

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 82

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 13 de juny de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre les llengües de signes..... 4669

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 7524/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a imatge d'alguns espais emblemàtics de les Illes Balears..... 4669

2) RGE núm. 7527/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Rafael Nadal i Homar, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de 24 hores al PAC de Manacor. (**Decaiguda**)..... 4670

3) RGE núm. 7526/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subministrament d'aigua no apta per al consum a les cales de Sant Josep d'Eivissa..... 4679

4) RGE núm. 7518/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Murrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a nivell 33..... 4671

5) RGE núm. 7523/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recepció dels canals de TDT a l'illa d'Eivissa..... 4672

- 6) RGE núm. 7515/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació de la renda social garantida. (**Decaiguda**)..... 4673
- 7) RGE núm. 7517/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a dessaladora de Santa Eulària..... 4673
- 8) RGE núm. 7529/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla de mobilitat sostenible d'espais naturals..... 4675
- 9) RGE núm. 7525/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de SEPAP el mes de setembre..... 4676
- 10) RGE núm. 7522/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de detecció precoç del càncer colorectal..... 4677
- 11) RGE núm. 7514/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a situació del projecte de llei de consultes populars..... 4678
- 12) RGE núm. 7548/17**, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 7653/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a curs de policia local..... 4680
- 13) RGE núm. 7521/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a universitat gratuïta..... 4681
- 14) RGE núm. 7516/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a esgotament de recursos..... 4683
- 15) RGE núm. 7528/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou REB per a les Illes Balears..... 4684
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5834/17**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a estat actual del document de voluntats anticipades..... 4686
- III. Adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries**, des del 16 de juny fins al 31 de juliol, per tal de procedir a l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si pertoca, de les proposicions de llei RGE núm. 4974/15, 6445/17 i 4582/17 i dels projectes de llei RGE núm. 10512/16, 2490/17, 3355/17, 5274/17 i 5311/17 (escrit RGE núm. 7530/17, complementat amb el RGE núm. 7537/17, presentats per 32 diputats de la cambra, adscrits als Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt).. 4691
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 873/17**, de declaració del Parc Natural Maritimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos..... 4691
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2017**, de 26 de maig, de mesures urgents en matèria de transports terrestres (RGE núm. 7072/17)..... 4707
- VI. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 6445/17**, complementada amb l'escrit RGE núm. 6495/17, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, de regulació de les corregudes de toros a les Illes Balears..... 4717

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió d'avui, bon dia, senyores diputades, senyors diputats.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre les llengües de signes.

A continuació la secretària primera, la Sra. Joana Aina Campomar, passarà a llegir la declaració institucional sobre la llengua de signes.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Declaració institucional sobre les llengües de signes.

L'accés a l'educació en condicions d'igualtat és un dret indiscutible per al conjunt de l'alumnat i, en el cas de molts nens i nenes sords, aquest accés es garanteix incloent la llengua de signes en el marc d'un enfocament bilingüe-bicultural basat en l'aprenentatge, el coneixement i l'ús tant de la llengua de signes com de la llengua oral de l'entorn.

Amb motiu del Dia nacional de les llengües de signes espanyoles, i coincidint amb el 10è aniversari del reconeixement legal d'aquestes llengües a Espanya, el Parlament de les Illes Balears declara el valor de la llengua de signes a l'educació, com a garant d'equitat, d'inclusió i de llibertat, una històrica i justa demanda de les Associacions de Persones Sordes de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, juntament amb la Federació de Persones Sordes de les Illes Balears i la Confederació Estatal de Persones Sordes.

El col·lectiu de persones sordes és heterogeni i divers, a causa d'una sèrie de factors personals i contextuals. Sigui quina sigui la situació, totes i cadascuna de les persones sordes necessiten accedir a la informació i la comunicació per desenvolupar una vida independent i ser part activa del món. Per això, tot suma, i en l'àmbit educatiu un enfocament que contempli la llengua de signes, a més de la llengua oral de l'entorn, dotarà la persona sorda de totes les eines necessàries per al ple desenvolupament de la personalitat i l'efectiva participació en la vida social, cultural i laboral.

La voluntat dels individus i de les famílies no és suficient per garantir l'accés a l'educació en condicions d'igualtat, sinó que en el cas de les llengües de signes l'eix de les obligacions se situa en les polítiques públiques. Per això, cal que les administracions prenguem consciència que l'èxit acadèmic de les persones sordes passa per atendre també les seves necessitats i demandes respecte del desenvolupament efectiu dels seus drets lingüístics i de la promoció d'aquesta llengua a Espanya.

La Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat estableix l'obligació dels estats membres de facilitar l'aprenentatge de la llengua de signes així com de promoure la identitat lingüística de les persones sordes, a fi de propiciar la seva participació plena i en igualtat de condicions a l'educació i com a membres de la comunitat; un mandat que ha de comprometre i ser assumit per totes les administracions públiques.

D'igual forma, convé tenir en compte el Reial Decret Legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, i la Llei 27/2007, que reconeix les llengües de signes espanyoles i els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i sordcegues, sense oblidar que totes i cadascuna de les lleis educatives i ulteriors desenvolupaments inclouen en el seu articulat l'obligació de ser universalment accessibles i inclusives en qualsevol de les etapes educatives, inclosa l'educació superior.

Per tot l'anterior, qualsevol mesura que es prengui en consideració per avançar en polítiques educatives inclusives per a l'alumnat sord, han d'incorporar de forma unívoca les llengües de signes, no solament com a llengües de cultura i de comunicació sinó també com a llengües curriculars, i la imprescindible participació de professionals sords; si el que es pretén és dissenyar escoles en les quals tots puguin desenvolupar les seves veritables capacitats per contribuir en la construcció d'una societat cada vegada més justa i solidària.

EL SR. PRESIDENT:

Podem donar per aprovada la declaració institucional per assentiment? Doncs, queda aprovada la Declaració institucional sobre les llengües de signes.

Passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7524/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a imatge d'alguns espais emblemàtics de les Illes Balears.

Primera pregunta, RGE núm. 7524/17, relativa a imatge d'alguns espais emblemàtics de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, president, bon dia a tothom. Ara ja fa uns mesos que paratges idíl·lics, com el Torrent de Pareis i les diferents zones de la Serra on existeixen àrees recreatives, pateixen la inacció d'aquest govern perquè els seus fons no són recollits. En el cas del Torrent de Pareis, declarat monument natural des de 2003 i uns dels llocs més visitats de Mallorca i d'aquestes illes, acumulen quilos i quilos de fons i en conseqüència la mala imatge que suposa per a la nostra illa.

Per aquest motiu, Sr. Vicepresident, considera que la imatge que es dona d'alguns espais emblemàtics és adequada?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. Té la paraula el Sr. Vicepresident Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Mercadal, com ja va explicar recentment a una pregunta que va fer el seu grup al conseller de Medi Ambient amb relació a aquesta qüestió, la gestió tant dels contenidors com de la vigilància de les platges és competència municipal. En tots aquests indrets es fa des del Govern una campanya per animar els visitants a dur-se'n els fems cap a casa seva, que no els deixin allà. Efectivament, consideram que s'ha de responsabilitzar als visitants, tant de paratges naturals com de platges, del fems que produeixen.

Per altra banda, en alguns casos concrets s'ha reunit la Junta de Seguretat amb la Guàrdia Civil, amb agents de Medi Ambient i amb els ajuntaments per tal de tractar aquesta problemàtica. La qüestió és no posar més i més contenidors que acaben convertint-se en punts, com sabem, punts negres plens de residus sinó aconseguir, per una banda, que la gent no generi tants de residus i, per altra, que se'ls enduguin.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Vicepresident, li record que som una comunitat autònoma que viu directament i indirectament dels turistes, ara bé, si llevam els dipòsits o els femers açò no vol dir que se solucioni el problema. A més, la marca Mallorca es ressent gràcies a la gran campanya impulsada per la Conselleria de Medi Ambient, que ja li dic que és un total fracàs. La gent no vol dur-se'n els fems a casa seva. Com pot ser que el Torrent de Pareis, que rep milers de visites, sembli un femer? Sí.

Hi ha moltes queixes per part de vesins, turistes i majoristes de viatges que demanen i que demanen als diferents ajuntaments implicats de què serveix tenir una ecotaxa, de què serveix si no és per a finalitats mediambientals? Sempre, i li record amb el tema aquest que les competències són dels ajuntaments, sempre hi ha hagut una col·laboració entre l'Ajuntament d'Escorca i el Govern balear per a la neteja del Torrent de Pareis. A més, també li record que el Decret 53/2003, on es declara el Torrent de Pareis monument natural, i en el seu article 14, que estipula que les despeses de gestió s'han de finançar amb el pressupost de la comunitat autònoma i que, a més, la Conselleria de Turisme forma part de la junta rectora.

Mai no havia existit cap problema amb les dues institucions, fins que el conseller de Medi Ambient hi va posar el cap enmig. És que per Escorca no governen els seus, Sr. Vicepresident? El Torrent de Pareis, que es considera com a un lloc emblemàtic de les Illes Balears i que forma part de molts i bons records i experiències positives de molta gent, ara es veu enfosquit per la brutor i les males olors que es generen.

Quines mesures implantarà per tal de solucionar aquest problema, vicepresident? La seva solució és llevar dipòsits? Seguiran amb la campanya impulsada?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mercadal, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí. Sra. Mercadal, jo entenc que hi hagi gent que no vulgui entendre com s'han de fer les coses ben fetes i de qui són les competències i qui ha d'actuar i qui no ha d'actuar. Entenc que vostès tenen l'Ajuntament d'Escorca que els diu, per favor, traslladau això al Parlament. S'ha parlat des de la Conselleria de Medi Ambient, l'Ajuntament d'Escorca sap perfectament quines són les actuacions que s'han de fer, s'ha de treballar amb els visitants. Aquestes qüestions, evidentment, duen un temps perquè tothom ho accepti perquè tothom vegi que és la millor solució.

Podem seguir com seguíem abans, amb punts negres, amb punts que es convertien en punts conflictius de fems i, en canvi, el que volem ara és una qüestió que pugui tenir en compte les necessitats actuals i que pugui servir perquè tothom quedi bé.

Jo entenc que vostè no ho entén això i entenc, com han fet la campanya que varen fer a Palma, que s'ha torbat un temps perquè les coses anassin bé i al final el temps ens ha donat la raó. Passarà el mateix en aquest cas, li ho puc assegurar, i li puc assegurar que no s'està generant cap mala imatge, la mala imatge, per desgràcia, ve per altres qüestions que ens preocupen molt més que no aquesta qüestió puntual que vostè en aquests moments està dient.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, vicepresident.

I.2) Pregunta RGE núm. 7527/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Rafael Nadal i Homar, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de 24 hores al PAC de Manacor.

Segona pregunta RGE núm. 7527/17, relativa a servei de 24 hores al PAC de Manacor, decau perquè absència del Sr. Diputat, Rafael Nadal.

La tercera pregunta RGE núm. 7526/17, relativa a subministrament d'aigua no apta per al consum a les cales de Sant Josep d'Eivissa, la posposarem per a quan arribi la Sra. Diputada que té un retard en el vol.

I.4) Pregunta RGE núm. 7518/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a nivell 33.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 7518/17, relativa a nivell 33, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, viendo cómo ahora el Partido Popular reivindica que la ecotasa se aplique a cuestiones medioambientales estamos encantados de que se acerquen a políticas... mediante ese cambio cultural se acerquen a políticas más ecologistas. A lo mejor a este paso también acaban haciendo suya la supresión del nivel 33, acabamos consiguiendo que acaben con ese discurso apocalíptico de que las siete plagas iban a caer en forma de indemnizaciones y demandas a la comunidad autónoma ante la supresión de ese nivel 33, de ese privilegio, y ya hay dos sentencias.

Hay dos sentencias, tres me dice usted, que retrotraen los argumentos del Partido Popular en cuanto a que no es un derecho adquirido el nivel 33 y otro en que no se conculca el principio de confianza legítima por medio del cual la administración debe actuar de buena fe respecto a los particulares.

Claro, es curioso que ese argumento sea empleado por un partido que está saqueando las instituciones constantemente y que utiliza las instituciones, como es la Fiscalía, en nombre, en favor suyo, y es un partido también que silencia fiestas que se pegaban otrora en el Rasputín y más actualmente a costa de un privado..., no sabemos a cambio de qué privilegios; unos privilegios que también se tenían con el nivel 33, unos privilegios que consistían en dos vertientes, que tenían dos vertientes, con su supresión se consigue lo siguiente: hay una vertiente política y tiene una consecuencia política que es dignificar la actividad política acabando con esos privilegios, y otra la económica, y es por esa por la cuál le preguntamos: *quants diners s'ha estalviat la comunitat per retirar el pagament del nivell 33?*

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Efectivament, retirar el complement del nivell 33 suposa haver eliminat un

cost o un estalvi aproximat d'1 milió d'euros cada any a la comunitat autònoma tot i que hi hauriem d'afegir després el que s'estalvien també ajuntaments i consells insulars, als quals també és aplicable, aquesta dada no la tenc.

Això ha suposat eliminar el complement 33 a uns 170 càrrecs i evidentment com vostè ha dit hi ha sentències ja que avalen la decisió presa, en aquests moments n'hi ha tres, però que també se suposa que seguiran aquest camí... a partir de la jurisprudència que generen aquestes sentències se seguirà seguint aquest camí d'avaluar aquesta decisió.

Aquesta mesura ja era als acords pel canvi, que no hi hagués privilegis polítics, i per tant, crec que és una bona mesura que va prendre aquest parlament i també el Govern li va donar suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sra. Consellera. Pues, nos alegramos de que ese ahorro se haya producido. Y eso es consecuencia de que no todos los tipos de gobierno son iguales, no es lo mismo que gobierne Carmena en Madrid, que gobierne Esperanza Aguirre, no es lo mismo que gobierne Kichi, que gobierne Teofila Martinez, no es lo mismo que gobierne Ada Colau que gobierne Trias, no es lo mismo un gobierno andaluz con Ciudadanos...

(Remor de veus)

...que un gobierno andaluz... hubiera sido con Podemos. No es lo mismo este gobierno con un Podemos impulsando políticas de cambio como es el nivel 33 o esa supresión... y señorías no es lo mismo... no sería lo mismo un gobierno de Lorena Cruz, Lorena Ruíz perdón, que uno de Cristina Cifuentes, y no será lo mismo un gobierno del Estado sin el PP...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás,...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

...por eso esperemos...

EL SR. PRESIDENT:

...se li ha acabat el temps.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

...que el Partido Socialista...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Bé, Sr. Morrás, jo li contestaré la pregunta que vostè m'ha fet, la pregunta és que estic d'acord, no és tant un privilegi... la mesura crec que és un tema d'estalvi, però no és tan important per l'estalvi, sinó per retirar privilegis polítics sobretot quan veníem d'una època en què el Partit Popular va fer unes retallades immenses, va maltractar la funció pública i precisament no va pensar en abolir aquests criteris, el va mantenir per a uns pocs, el contrari del que hem fet aquest govern. Hi havia un ampli consens social, a part que els acords pel canvi ho deien, d'eliminar privilegis polítics perquè aquest privilegi feia que treballadors públics en funció que haguessin tingut càrrec polític tenguessin una retribució distinta o també diferenciava treballadors públics i privats en funció de si havien tingut un càrrec polític.

Com ja deia hi havia altres comunitats autònomes que havien seguit aquest camí i a les quals la jurisprudència donava raó i ara aquí també ens està donant raó.

El Govern ja ho va suprimir o va suspendre el concepte de la retribució al pressupost 2016 i després la Llei 9/2016, de 13 de juny, el va suprimir de forma definitiva i per tant, aquest complement ja no es pagarà a partir d'ara.

Crec que és important el que diu la sentència perquè hi va haver intents, no?, de... bé, es va recórrer, hi va haver intents de tomar aquesta decisió, però per exemple diu el tribunal o el jutge diu en aquest cas: "El nivell 33 no està emparat com un dret adquirit, inalterable durant el futur, sinó que pot ser objecte de la regulació específica que determina el legislador estatal o autonòmic que pot mantenir, modificar o suprimir. No es poden exigir mesures transitòries o compensatòries perquè la supressió del nivell 33 no afecta drets adquirits ni s'aplica de manera retroactiva".

Jo aquí vull posar en valor el que ha fet aquest govern que és treballar per la dignificació i la recuperació dels drets de la funció pública i on avala per a altres temes com la carrera professional o l'evolució del compliment per realment motivar i potenciar la feina dels funcionaris en comptes de fer-ho a través de privilegis polítics a diferència del que va fer el Partit Popular, a més de tot el que vostè ja ha dit.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 7523/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recepció dels canals de TDT a l'illa d'Eivissa.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 7523/17, relativa a recepció dels canals de TDT a l'illa d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, han passat més de vuit anys des que la Conselleria d'Innovació de la mà de la Sra. Pilar Costa posàs en servei les instal·lacions destinades a emetre la senyal TDT a fi que a l'illa d'Eivissa es pogués fer una cosa tan senzilla i tan quotidiana com veure la televisió i a més veure-la correctament.

Vuit anys després, segle XXI, estant en plena expansió de la societat de la innovació tecnològica i la comunicació, i encara que a vostè li sembli mentida, la veritat és que a l'illa d'Eivissa no tothom pot veure a casa seva la televisió.

Segons les dades que tenim segueix havent-hi importants zones fosques sobre les quals encara estan pendents d'execució els treballs necessaris per instal·lar repetidors que distribueixin la senyal adequadament. Es tracta de nuclis de població importants, localitzats majorment a l'àmbit rural i que es distribueixen disseminats per tota l'illa.

La legislatura passada ja es varen fer una sèrie d'actuacions dirigides precisament a cobrir aquelles zones d'ombra, n'hi ha prou a recordar la inversió de 75.000 euros que es va fer al municipi de Sant Antoni perquè 320 famílies poguessin recepcionar els 38 canals bàsics de la TDT.

Per aquesta qüestió, perquè estam preocupats per aquest fet li fem la següent pregunta: com pensa el Govern de les Illes Balears garantir a l'illa d'Eivissa l'adequada recepció dels canals de TDT?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Vicepresident Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Jerez, a l'illa d'Eivissa concretament el càlcul és que la cobertura de la TDT arriba a un 92% de la població, aproximadament, i abasta un 74% del territori, concretament, efectivament, hi ha una sèrie de zones sense cobertura de TDT que són la zona rural al voltant de Sant Carles i Es Figueral a Santa Eulària, la zona rural al voltant de la carretera de Sant Joan i Cala Sant Vicenç a Sant Joan, Santa Agnès a Sant Antoni i la zona pròxima al Cap Blanc a Sant Josep.

Hem de dir que l'any 2014 Multimèdia va adjudicar una obra per construcció d'una infraestructura de telecomunicacions a Sant Carles per donar servei radioelèctric i de Tetra, aquesta obra no s'ha recepcionat, tot d'una que sigui recepcionada es posarà a disposició de l'ajuntament perquè hi pugui instal·lar la TDT, com sap nosaltres el que feim és posar-

ho a disposició dels ajuntaments perquè siguin ells que posin la TDT.

I en el municipi de Santa Agnès el 2015 es va adjudicar una obra per a construcció també d'una infraestructura de telecomunicacions, també per al servei radioelèctric i de Tetra. Però, com sap, els veïnats varen posar una sèrie d'al·legacions i recursos i en aquest moment, per tant, es troba paralitzada aquesta obra. Immediatament que resolguem aquesta qüestió, es posarà a disposició de l'Ajuntament de Sant Antoni també perquè hi pugui instal·lar la TDT.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí moltes gràcies, Sr. President. Miri Sr. Conseller, em tem que a vostè la recepció del senyal de TDT li importa poc. He repassat la seva intervenció a la Comissió d'Hisenda, en relació als pressuposts, i vostè la TDT ni la menciona. He revisat la web de la direcció general i sembla ser que la recepció és d'un 80% a Balears. Per tant, un 20% segueix encara sense rebre el senyal de TDT.

Però no només això, si ens centram a l'illa d'Eivissa, fa pocs dies en premsa, la presidenta de l'Associació de Veïns de Corona, en el municipi de Sant Antoni, criticava durament el Govern per la llarga espera que encara pateixen. A zones del municipi de Sant Josep, com pugui ser Es Cubells, encara no arriba adequadament el senyal. Però el més greu és que a la zona nord de l'illa, Sant Carles, Es Figueras, Aigües Blanques, Es Pou des Lleó, Cala Bosch i Cala Sant Vicenç, amb dos anys de govern l'únic que han sabut fer vostès és obrir i tancar una sèquia. Res més! Això és el que han fet vostès en aquesta zona. Fa més de dos anys que l'ajuntament els té cedit precisament un puig perquè hi puguin instal·lar un repetidor i encara no ho han fet. I mentre això succeeix, mentre vostès no actuen, centenars de famílies es queden sense veure la TDT.

Sr. Conseller, som conscients que vostè té molts de problemes i no són problemes menors, també sabem que vostè a la conselleria té zones fosques, com no els ha de tenir després de tot el que ha passat, però no precisament per això els ciutadans de l'illa d'Eivissa han de deixar de veure la televisió per la seva culpa.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, em tem, Sr. Jerez, que vostè desconeix la decisió europea que ha condemnat l'Estat espanyol i concretament les

Illes Balears, totes les comunitats autònomes i les Illes Balears, amb més de 4 milions d'euros, precisament en relació amb les extraccions de cobertura finançades amb doblers públics, vostè desconeix aquesta decisió europea que deia que anàvem en contra de les directives comunitàries perquè no eren tecnològicament neutres.

Podem discutir aquesta decisió de la Unió Europea, però el cert i segur és que l'Estat espanyol ha estat condemnat i a les Illes Balears els pertocquen pagar 4 milions d'euros. No podem fer per tant, això que vostè demana, tan senzillament com vostè ho demana.

Així i tot, aquest Govern ha dut actuacions, concretament 7, per homogeneïtzar l'oferta televisiva en els centres d'emissions de televisions ja existents. I hem aconseguit ampliacions de cobertura dels dos múltiplex. El múltiplex autonòmic, on es veu IB3, TV3.cat i Canal 4 i el múltiplex local de les Pitiüses on s'hi veu la TEF. Concretament s'han dut 7 actuacions; 2 a Mallorca, Port de Sóller i Cala Sant Vicenç, concretament el desembre del 2016, i 5 actuacions a l'illa d'Eivissa. El mes d'abril encesa del múltiplex local a Platja d'En Bossa, el maig encesa de múltiplex local a Cala Llonga, Santa Eulària, a Es Cubells, Sant Josep, al Port de Sant Miquel de Sant Joan i a l'església vella de Santa Eulària.

Vostè pot dir que no hem fet res, però la realitat li tapa la boca. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Vicepresident.

1.6) Pregunta RGE núm. 7515/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ampliació de la renda social garantida.

Sisena pregunta RGE núm. 7515/17, relativa a ampliació de la renda social garantida que formulava la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, decau per absència de la diputada.

1.7) Pregunta RGE núm. 7517/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a dessaladora de Santa Eulària.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 7517/17, relativa a la dessaladora de Santa Eulària que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Vidal, un dia més portem a aquest Parlament un tema recurrent com són les infraestructures hídriques de les nostres illes. A finals del mes de maig vostè va fer unes declaracions en les quals va afirmar que a la temporada alta podran posar en funcionament la dessaladora de Santa Eulària per proveir al municipi de

l'aigua necessària i no va descartar que es pogués ampliar el subministrament a la resta de l'illa d'Eivissa.

Fa una setmana aproximadament, Aqualia avisava que l'aigua no era apta per al consum a la zona de Cala Vedella. Els problemes amb el consum d'aigua a l'illa d'Eivissa són històrics i aquest és un nou episodi. Per a l'ajuntament Josepí la solució definitiva de la falta d'aigua potable, passa per la connexió amb la dessaladora de Santa Eulària, aquesta és l'única via amb la qual el problema podria quedar resolt.

Davant d'aquest fet i que ja tenim l'estiu damunt nostre, li faig la següent pregunta: quan pensa ABAQUA acabar les obres de connexió a la dessaladora de Santa Eulària? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies diputat per la seva pregunta. L'11 de maig passat vàrem recepcionar la dessaladora de Santa Eulària, una infraestructura esperada durant molts d'anys a l'illa, una infraestructura com vostè ha dit necessària. Però tampoc no ho hem de confiar tot a la tècnica, també hem de seguir amb aquesta nova cultura de l'aigua.

El primer que vàrem haver de fer va ser un contracte de manteniment de la infraestructura, perquè aquest temps que esperàvem no es deteriorés. Seguidament vam iniciar tota la redacció del projecte de connexió. La dessaladora no s'havia recepcionat perquè no estava connectada. El projecte es va encomanar a Tragsa, la redacció i obra, i es va iniciar per dues vies de connexió, una dirigida al municipi de Santa Eulària, a Rocallisa per gravetat. Aquesta ja es troba finalitzada, aquesta connexió a dia d'avui pot entrar en funcionament, una vegada passi els temes sanitaris. La segona és la connexió a l'ANEI. És una obra llargament esperada, que esperam que durant aquest estiu es pugui posar en funcionament en període de proves.

Tenim la infraestructura construïda, està construïda la connexió, en poques setmanes es finalitzarà. El que ens falta és la potència elèctrica per posar tota la sala de claus de pas, automatismes i bombejos amb la suficient potència elèctrica per posar-la en marxa. Si fos necessari, a mitjans d'estiu preveim que podran entrar a funcionar els generadors.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vidal, això és com *La historia interminable*, és a dir, és una qüestió que sempre el tema de les infraestructures hídriques, especialment en el cas d'Eivissa, sembla que no tindrà final. I vostè ha dit ara mateix que la tindrem possiblement a final d'estiu, creiem que no. Des

de Santa Eulària ens fan arribar això, la situació és tal que les obres que falten per connectar els nous dipòsits amb la xarxa d'interconnexions no estan fetes i no es podrà donar servei aquest estiu. S'esperen restriccions en el subministrament per a Santa Eulària per l'entrada en alerta de nou per falta de pluges.

Sembla ser que la gestió d'ABAQUA sobre aquest tema és la culpable de la situació. L'Ajuntament de Santa Eulària va cedir els terrenys per a tres dipòsits, un d'ells per a ús municipal. Doncs aquest dipòsit no es va fer en el seu moment i ara totes aquestes obres van lentament.

Afegir també, aprofito que tinc aquesta pregunta, com estan..., davant la falta de pagament per part del Govern, pagarem finalment els ciutadans de les nostres illes aquesta dessaladora, juntament amb la de Ciutadella? I a més a més, veiem com a la nostra illa batem rècords de turistes. L'aeroport d'Eivissa va registrar el passat mes de maig un increment del 7% en comparació del mateix període del 2017. A més, durant els cinc primers mesos del 2017...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies...

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... el creixement és del 13,5%, dins aquest...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Aguilera, potser no m'hagi explicat i entenc la complexitat de la pregunta, perquè evidentment sí és la història del mai no acabar, són unes obres que van començar i tenen una llarga història. Per això n'he evitat fer tots els antecedents.

Li diré ja el que he fet jo en la meva gestió en un any: en un any l'hem recepcionada. En un any hem fet el contracte de manteniment i l'hem posat en banc de proves i hem posat la dessaladora en marxa, perquè funcioni, estam fent les proves sanitàries. Li he dit, potser no m'ha escoltat, que a Santa Eulària ja està connectat, al municipi de Santa Eulària, al nucli, a Rocallisa per gravetat ja té la connexió feta. Està ara mateix en proves sanitàries, quan s'aprovin aquestes proves sanitàries i l'ajuntament ens confirmi quanta aigua vol, li podrem donar aigua. Això és una passa importantíssima, marca una diferència, un abans i un després.

A la interconnexió amb la resta d'illa, li he dit el 8 de febrer començàvem les obres. Unes obres que ha hagut de fer aquest Govern perquè el Govern de l'Estat no les va voler fer. Unes obres que hem hagut d'acollir nosaltres i hem hagut de posar

endavant, en un any les hem contractes, les hem projectades i les estam executant. I si l'obra està prevista en 12 mesos, li estic dient que en el cinquè mes estam en disposició de posar-nos en banc de proves per a aquest estiu en un moment donat si hi ha una necessitat urgent, posar en marxa els generadors.

Per tant, he d'agrair l'esforç fet per ABAQUA i la capacitat de treball per a una obra maldita, mal feta, mal planificada des del principi, a revertir la situació, pel bé dels municipis d'Eivissa. I si vostè sap que estam en alerta és perquè ara es calculen els indicadors de sequera. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 7529/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Pla de mobilitat sostenible d'espais naturals.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 7529/17, relativa a Pla de mobilitat sostenible d'espais naturals que formula la diputada Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, bon dia. La Comissió d'impuls del turisme sostenible va triar el passat dia 25 de gener els projectes per ser finançats amb la recaptació de l'impost de turisme sostenible durant 2016. Un d'aquests 46 projectes va ser el de mobilitat sostenible en espais naturals i platges de Mallorca. He de reconèixer que estàvem expectants per veure què incorporaria aquest pla de mobilitat i com el gestionaria, perquè saben que ens preocupa i que ens ocupa el model de transport d'aquestes illes.

Dia 29 de maig el va presentar, i la nostra sorpresa va venir al comprovar que s'havien oblidat totalment del municipi d'Artà i del parc natural de Llevant i els seus espais naturals. Per això avui li deman si el Pla de mobilitat sostenible d'espais naturals tindrà en compte les reivindicacions fetes per aquest municipi.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Sureda, li agraesc moltíssim aquesta pregunta i els termes en què me la formula, perquè constata una realitat i un fet, i és l'aposta que va fer

aquest govern a favor d'un transport sostenible diferent en els espais naturals, que no va estar exempt de crítiques, que ens deien que açò només ho fèiem per als "motxil·lers" i que no tenia cap tipus d'interès, i que resulta que l'any passat, fent la primera aposta amb la llançadora d'Es Trenc, es va evidenciar -13.000 usuaris- que sí, que la gent volia anar les platges en autobús, i que açò era un bon model per donar una resposta a problemes de saturació que hi havia. Tant és així que enguany, i ho presentàvem fa deu dies, des de Santanyí a S'Almunia representen ja 400 usuaris; hem restringit els accessos només per a residents, ningú més no hi pot anar amb cotxe privat, només es pot fer amb transport públic i açò també era motiu de crítica i està resultant ser un èxit. Estam fent les coses bé, i les fem pel camí que pertoca.

I és cert. Aquí devora hem dissenyat tot un plantejament de propostes; aquestes dues d'Es Trenc i de S'Almunia no estan lligades al Pla de sostenibilitat ni al transport en els espais naturals, però hi anam dedicant recursos i tenim apostes fetes, sí. Cala Mondragó és fonamental, ho serà també la península de Formentor, ho és la Serra de Tramuntana, i volem que ho sigui també Artà. Ho podem fer tot de cop? No, hem de fer una passa rere l'altra, però el compromís nostre és anar donant resposta a totes aquestes peticions, fer-ho de manera coordinada, i crec en qualsevol cas que l'aposta que hem fet a través d'un nou model de transport està donant molts bons resultats, tal com ho demostra també el de la connexió de les zones turístiques i les principals poblacions amb l'aeroport, que en un mes i mig ja ha duit més de 20.000 usuaris, i per tant s'està demostrant que sí, que quan poses transport públic de qualitat, la gent respon i l'utilitza.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Pitjor m'ho posa, si aquests dos espais que em diu no estaven dins aquest pla. Els artanenys i les artanenques no es poden, no ens podem explicar com pot ser que el repartiment de l'impost de turisme sostenible hagi deixat fora cap inversió directa en aquest municipi. Com pot justificar la conselleria que el parc natural de Llevant o els paratges naturals no rebin ni un euro d'aquest 1.200.000 del pla?

Sap que dia 27 de febrer el ple de l'Ajuntament d'Artà va aprovar per unanimitat que es tengués en compte el municipi. Aquest ajuntament ha fet molts d'esforços, tant a nivell normatiu com a informatiu, pel que fa al valor dels espais naturals del terme, ha aplicat la protecció de sòl i la vegetació marina pròpia de Ca los Camps i el camí d'Es Caló, ha millorat els sistemes dunars de Cala Mitjana i Sa Canova; i quina és la resposta davant aquesta protecció i l'esforç d'un municipi pel que fa als seus béns naturals?, la ignorància i la deixadesa més absolutes. Aquesta és la resposta de la seva conselleria i la d'altres consellers, que no han tengut en compte el parc natural ni el municipi en les seves necessitats i demandes, i ara vostè

ens deixa amb l'única línia regular que ja teníem, la que connecta la Colònia amb Artà.

No volem ser l'aneguet lleig del paisatge de Mallorca, però sembla que vostè, o vostès, sí que pensen que ho som. S'omplen la boca de turisme de qualitat, comerç de proximitat, protecció d'espais, transport sostenible, però a un municipi que fa feina per a això li donen l'esquena. Rectifiqui i redistribueixi millor. Artà vol ser i es mereix ser part del Pla de mobilitat sostenible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Que no ho ha entès, Sra. Sureda? Sí que hi haurà transport públic també al parc natural, faltaria més, però hi ha qüestions que s'han de resoldre, Sra. Sureda, i ho hem de fer de manera conjunta amb el Consell de Mallorca, amb el director, amb la direcció del parc natural, amb l'Ajuntament d'Artà. Què feim?, limitam els aparcaments?, limitam el trànsit?, fins on? Noves línies o millora de les existents? No és capaç de plantejar-me vostè aquestes qüestions, i per tant si ho feim ho hem de fer bé, ho hem de fer de manera pactada i acordada, i necessitam fer els camins que pertoca.

Ho anam fent. Ho hem fet amb Santanyí, ho vam fer amb Campos, ho estam fent en aquests moments amb Pollença, i ho volem fer també amb Artà, però una passa rere l'altra. Definim ben bé exactament què volem fer perquè, més que fer-ho, allò important és fer-ho bé.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 7525/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de SEPAP el mes de setembre.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE 7525/17, relativa a servei de SEPAP el mes de setembre, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sra. Consellera, el pasado día 25 de abril le preguntaba por el motivo de la eliminación del servicio SEPAP. Usted me contestaba con generalidades que no respondían, por ejemplo, a cuestiones de cómo es posible que se preste esta tipología de servicio, que cuenta con terapias grupales, fisioterapia, entre muchas otras, con un servicio a domicilio tal y como usted anunció. Además me contestaba

hablándome de las bondades de este cierre y su supuesto traspaso al Consell Insular de Mallorca.

Además usted me decía que era una lástima que el Partido Popular no lo viese de esta manera. Pues bien, parece que no somos los únicos que no lo vemos así como usted lo plantea. Durante las últimas semanas se han sucedido denuncias públicas por parte de usuarios y familiares de este servicio contra su cierre, así que, Sra. Consellera, ¿nos podría contestar si se ha garantizado a todos los usuarios del SEPAP que podrán seguir recibiendo la misma tipología de servicio a partir del mes de septiembre?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula la Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tots i a totes. La resposta, Sra. Fernández, és clara: sí.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sra. Consellera, parece que los usuarios no lo ven igual, ni sus familiares tampoco, y es que las contradicciones son constantes sobre este cierre. Usted hasta hablaba de que se va a continuar presentado por parte del Consell Insular de Mallorca a través de un servicio a domicilio, que ya genera muchísimas dudas. Se lo vuelvo a decir: ¿cómo es posible que esta tipología de servicio se preste a domicilio? Pero es que interpelada la presidenta del IMAS precisamente sobre este servicio, no tenía todavía claro cómo se iba a prestar, hablaba de supuestas y posibles licitaciones y posibles contratos futuros, y a día de hoy todavía no hay absolutamente nada, cuando este servicio acaba a finales de agosto de este mismo año, con lo cual es normal que evidentemente los usuarios tengan esta intranquilidad.

Pero además no se entiende que usted haya decidido dismantelar el centro Juan Crespí, un centro que ya sé que a usted no le gusta porque lo puso en marcha el Partido Popular y...

(Remor de veus)

...y usted comienza a dismantelar, ya ha anunciado el cierre de una de las plantas, y lo que no se entiende es que usted anuncie la semana pasada un gran plan de infraestructuras 2017-2021, más allá de esta legislatura, por supuesto, que algunas de ellas ya las había anunciado, otras las había comenzado el Partido Popular, como por ejemplo la apertura del centro Can Raspalls

en Ibiza. Y no se entiende que si tiene presupuesto para hacer nuevas infraestructuras usted desmonte lo que ya funciona. Si quiere pasar las competencias al consell, hágalo, pero páselo todo, el centro Juan Crespi incluido.

Y ahora usted, como siempre, podrá culpar al Partido Popular de todo lo que ha ocurrido, pero usted está gobernando, y sinceramente esta decisión solamente se puede entender por la obsesión enfermiza que tiene usted por todo lo que haya puesto en marcha el Partido Popular, pero su responsabilidad es dar respuesta a los usuarios y garantizar un servicio tan necesario como es el SEPAP.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Des que vàrem valorar o vàrem prendre la decisió, conjuntament amb el consell insular i conjuntament amb la Federació de persones amb discapacitat, de transformar el centre de promoció de l'autonomia i dur-lo a un servei comunitari de proximitat hem fet una carta dirigida a tots els usuaris. En aquesta carta explicam que ens comprometem a mantenir els pressupostos i ens comprometem que el consell assumirà aquesta responsabilitat en tots els serveis.

Hem fet una reunió amb tots els usuaris, els hem explicat el mateix. Hem fet declaracions públiques, mediàtiques, en què hem explicat el mateix. Davant una manifestació de representants dels usuaris vaig baixar i els vaig explicar el mateix. Vostè quan va llevar els 150.000 euros va fer tot això? A què no? No!, es va amagar, es va amagar...

(Alguns aplaudiments)

... nosaltres hem donat la cara, nosaltres hem donat la cara des del principi i ens hem compromès.

Sra. Fernández, té molta mala memòria. El Servei de Promoció d'Autonomia es va posar a l'any 2010 amb un conveni, amb un conveni amb la Federació de Persones amb Discapacitat, que el Partit Popular ho va criticar, i molt, perquè volia que ho posàssim a concurs públic, com va fer vostè, i ho va dur una empresa. Va passar d'una federació de persones amb discapacitat a una empresa que va baixar els sous a tots els treballadors.

El nostre compromís és clar, Sra. Fernández, donarem els mateixos serveis, però amb sanitat, amb concerts, ho fem amb un concert. El compromís és aquest i assumim aquesta responsabilitat, i hem convocat els usuaris el mes de gener que amb nosaltres facin una valoració d'aquest procés. Això vostès ni s'ho imaginin ni ho han pensat mai. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

(Se sent una veu de fons que diu: "Es para realmente discapacitados físicos")

EL SR. PRESIDENT:

Demana silenci, per favor.

I.10) Pregunta RGE núm. 7522/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de detecció precoç del càncer colorectal.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 7522/17, relatiu a programa de detecció precoç del càncer colorectal, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El càncer colorectal és un dels tumors malignes més freqüents a Espanya en aquesta comunitat, però també és un dels pocs amb possibilitat de detecció precoç i existeix prou evidència científica sobre l'eficàcia del cribratge colorectal i la relació amb la disminució de taxa d'incidència i de mortalitat.

L'objectiu d'aquest cribratge és detectar de forma precoç un càncer de colon o recte i es basa en la detecció de sang no visible i amb un colonoscòpia posterior si és així. Aquesta detecció precoç és prioritària dins l'estratègia del càncer, és una recomanació del Consell d'Europa i en aquesta comunitat es va implantar en el 2015, conscients de la seva importància a pesar del context econòmic d'aquells moments i que a la nostra consellera de Salut li agrada tant recordar.

La consellera en dos anys de la seva gestió i amb el pressupost més alt d'aquesta comunitat autònoma, com li agrada presumir, aquest programa no ha avançat mica. Per tant, Sra. Consellera, ja que vostè nega les retallades, ens pot explicar el per què?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Ha estat una setmana tranquil·la i a la fi m'han fet aquesta pregunta. Estic totalment d'acord amb l'explicació que vostè ha donat, o sigui, una bona introducció. El que sí no és cert, i no és una afirmació certa, és que no avanci aquest programa. Estam contents també que el Partit Popular ho posàs en marxa l'any 2015, és un bon projecte, també és cert que a petició durant tres anys de

l'oposició en aquest parlament perquè es posàs en marxa. A la fi el 2015 varen considerar aquesta proposta amb tres anys de retard, perquè sí que sabem que les retallades en salut pública a la seva legislatura varen ser del 50%.

Ara estic contenta que li preocupin aquests programes, són molt importants, i perquè vegi que avança li comentaré una sèrie de dades. D'ençà que va començar el programa s'ha convidat a participar a més de 75.000 persones, de les quals han participat 21.587, i hem obtingut 1.402 resultats de tests positius, d'aquest test que no tornaré a explicar que vostè ha explicat molt bé, i tenim registrats provisionalment 74 casos de càncer colorectal i 545 adenomes de risc alt.

Aquest govern sí que fa una aposta per les polítiques de salut pública, Sr. Serra.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Tot això està molt bé, Sra. Consellera, però és que pràcticament no ha afegit res més del que hi havia. Vostè, la realitat és que manté les dues terceres parts de Mallorca sense aquest pla de detecció i en dos anys, Sra. Consellera, és que no ha fet res perquè els mallorquins que no depenen d'Inca tinguin les mateixes prestacions en prevenció.

L'excusa és que falten digestòlegs, però no ha fet res, no ha publicat ni una sola oferta sol·licitant digestòlegs per a aquesta comunitat. No ha creat ni una sola mesura de fidelització i ni s'ha plantejat avançar, per exemple, el Decret de garantia de demora per descongestionar les activitats assistencials d'aquesta especialitat i poder avançar en prevenció. No es fan més colonoscòpies que les derivades de processos que ja donen signes clars, Sra. Consellera, i aquesta estadística que ens ha donat inclou tot això.

Vostè ha perdut el pas de la prevenció en càncer colorectal, entre altres temes. Per què, Sra. Consellera? Perquè a més digestòlegs, més colonoscòpies, no li surten els comptes i ha de retallar? O perquè no se sap gestionar aquest pla que a Balears té una taxa de compliment del 30% mentre que la mitjana de les altres comunitat és d'un 45%? Idò, jo li diré per què, Sra. Consellera, són dues coses: retalls i mala gestió.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Miri, el cribatge poblacional de càncer és una de les apostes de l'Estratègia Nacional de Càncer que pretén el cribatge a l'any 2020, l'any 2020. Treballam a diferents nivells i no consentiré que vostè faci aquestes afirmacions quan, una vegada més, no són certes, Sr. Serra.

Miri, el que fem és incorporar, el primer que fem per augmentar precisament la participació és incorporar atenció primària a la selecció de persones que s'han de fer la prova, fins ara només es feia a les farmàcies. Pot ser uns dels motius d'aquesta baixa participació. Estam convençuts que així augmentarà la participació. Hem contractat nou especialistes, no em digui que no, dos digestòlegs més en aquesta legislatura.

Finalment, també farem obres a l'Hospital Son Llàtzer, uns gabinets nous que això permetrà fer també més colonoscòpies diàries en el gabinet.

Jo no tenc inconvenient a reconèixer que falta molta feina a fer, però la diferència, Sr. Serra, és que nosaltres la farem i reconeixem la bona feina feta i els càncers que fins ara s'han detectat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 7514/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a situació del projecte de llei de consultes populars.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 7514/17, relativa a situació del projecte de llei de consultes populars, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Tur, bon dia. Els que creiem en la democràcia de veritat no ens fa por demanar a la gent com vol organitzar la vida col·lectiva o quines han de ser les prioritats públiques. Des de MÉS per Menorca estam convençuts que durant aquests quatre anys s'ha avançat molt, molt en participació, s'ha recuperat el paper actiu del Consell Escolar de les Illes Balears; s'ha recuperat el Consell de Joventut; s'ha recuperat el Consell Econòmic i Social; s'ha constituït el Consell Assessor d'IB3; s'ha creat el Consell LGTBI; s'haurà modificat la Llei de règim local per fomentar les iniciatives municipals; s'ha iniciat la reforma del reglament, etc.

Però també a l'Estatut d'Autonomia encomana als legisladors desenvolupar la competència de les consultes populars, i aquest també és un compromís dels acords pel canvi.

Des de MÉS per Menorca pensam que les consultes populars sí són un instrument extraordinari de participació per reforçar la democràcia, per implicar la ciutadania en la presa de decisions i per complir allò que és un mandat de la Constitució, de l'Estatut i del Dret Internacional que és fomentar la participació política de la ciutadania.

En aquest context, durant aquests anys, durant aquests dos darrers anys s'ha feta molta feina en elaborar una llei de consultes, s'ha debatut, s'ha negociat amb ajuntaments, amb consells, amb entitats, s'ha fet una feina jurídica i vet aquí el nostre interès avui per demanar, quina és la previsió del Govern quant al procés d'audiència i també la tramitació parlamentària perquè a la fi puguem tenir a aquesta comunitat, com encomana l'Estatut d'Autonomia, una llei de consultes populars?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Sr. Martí, gràcies per la seva pregunta. Efectivament, estic d'acord amb tot el plantejament que ha fet. Per això, li coment que a partir del primer esborrany que ens hem trobat, al llarg d'aquest darrer mes de maig el que hem fet ha estat reunir-nos, revisar el text en primer lloc, perfilar tres apartats que estaven poc concretats al parer dels tècnics. Com ja dic, treballam amb altres direccions generals implicades directament en aquesta llei com és la Direcció General d'Innovació i la Direcció General de Pressuposts pel que fa aquests aspectes que faltaven concretar.

Més enllà d'aquestes aportacions de caire tècnic i revisió jurídica, li puc dir que la llei és, la primera versió de la llei ja es troba a punt per enviar a institucions i als grups parlamentaris al llarg d'aquesta setmana perquè puguin dir la seva i al mateix temps i de manera paral·lela enviar-ho també per a la seva publicació al BOIB.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Simplement vull encoratjar el Govern a continuar aquesta tasca. Crec que no només és una encomana de l'Estatut d'Autonomia que crec que val la pena posar en marxa, sinó que, a més a més crec, que la ciutadania ho reclama. Poder participar és un valor avui en política i per tant, no està bé, no és just que demanen a la ciutadania implicació, però no li posem tampoc instruments a l'abast perquè aquesta participació pugui ser real i efectiva.

Per tant, vull encoratjar el Govern en aquesta direcció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, vull agrair les seves paraules i aprofit també per agrair a la persona que va redactar aquest primer esborrany, el Sr. Sebastià Rubí, i la feina i l'impuls de l'anterior director general i de l'actual.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 7526/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subministrament d'aigua no apta per al consum a les cales de Sant Josep d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la que era la tercera pregunta, la que havíem posposat abans, la RGE núm. 7526/17, relativa a subministrament d'aigua no apta per al consum a les cales de Sant Josep d'Eivissa, que formula la diputada Sra. María José Ribas i Ribas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, vull demanar disculpes i agrair que hagin acceptat retardar la meua pregunta. Senyor... bé, i també..., no he pogut sentir una part de la pregunta del Sr. Aguilera que crec que anava sobre el mateix tema, o sigui que també demanaré disculpes si em repeteixo en les explicacions.

La setmana passada coneixíem la notícia que AQUALIA avisava la població de Sant Josep que l'aigua corrent que els arriba no és apta per al consum. És una zona que rep aigua de la dessaladora, normalment, de Sant Antoni, però que quan arriba l'estiu no basta el cabal i s'alimenta de pous salinitzats i avui ens hem aixecat amb la notícia que Platja d'En Bossa, també a Sant Josep, rep aigua salada a causa de l'augment de la demanda quan no fa molt de temps que s'havia anunciat l'arribada d'aigua bona en aquesta zona.

S'han fet molts d'anuncis i moltes fotos en què s'anunciava que Sant Josep ja tenia aigua dessalada, però el que no anunciaven és que quan arribàs l'estiu, i tots ens ho esperàvem, el consum augmentaria i la festa s'acabaria, perquè només amb les dessaladores de Vila i de Sant Antoni tots sabem que no n'hi ha prou per subministrar el cabal necessari. I això, Sr. Conseller, permeti-m'ho, és enganyar una mica la gent, perquè vostès sabien perfectament que a l'estiu s'hauria de subministrar aigua salada.

I a altres bandes del municipi idò no estan millor, al contrari, hi ha zones com Sant Josep o... Sant Josep poble o la zona d'Es Cubells on encara no ha arribat en cap moment l'aigua dessalada, i tenim registres, per exemple, de nivells de clorur de 5.000 mil·ligrams per litre quan el màxim permès perquè sigui apta per al consum és de 250 i quant a la

conductivitat de l'aigua que subministra té uns nivells de més de 1.000 microsiemens quan el límit és de 2.500.

Com pot comprendre això és un greu problema i això, exacte, i això amb mostres agafades el mes d'abril. Vull dir, supòs que el mes d'agost deuen ser encara pitjors.

Com li dic és un problema molt greu, crec que li hem de donar la importància que mereix. Pens que hauria de ser una qüestió d'estat per a vostè i se li ha donar una solució i aquesta solució, com ja s'ha parlat aquí, passa inevitablement per acabar l'anell d'interconnexió de les dessaladores de Vila, Sant Antoni, Santa Eulària, i que l'aigua pugui arribar amb quantitat i qualitat suficient a tota l'illa, però també a Sant Josep i a les cales i a Platja d'En Bossa i a tots els racons de Sant Josep.

Com que ja li ha dit el Sr. Aguilera les dates, jo sí que li reiter la necessitat de concretar i complir, perquè vostè parla de finals d'estiu, però l'estiu passat parlàvem de principis...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, vagi fent la pregunta per favor.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Bé, quan pensa solucionar aquest problema? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

President. Sra. Diputada, primer de tot hem de posar en valor que l'important també és que arribi el volum d'aigua dessalada màxim al municipi de Sant Josep. Ara mateix tenim capacitat perquè li arribin 9.000 m³ d'aigua al dia de la dessaladora d'Eivissa i la dessaladora de Sant Antoni. Per tant, li arriba moltíssima més aigua que la que abans li arribava, dessalada, una aigua de qualitat, una aigua que poden distribuir a la seva conveniència al municipi. Però tan important és la quantitat d'aigua que feim arribar a aquest municipi, que és molta més de la que podia perquè hem habilitat el traspàs pel sud i el traspàs pel nord, com el que fa amb l'aigua aquest municipi.

He de destacar la feina que fa l'Ajuntament de Sant Josep, una feina valenta, una feina d'inversió constant per evitar les pèrdues, que tan dramàtic era el primer estiu quan enviàvem tot aquella aigua dessalada a aquest municipi i es perdia per les xarxes, que no arribava a les cases, que tan dramàtic era tirar aigua de les dessaladores directament perquè no hi havia manera que arribàs als nuclis urbans.

He de posar en valor la feina feta durant aquest dos anys pel batlle de Sant Josep, un batlle valent, un batlle amb el qual de vegades hem tengut les nostres topades perquè és una persona amb molt de caràcter, però un batlle que ha posat els

mecanismes perquè l'aigua salada que li fem arribam aprofitar-la al màxim.

Evidentment que la tècnica ho pot tot, evidentment que hem de fer feina, en un any, com he dit abans, hem recepcionat la dessaladora, hem posat en marxa el manteniment, hem fet totes les proves, hem connectat Santa Eulària, estam fent les obres de l'anell que vostès ni varen planificar. I evidentment, ja estan fetes físicament, ens falta la potència elèctrica que és un problema que tenim a Eivissa constant de connexió, però a tot això s'hi ha d'afegir la bona feina feta per aquest municipi, la bona feina per a la recuperació de la cultura de l'aigua.

Entre tots farem front a aquesta situació i estic content que ara l'aigua sigui una prioritat per al Partit Popular també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 7548/17, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 7653/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a curs de policia local.

Passam a la dotzena pregunta RGE núm. 7548/17, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 7653/17 i presentada en substitució de la RGE núm. 7520/17, relativa a curs de policia local que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias. Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*, Sra. Presidenta, el pasado 1 de junio se publicó en el BOIB el bolsín de nuevos interinos de policía local para incluir a los 43 actuales alumnos de la trigésimo novena promoción del curso básico de policía local, que recientemente pues inauguró esta promoción usted misma como pudimos ver en la prensa.

Entre los requisitos que se solicitaban, además de tener el curso de la EBAP, se exige estar en posesión del nuevo carnet de moto A, lo que considero que es una situación de discriminación, pues ningún aspirante a la policía local podrá ser menor de 20 o 21 años y podrá acceder a esos bolsines en futuras oposiciones.

Esta trigésimo novena promoción tiene y tuvo su polémica pues 21 alumnos que reunían los requisitos solicitados en anteriores convocatorias, como tener el permiso A2, que sí es posible tenerlo a los 18 años, quedan excluidos tras superar todas las pruebas teóricas, físicas, psicotécnicas, creando una discriminación por razón de edad.

Hay varios aspirantes que han planteado contencioso contra la administración y actualmente hay tres juicios con fecha, uno que ya ha terminado, que está visto para sentencia. Entonces, le pregunto: ¿qué medidas piensa tomar el Govern con los aspirantes al curso de policía local que dejaron fuera por el requisito del carnet A? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas, bé, el que ha fet el Govern, com vostè sap i hi feia referència la seva pregunta, és complir el Decret 28/2015, que és el decret que determina quins són els requisits per accedir a aquest curs de policies locals, no es va admetre cap candidat que no complís aquests requisits, però, com vostè explicava, i té tota la raó i a nosaltres ens sap greu no haver-ho vist amb suficient temps, aquest decret 28/2015, que trobarem fet de la passada legislatura, té aquesta incongruència sobre l'edat de l'alumne i el carnet exigut.

Per tant, de cara a la propera convocatòria... perquè no hem pogut fer en aquesta absolutament res, de cara a la propera convocatòria sí que canviarem aquestes condicions i resoldrem aquesta incongruència per poder acceptar aquestes persones que puguin anar a les proves, que són al·lots joves, però que estan molt ben preparats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta, me alegra mucho que hayan tomado esta decisión que además creo que es la correcta, porque estábamos aplicando un decreto que venía del PP y lo cierto es que este decreto es un decreto bastante chapuza, además de que no estaba recogida la directiva europea del 2006.

Yo simplemente quiero hacerle ver que ya comunidades como Extremadura, donde gobierna el Partido Socialista, y Canarias, etc., han actualizado la legislación para el acceso a estos cursos y lo que sí me gustaría es que tuvieran en cuenta a estas personas que han quedado fuera porque pienso que de alguna manera pudieran acceder al próximo curso y ahorrarnos los ciudadanos que ganen los recursos y tener que estar pagando dinero de las arcas públicas, pues por una posible negligencia, que yo entiendo que no ha sido voluntaria por parte de su gobierno, pero lo que no podemos hacer es tirar el dinero que no tenemos. Y también el perjuicio, porque ahora mismo va a haber que no tendrían que ser policías y otros que sí tendrían que serlo pues no lo son, entonces a ver cómo se va a solventar esta cuestión.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Seijas, el decret era legal i, per tant, s'ha fet respecte d'aquest decret la convocatòria.

Sí que crec que és important explicar avui, ja que vostè em dona l'oportunitat, que el Govern de les Illes Balears ja treballa, per tant ja és quasi bé un projecte de llei, en la llei de coordinació de policia local de les Illes Balears, que és molt necessària, precisament per poder afavorir l'associacionisme entre municipis, que són els que al final necessiten aquesta policia local per estabilitzar i fidelitzar les plantilles, que, com vostè sap, és un dels problemes greus, i per poder tenir un servei molt més proper al ciutadà.

Al final, la policia local nosaltres volem que sigui un servei de moltíssima proximitat i de moltíssim suport a moltíssimes qüestions als ciutadans i ciutadanes. Com recordàvem, en aquesta trenta-novena edició s'ha pogut prendre possessió de 43 policies, que són policies molt ben preparats, que han tengut una formació molt alta. A la passada legislatura en quatre anys només se'n pogueren tirar endavant 49, i sempre hem intentat actuar des del marc del diàleg i el consens entre tots els representants sindicals i també amb els ajuntaments els quals són primordials a l'hora de poder plantejar aquestes mesures.

Per això, com vostè sap, recordarem que es va aprovar el Decret Llei 1/2017, precisament per poder donar garanties que els municipis poguessin tenir interins policies locals, arran de la sentència que havia sortit i que creava molts problemes a la policia local d'aquesta comunitat autònoma.

També, i crec que és important recordar-ho, gràcies a l'acord que hi ha hagut a nivell estatal entre el Govern i els sindicats, es podran estabilitzar moltíssimes plantilles, també de policies locals, i, per tant, fugir de l'interinatge la qual cosa també crea moltíssima precarietat en els cossos de policia local, i aquesta també és la línia que seguirà el Govern de les Illes Balears. En la línia que vostè plantejava nosaltres hi estam absolutament d'acord.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 7521/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a universitat gratuïta.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 7521/17, relativa a universitat gratuïta, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, ahir coincidíem a un acte de la presa de

posseïció del rector, el Sr. Llorenç Huguet, i vostè deia en el seu discurs l'esforç que fa el Govern per no pujar les taxes universitàries.

Quan un veu el que passa a altres indrets de l'Estat espanyol, d'aquestes onze comunitats que hi ha de les desset que són receptores dels doblers del Fons de compensació, n'hi ha onze de les desset que reben, nosaltres som de les quatre que pagam, de Navarra i País Basc *no se sabe, es otra historia*, davant aquesta situació, com veu que una presidenta del seu mateix color polític a Andalusia anunciï que qui aprovi l'any que ve no pagarà les taxes universitàries? Quan realment Andalusia rep 40.300 milions d'euros del Fons de compensació i nosaltres pagam per habitant més que ningú al Fons de compensació, que el total són 800 i busques de milions d'euros cada any, implica 750 per persona/any per a 1.100.000 habitants.

Davant aquesta situació, ja m'agradaria a mi poder dir a la gent de Menorca i a la gent d'Eivissa i a la gent de Formentera, als pares: els vostres fills a l'any que ve no pagareu la taxa per poder estudiar.

Jo crec que se'ns acaba el temps, presidenta, i crec que hem d'actuar i crec que ens hem de moure, perquè això, és que seria de mal gust, ens deixam tirar l'aigua a sobre, per no dir una altra cosa, ens deixam tirar l'aigua a sobre. Fa temps que El Pi li proposa, en aquesta estrada, que hi ha coses que són injustes amb els ciutadans de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca i és imprescindible actuar.

Què li sembla això que una altra comunitat pugui fer això a costa dels doblers de la resta? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva pregunta, que jo evidentment no explicaré el que ha decidit fer Andalusia, perquè no és el meu paper, cadascú sap amb les seves possibilitats i amb els seus recursos aquelles polítiques que pot tirar endavant. Nosaltres som molt conscients d'on venim en aquesta terra i aquest Govern és molt conscient que una de les qüestions que, en certa manera, va propiciar un govern d'esquerres en aquesta comunitat autònoma va ser la gran mobilització de la comunitat educativa, perquè veníem d'una època de retalls absolutament indiscriminats, d'una austeritat malentesa, d'una crispació enorme i d'un atac brutal, polític també, cap a la comunitat educativa.

Per tant, hem tengut molta feina a fer en termes educatius i hem prioritzat, primer de tot, la pau social a les escoles; hem prioritzat les converses, el diàleg i per tant el consens amb la comunitat educativa, a través del Consell Escolar; hem posat més recursos per millorar les condicions laborals dels professors i evidentment també per a les infraestructures.

I vostè em parla de la Universitat de les Illes Balears i nosaltres, també des de l'acord i des del diàleg amb l'equip rectoral de la Universitat de les Illes Balears, hem apostat per millorar la transferència que fem, aquest any hem augmentat el pressupost un 7% i anam en la línia d'arribar a la mitjana estatal, que és el que ahir ens demanava, una vegada més, el rector de la Universitat de les Illes Balears. I també hem aprofundit en augmentar l'oferta educativa d'aquesta universitat i hem posat en marxa la Facultat de Medicina, per cert, amb molts bons resultats en el seu primer any de naixement.

I d'una forma molt especial, i d'estam molt orgullosos, hem augmentat i hem reforçat les ajudes al desplaçament dels estudiants i s'ha produït un increment d'un 64% respecte del darrer any, on governava el Partit Popular.

I com vostè recordava, seguim amb la congelació de les taxes universitàries. Crec que aquest govern demostra clarament la seva aposta per l'educació, per la formació i per la Universitat de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, jo no vull que es posi en contra de la seva companya Susana Díaz, així de clar, però realment hi ha per pegar-li un *cachete* a aquesta qüestió.

Miri, hi ha els temes endògens amb els quals estic d'acord, amb les qüestions endògenes que venen de la passada legislatura i que vostès podien arreglar fan el que troben amb la política més encertada que vostès creuen. Però hi ha uns temes exògens, que són aquests que sempre ens sotmeten a aquesta terra i ens fan veure que no som tractats per igual, i aquí és quan arriba el problema del que El Pi els ha plantejat moltes vegades: els hem de dur al jutjat, però corrent, perquè estam fent malbé al futur de les nines i nins de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca, si no, no tendran les eines per conquerir el futur. Sra. Presidenta, els hem de dur al jutjat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Evidentment, si hi hagués un govern d'esquerres a Espanya estic convençuda que s'arreglarien moltíssimes de les qüestions que ara succeeixen, i nosaltres duem als tribunals...

(Remor de veus)

... aquelles qüestions que podem, ara, crec que és important, i amb referència a la Universitat de les Illes Balears i als alumnes... i al pagament dels desplaçaments...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardau un poquet de silenci.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... -sí-, n'hi ha prou a veure que les beques per als estudiants universitaris de la darrera època de legislatura, Partit Socialista a nivell estatal, en els governs del Partit Popular a nivell estatal han baixat un 7%, que aquestes són les beques que haurien d'augmentar a nivell estatal si realment es creu que els ciutadans tenen dret, els estudiants tenen dret a uns cursos universitaris i en aquesta comunitat autònoma som, evidentment, més perjudicats que altres perquè aquí no hi pot haver tots els estudis universitaris, com és evident.

Aquest govern i aquesta comunitat autònoma continua fent esforços i en continuarà fent i, com vostè sap també, en els acords pel canvi tenim les deduccions a IRPF que tenim pactades per poder fer l'any que ve i treballar amb el pressupost de l'any 2018 per ajudar, precisament, els estudiants que s'han de desplaçar. En aquesta línia treballarem i també amb vostè en la línia de ser reivindicatius de cara a Madrid.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 7516/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a esgotament de recursos.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 7516/17, relativa a esgotament de recursos, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bon dia presidenta, bon dia a tothom. Som a les portes d'un quart estiu de massificació turística a les Illes; l'afluència de viatgers ha crescut un 85% i en els darrers sis anys s'ha duplicat. Aquest govern ha parlat moltes vegades de sostenibilitat, també ha parlat de la importància de la convivència entre residents i turistes, però no s'ha parlat tant de com podem garantir que els recursos de les nostres Illes, que sabem que són limitats, no s'esgotin amb un quart estiu, que no serà el darrer, de saturació i massificació turística.

Hem vist, més aviat, que caminam cap a la insostenibilitat que es produeix des de l'any 2008, fins arribar a un rècord que

es va batre l'any passat, amb gairebé 11 milions de turistes a una terra que és naturalment i de manera inevitable limitada.

Els efectes d'aquesta massificació i d'aquest esgotament creixent els podem veure en àmbits molt diversos: l'increment de residus de deixalles plàstiques, que va l'any passat va batre màxims històrics; el consum de combustible i, per tant, el consegüent augment de CO₂, que ha crescut un 10% des de l'any 2013; creixen les dades de demanda elèctrica; creix la recollida d'escombraries; fins i tot la importació de productes de consum bàsic també creix, i, com que no sortim d'aquest monocultiu turístic, el que no creix, precisament, és el camp de cultiu agrari.

Per no parlar també de l'estrès hídric dels nostres aqüífers, amb un increment de l'11% a l'any 2017, i tot això..., el 2016, perdó, i tot això en un any de sequera.

És clar, avui es consumeix més que mai, però demà es consumirà més que avui, aquesta és la tendència, el nombre de turistes creix, augmenten els fums, es multipliquen les escombraries, s'esgoten els aqüífers, avancen els beneficis només d'uns pocs, tot creix en aquest context de rècords, però no creix el poder adquisitiu dels treballadors i treballadores, que va baixar, segons dades de la conselleria, un 3,4% des de l'any 2009.

I per això, li volíem fer la següent pregunta: com o quines mesures s'ha plantejat planificar el Govern de les Illes Balears per fer front a l'esgotament dels recursos a les Illes en el quart estiu consecutiu de rècord turístic?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo. Jo crec que els responsables polítics, sobretot els que governam, tenim l'obligació de poder donar solucions als problemes, des de la realitat, també no des del dramatisme, sinó des de la realitat del que vivim, i crec que vostès i nosaltres compartim aquesta fulla d'acords pel canvi, on intentam plantejar un full de ruta diferent en aquesta comunitat autònoma.

Nosaltres, i ho hem discutit moltíssimes vegades, tenim un model econòmic molt basat en el sector serveis i en el sector turisme, i això té els seus avantatges i els seus desavantatges, i evidentment els avantatges són que aquest trimestre hem crescut un 4,1%, i ho puc anunciar avui, per tant, en el primer trimestre de l'any 2017, per tant un creixement molt més alt que a qualsevol lloc de la mitjana estatal. I això ha possibilitat també una creació d'ocupació molt més alta que a altres llocs d'Espanya. Hem aconseguit, gràcies també a les polítiques d'aquest govern, poder allargar la temporada turística amb la qual cosa els contractes dels treballadors i treballadores són

molt més estables, són molts més mesos a l'any i això permet una major cohesió social a la nostra comunitat autònoma.

Evidentment, té desavantatges, que és on vostè posa sempre el punt, i en aquests desavantatges nosaltres també hi fem política per intentar reduir-los, i la política és el plantejament que fa tota l'estratègia del turisme sostenible i la diversificació econòmica. Per tant, no posar tots els ous en el mateix paner, hem d'aprofundir en estimular sectors econòmics diferents del turisme i hem fet una aposta forta per l'economia del coneixement, per la innovació, per la recerca, per al desenvolupament, per economies més netes, per l'economia verda, per l'economia lligada a llocs de treball, per exemple l'altre dia plantejàvem amb la consellera Fina Santiago els llocs de treball lligats al treball social i, per tant, tot això també dóna altres oportunitats a la nostra comunitat autònoma, tot i que el canvi no es fa d'un dia per dos, sinó que això necessitam un parell de legislatures junts per treballar en aquesta línia, Sra. Camargo.

I després, en tot el que fa referència als recursos, hem fet una política d'aigua absolutament diferent del que succeïa a la passada legislatura, amb una inversió forta de doblers públics per millorar les nostres infraestructures hidràuliques i, sobretot, per millora la situació dels nostres aqüífers a la nostra comunitat autònoma; amb un pla de sequera i amb unes possibles avaluacions de la situació de la sequera de les Illes, de les diferents illes, que no hi havia a la passada legislatura; amb un plantejament molt diferent de la situació energètica, a la qual vostè no feia referència i que té molt a veure, la transició energètica i l'aposta per les energies renovables i l'energia neta; amb un plantejament diferent dels residus.

En definitiva, jo crec, Sra. Camargo, que fem moltíssimes qüestions per a la sostenibilitat del nostre sistema.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Vostè continua defensant el creixement, jo li dic que aquesta situació té límits perquè les nostres illes són limitades. Nosaltres no acusam aquest govern de la saturació turística ni de la massificació, el contrari, el que diem és que som els que hem de combatre la saturació i aquesta situació de massificació, no tot el contrari.

No és el dramatisme el que fem, tampoc, fem un discurs descriptiu de la realitat que tenim i fem al·lusió a l'esgotament dels recursos, que es produeix de manera natural perquè som a un espai limitat, i demanam de qualque manera que aquest govern s'impliqui amb la posada de límits a aquest creixement il·limitat, que sembla, que perquè dóna resultats de cohesió social -a mi m'agradaria veure exactament quins són aquests resultats de cohesió social-, no es pot aturar. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Posam l'accent diferent, però jo crec que fem el mateix discurs, Sra. Camargo, jo li dic: el creixement del 4,1% el primer trimestre ha permès, evident, créixer econòmicament i també crear més llocs d'ocupació. Què hem de redistribuir millor la riquesa? Efectivament, i m'haurà sentit deu milions de vegades dir, i continuaré dient i exigint als empresaris que han de pujar els salaris als treballadors i treballadores d'aquesta comunitat autònoma, perquè la riquesa s'ha de redistribuir. I així ho fem des de la política fiscal, així ho fem des de l'impost de turisme sostenible, així ho hem fet amb els treballadors públics d'aquesta comunitat autònoma i és la nostra línia de treball: diversificació d'economia i que la nostra economia sigui sostenible, perquè volem que sigui justa i solidària.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 7528/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou REB per a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 7528/17, relativa a nou REB per a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, dia 11 de maig del 2016, la societat civil, els agents econòmics, els partits polítics vam acudir a la seva convocatòria per reclamar tots junts davant Madrid un nou REB. Vostè es va comprometre a passar-nos un estudi de la UIB, encara esperam. Es va comprometre a convocar-nos a una segona reunió, el mes de juny del 2016, encara esperam. Els grups parlamentaris ens vam comprometre a passar-li les nostres propostes i nosaltres sí que vàrem complir.

Ara ens han convocat a una segona reunió, una altra foto, ara en el Castell de Bellver, per escenificar que estam tots junts davant Madrid per reclamar aquest nou règim especial per a les Illes Balears. Què és que no ha entès, Sra. Presidenta?

Estam tots junts davant Madrid, el que passa és que fa un any que esperam, que l'esperam a vostè. Què ha passat amb les nostres propostes, què són dins un calaix? Què n'ha fet durant tot aquest any?

Per això li deman on és el REB que fa un any que esperam i quins punts pensa que ha d'incloure? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. La veig optimista, no fa un any que esperam, esperam des del 2014. I vostè ha pogut anar a qualque reunió i ha pogut presentar alguna proposta?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Desgraciadament, aquests que seiem en aquesta bancada no vàrem poder anar a cap reunió perquè al Sr. Bauzá no li va interessar en absolut el règim especial de les Illes Balears, que quan havia d'estar fet és a la passada legislatura.

Miri, Sra. Prohens, hem treballat moltíssim, des de la primera reunió i l'única que he pogut tenir amb el president d'Espanya, el Sr. Mariano Rajoy, vàrem acordar junts fer una línia de treball conjunt entre les dues administracions per fer el nou règim especial per a les Illes Balears. Hem fet dues reunions a la legislatura anterior, del Govern d'Espanya, i en aquesta demanam un calendari de feina, perquè no s'ha avançat com s'havia d'avançar.

Jo li faré una pregunta, Sra. Prohens: vostè sap que en aquest parlament es va aprovar una modificació del règim especial per a les Illes Balears que havia d'anar al Congrés dels Diputats, la tarifa plana; el seu partit i Ciutadans ho varen bloquejar perquè varen dir que no hi havia quantitats econòmiques; resulta que en el pressupost general de l'Estat sí que hi ha hagut despesa econòmica per poder fer les millores quant a la petició de Nova Canàries i per tant amb el xantatge polític per com aprovaven vostès els pressuposts generals de l'Estat. Jo estic disposada que ens sumem a això, que si el Partit Popular entén que Espanya s'ha de construir d'aquesta manera, sumem-nos-hi i facem feina junts i facem feina en un règim especial per a les Illes Balears valent, fiscal, però també amb descomptes per als ciutadans d'aquestes illes per a la seva administració que ha de sufragar despeses que tenen desavantatges per mor de la insularitat.

Sra. Prohens, jo li deman: vostès on seran? De veritat defensarem junts a les Illes Balears aquest règim especial i vostè entindrà que el tomin els seus a Madrid o davant els seus de Madrid farà alguna cosa més?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. És que no m'ha contestat, què vol vostè? Què vol que reclamem davant Madrid?

Jo, com que no em contesta i fa un any que li vàrem passar les nostres propostes per escrit, avui ho provaré. Vol mesures fiscals? Vol un règim diferenciat en l'impost sobre el valor afegit, l'IVA, per a les empreses de Balears? Vol deduccions fiscals per a les activitats amb un alt component d'I+D+I? Vol mesures compensatòries per al desplaçament de persones malaltes i estudiants?

(Remor de veus)

Vol la gestió dels ports que en aquests moments ostenta l'Estat? Vol la compensació dels costos de transport en productes d'origen agrari? Vol una integració del sistema balear en el sistema energètic peninsular? Vol un règim especial per a energies renovables?

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Vol una implantació d'una mobilitat sostenible basada en el vehicle elèctric?

(Remor de veus)

Vol que el Govern de l'Estat financiï els recursos hídrics per tenir el mateix preu de l'aigua, aquí, a les Illes Balears, i també a nivell de l'Estat? Vol que ens financiïn la gestió de residus que pateixen uns costos d'insularitat?

No, no em diguin sí, perquè fa un any que esperam i no han estat capaços de dir sí, ni de dir que no...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... ni de dir absolutament res, Sra. Armengol.

Per a això són les nostres propostes, propostes en positiu que vostè fa un any que s'està mirant, es veu que li costa molt entendre-les, no som jo que no les entén, es veu que és vostè que no entén aquestes propostes.

Això sí, vostè segueix amb allò de sempre, amb la confrontació constant i amb la queixa constant. Per això vostè és capaç d'anar a la Gala dels Empresaris i fer un drama i dir que Madrid no vol avantatges fiscals per a les empreses de les Illes Balears. Això són les seves mitges veritats, qui no va voler avantatges fiscals va ser vostè, que va tornar un règim fiscal especial per a les empreses de les Illes Balears, *gratia et amore* al Govern d'Espanya, que suposava un estalvi de 190 milions d'euros anuals.

(Remor de veus)

No és Madrid, Sra. Armengol, és vostè. Es posi a fer feina perquè sinó no hi serà a temps. Li queden ja només 712 dies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. A veure Sra. Prohens, la tirallonga que m'ha fet de coses que vostè ara defensarà dins el règim especial de les Illes Balears, tant de bo el Sr. Company, quan era conseller del Govern i varen presentar un règim especial a Madrid, que no duia res de tot això, ho hagués defensat una miqueta.

(Alguns aplaudiments)

Ara està en silenci i abans defensava el contrari! Ara, ara, en silenci, i abans el contrari, perquè el que vostès varen defensar a Madrid és només uns descomptes fiscals per als empresaris. El PSOE, a nivell estatal, va fer una esmena a la totalitat d'aquell règim especial, que incloïa les propostes fiscals, més tot un seguit de descomptes que es mereixen els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments)

..., que el Partit Popular va rebutjar.

Sra. Prohens, m'ha dit abans: en un any no hem sabut res. Saben entrar a la pàgina web? Perquè l'estudi de la Universitat està penjat i és el que vostè ens ha descrit avui de matí. Per tant, ni una proposta del Partit Popular!

(Alguns aplaudiments)

Jo estaré encantada de defensar juntes aquí i a Madrid aquestes propostes que vostè fa. De la meva proposta, de la meva actitud crec que n'hi ha mostres, de la seva hi ha mostres que quan els seus de Madrid diuen una cosa, vostè acota el cap.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, silenci per favor! Silenci!

(Continua la remor de veus)

Passam al segon punt... per favor Sr. Font!

II. Interpel·lació RGE núm. 5834/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a estat actual del document de voluntats anticipades.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 5834/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'estat actual del document de voluntats anticipades.

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, señores y señoras diputadas. Hace cien años la manera en que la gente moría en su casa era casi una cuestión de azar o del destino, toda la planificación anticipada que se realizaba era asegurarse de que se había hecho testamento de sus bienes. Morir no era una decisión humana y ninguna persona tenía control sobre esta cuestión. Por ello no había razones para planificar el proceso de morir.

Con la aparición de los grandes procesos tecnológicos, la medicina moderna nos ha dado algunas nuevas maneras de morir que pueden ser muy angustiosas. En el siglo XXI el 80% de los fallecimientos se producen en hospitales, muchas veces en habitaciones compartidas, sin ninguna intimidad, y otros ocurren en unidades de cuidados intensivos y muy pocos en el hogar. En muchas ocasiones los pacientes sufren intervenciones médicas sin participar en la toma de decisiones, la imperante tecnología hace emerger nuevas y desconocidas formas de morir. El problema de la tecnología no está en las técnicas, sino en las personas que las utilizan. Hoy en día las técnicas de soporte vital han transformado drásticamente la relación del médico con el enfermo moribundo. ¿Es moral el llamado encarnizamiento terapéutico? Es una definición acuñada por Jaime Sanz Ortiz.

Luis Kutner fue un abogado, poeta, activista, que luchó en favor de los derechos humanos, acuñó el término de testamento vital en el año 1967, durante una reunión de la Sociedad Americana de Eutanasia. En esta ocasión hacía referencia a la posibilidad de elaborar un documento legal, en el que cualquier persona pudiese indicar su deseo de que no se le aplicaran tratamientos para prolongarle la vida en el caso de padecer una enfermedad terminal. La palabra testamento hace referencia al instrumento jurídico, mediante el cual se dan las indicaciones precisas y de forma anticipada a la muerte.

Un documento de este tipo debe cubrir algunos objetivos básicos como el respeto al principio de autonomía, dar un respaldo firme y seguro para que el paciente esté consciente de que se respetarán sus deseos para el final de su vida. Algunos médicos, guiados por el imperativo tecnológico, son partidarios de poner todos los tratamientos y de hacer todos los esfuerzos posibles a su alcance, provocando cierta obstinación terapéutica en contra de los intereses o deseos del paciente, que no se puede manifestar, otros no saben cómo manejar la incertidumbre en que se haya...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Seijas. Senyors diputats un poc de silenci per favor!

Continuï, Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Parece lógico, pues, pensar que las decisiones deberían tomarse en base al conocimiento y la comprensión de los datos médicos, los pronósticos de la enfermedad y los objetivos negociados entre el paciente y profesional, y no bajo el influjo del dolor, del miedo, de la vergüenza, o bien nombrar un sustituto que decida por ellos.

El documento de voluntades anticipadas permite elegir todas las intervenciones posibles, poner ciertos límites o rechazarlos totalmente. A pesar de que la mayoría de las comunidades autónomas han editado guías de información sobre este documento de voluntades anticipadas para profesionales y ciudadanos, todo lo relacionado con los mismos sigue siendo un tema muy desconocido tanto por los profesionales de la salud, como por la propia ciudadanía.

Luis Montes, presidente de la Asociación Federal del derecho a morir dignamente, opina que el testamento vital es un documento casi clandestino en España. Las administraciones públicas no han hecho absolutamente nada por informar a la población de este derecho y, peor aún, no han informado a los profesionales sanitarios. El Sr. Vicenç Thomàs en unas declaraciones a *Diario de Mallorca* en el 2014, comentaba que “consideraba que el Govern no estaba facilitando la formalización de testamentos vitales, en parte porque no lo daba a conocer, ni potenciaba la accesibilidad”. Como el Sr. Thomàs, pienso que el motivo de los pocos documentos de voluntades anticipadas realizados, es la falta de conocimiento por parte de la población y la falta de accesibilidad.

En Baleares la forma de realización es, según la ley que está vigente, o bien ante notario, lo que supone un dispendio económico que muchas personas no se pueden permitir porque los importes son de 149 euros, aproximadamente, o en la Oficina del Registro, en la calle Jesús en Mallorca, en Menorca en el Hospital Mateu Orfila y en Ibiza en la Conselleria de Salud, según consta en la web. Aunque a veces la realidad siempre difiere algo de lo que pone en la página web, ¿no? También, como el Sr. Thomàs, pienso que se debería poder presentar en los departamentos de admisión de todos los hospitales públicos de las islas, pero en especial por su cercanía y accesibilidad en todos los centros de salud de las islas.

Cada comunidad autónoma regula su formato y la inscripción se observa que en unas comunidades autónomas es más accesible que en otras. En algunas como la nuestra, existe un sólo punto para hacerlo en el que abren de lunes a viernes y con un horario establecido algunas veces sólo de mañanas. En otras comunidades autónomas el trámite puede hacerse en hospitales, centros de salud, por correo telemático, o incluso en los domicilios si el paciente lo precisa. Madrid aprobó una proposición no de ley en este sentido.

En Estados Unidos desde 1990 todos los hospitales, residencias de la tercera edad, tienen la obligación legal de desarrollar directrices escritas en relación al documento de voluntades anticipadas y de educar a los profesionales sanitarios sobre esta cuestión, así como preguntar a los pacientes en el momento del ingreso, si han redactado sus documentos de voluntades anticipadas y de informarles del derecho que tienen de hacerlo. Algunos autores consideran que es preciso un asesoramiento profesional para evitar formular instrucciones inconsistentes, considerando que podrían considerarse pacientes abandonados quienes firman las hojas de consentimiento sin un mínimo de información previa.

Los pacientes y sus familias que no han rozado los documentos de voluntades anticipadas, difícilmente podrán realizar a última hora y de prisa y corriendo uno de forma correcta. Estos documentos pretenden proteger la autonomía del paciente y deben realizarse con antelación para que permitan a los pacientes, a sus familias y a sus médicos hablar de morir. Hablar del miedo a quedar atrapados en las redes del sistema sanitario, aclarar preferencias sobre tratamientos o a nombrar un sustituto para que tome las decisiones en esos momentos tan delicados.

Un estudio de Jezewski analizó la efectividad de las intervenciones realizadas en Estados Unidos para aumentar el cumplimiento y observaron que se habían realizado dos tipos de intervenciones para intentar conseguir aumentar el número de documentos de voluntades anticipadas: didácticas e interactivas. En las primeras la información se da a través de folletos en los centros asistenciales o por correo. Las interactivas se hacen mediante diálogos entre el personal sanitario y la persona concreta que puede hacer así preguntas, aclarar dudas y solicitar ayuda. Los resultados no dejaron lugar a dudas, la estrategia didáctica no produce un aumento de resultados, mientras que la estrategia interactiva sí lo hace en cantidad y en calidad. Los resultados son mejores en todos los grupos de edad, en especial en el grupo de la tercera edad.

En Cataluña la mayoría de documentos de voluntades anticipadas eran realizados por personas sanas que no tienen en el momento de hacerlo ninguna patología, por lo que la ayuda personalizada de un sanitario parece muy interesante de cara a la calidad de estos documentos, porque si hay algo claro en relación con los documentos de voluntades anticipadas es que hay que sacarlos del mundo de lo legal para reinsertarlos en lo ético y en lo profesional sanitario. Cabe resaltar aquí el enorme papel que puede realizar el personal de enfermería, por ejemplo.

En el 2016 en España tenían registrado su testamento vital 198.751 personas, lo que representa un incremento del 36% en los últimos tres años. A pesar de ello la cantidad todavía es escasa, sólo cuatro de cada mil habitantes, es decir, menos del 1% de la población.

Los documentos consultados confirman que en todos los estudios realizados la intención de las personas en realizar su documento de voluntades anticipadas es elevado, en muchos casos ronda el 80, 90%, pero la realidad es que en la mayoría de los lugares donde está implantado está en el 1,6% de la... en un 10% de la población. Los datos aumentan si se habla del

tema en las consultas con su médico de familia o con su enfermero cuando se llevan actividades concretas educativas en la población o se establecen asesorías de ayuda para esta realización.

Entre las trabas se menciona la dificultad para pensar en la propia muerte, la falta de información sobre el documento así como su legalización y la dificultad para tratar ese tema con los médicos.

Los profesionales sanitarios se encuentran cada vez más frecuentemente con la toma de decisiones en momentos muy ajustados y donde el paciente ya no puede decidir. Los familiares se sienten presionados o enjuiciados moralmente ante los sanitarios y suelen decidir seguir aplicando todos los medios posibles aún a sabiendas que el paciente no lo desearía. Los estudios demuestran que el 24% de los ciudadanos deja la decisión a sus parejas, aunque el 29% no lo hace porque consideran que el cariño puede impedir lo que el paciente decide.

En realidad esta interpelación al Gobierno no es con ánimo de complicar las cosas ni como una crítica, sino todo lo contrario. Lo complejo de la situación actual, en la que ya se mueven nuestros profesionales sanitarios, cualquier situación problemática, y el final de la vida lo es, requiere medidas complejas, reflexión y diálogo, por eso abogo desde aquí a introducir dentro de la cartera de servicios de los centros de salud la realización de los documentos de voluntades anticipadas y a poner en marcha cuantas medidas sean necesarias para hacerlo efectivo.

En marzo de 2016, en esta comunidad autónoma, preocupada por los temas relacionados con la autonomía de los pacientes y su derecho a decidir como querían que fueran sus últimos momentos en el caso que no esté en situación de expresar su voluntad, se desarrolló la Ley 1/2006, de 3 de marzo, de voluntades anticipadas, y posteriormente se desarrolló la ley con el Decreto 58/2007, de 27 de abril, en su exposición de motivos se alega que la Conselleria de Salud regulará el proceso para garantizar que se cumplen las instrucciones dadas y que se habilitan los recursos suficientes cuando algún facultativo declare su objeción de conciencia. Once años después la mayoría de profesionales desconocen el contenido específico de la ley, el procedimiento a seguir y donde consta la alarma en la historia clínica.

Tampoco se conoce, porque no es de obligado cumplimiento, que el médico de familia informe sobre el tema porque es tan poco práctica la forma de consulta desde urgencias o porque el 061 no da información cuando ordena una salida de urgencia al médico o enfermera de los PAC y SUAP.

Después de esta exposición le dejó estas preguntas, consellera, ¿se ha mejorado la comunicación con los profesionales informándolos de este importante tema? ¿Se ha realizado algún tipo de actividad de cara a la población para dar información eficaz? ¿Se han mejorado los canales de comunicación entre el registro de documento de voluntades anticipadas y las historias de los pacientes? ¿Considera práctica, eficaz y eficiente la alarma en la historia de salud

solamente o debería incluirse también en la historia clínica el SAP? ¿Cómo se han regulado los profesionales objetores de conciencia y cómo se organizan para atender los pacientes que al final de su vida que no quieren medidas extraordinarias?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas, hauria d'acabar.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sí, ahora mismo acabo, gracias, Sr. Presidente. ¿Qué pasa si un paciente está inmovilizado en un hospital o en su domicilio y decide realizar el documento de voluntades anticipadas?

Gracias, Sra. Consellera, espero su respuesta.

EL SR. PRESIDENT

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la representant del Govern, la consellera de Salut, la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom. Farem un repàs del marc legal. El 14 de novembre del 2002 la normativa bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i dels drets i les obligacions en matèria d'informació i documentació clínica concretaven, o concreten, en el seu article 11 el dret del pacient a manifestar anticipadament la seva voluntat perquè aquesta es compleixi en el moment que per ell mateix no pugui expressar-la personalment, les cures a rebre, el tractament de la seva salut, l'arribada de la defunció, la designació dels seus òrgans... tot això dins els límits deontològics i de la bona pràctica clínica que han de complir sempre els professionals sanitaris.

Es protegeix i s'enforteix així un dret tan important com el de la protecció de la salut, establert a l'article 43 de la Constitució Espanyola, així com molts altres drets relacionats amb la dignitat de la persona i la protecció de la seva intimitat.

És de summa importància la relació clínica assistencial i la dignitat de l'ésser humà respecte de les aplicacions de la biologia i les ciències de la salut, com ja recullen els convenis internacionals com el Consell d'Europa, etc.

La nostra comunitat autònoma va promulgar la Llei 1/2006, de voluntats anticipades, i desenvolupà així l'exposat anteriorment, com vostè molt bé ha explicat, el document dirigit als professionals sanitaris, als hospitals, als centres de salut i dispensaris i a tots els organismes que tinguin en la seva mà el compliment de les nostres voluntats.

Després, tenim el Decret 58/2007, de 27 d'abril, de desplegament de la Llei de voluntats anticipades i del Registre de voluntats anticipades de les Illes Balears.

I finalment la Llei 4/2015, de 23 de març, de drets i garanties de la persona en el procés de morir, també molt important.

M'agradaria puntualitzar algunes xifres a les que ha fet referència en la seva intervenció, i tot i que tenim i hem de millorar moltíssim tot és millorable, però les dades indiquen que anam per bon camí.

L'any 2014 es varen registrar 838 voluntats; el 2015, 804; el 2016, 917, suposa un augment del 14% respecte de l'any anterior. Si ens comparem amb la resta de l'Estat, amb dades públiques ofertes pel Ministeri de Sanitat, la situació és que a Balears tenim una taxa de 5,82 declaracions per 100.000 habitants, més d'un punt per sobre de la mitjana estatal. Som la sisena comunitat autònoma amb declarants de voluntats anticipades per 1.000 habitants, per darrera de Catalunya, País Basc, La Rioja, Navarra, Aragó i Astúries.

Per illes, és cert que el 76% es fan a Mallorca, el 14 a Eivissa, perdó, el 14 a Menorca, el 9% a Eivissa i menys d'un 1% a Formentera.

També crida l'atenció que el 62% el fan dones, són fetes per dones, i un 38% per homes. En trams d'edats fan més declaracions més de la meitat les persones que tenen més de 65 anys, a les persones joves els percentatges són molt baixos.

Què hem fet durant aquesta legislatura?, que vostè em demana concretament. Idò, primer de tot, actuacions per millorar l'accessibilitat dels usuaris al registre de voluntats anticipades. Avui les voluntats es poden fer a la seu de la conselleria a Palma, al camí Jesús en aquest cas, també a Inca, Manacor i a Vila. A Vila el centre insular de la Conselleria de Salut i a Inca i a Manacor també en els centres de la Conselleria de Salut.

A Menorca a finals de l'any passat es varen instaurar tres nous punts d'accés al registre. A Menorca es feia en la Unitat Bàsica d'Es Mercadal i ara es poden fer al Centre de Salut de Canal Salat de Ciutadella, Verge del Toro i Dalt Sant Joan de Maó, en aquests tres centres.

És cert que per a nosaltres és una iniciativa pionera per apropar el servei a la ciutadania i que actualment es troba en procés d'estudi i si els resultats són positius, que segur que ho seran, la intenció d'estendre aquest programa a la resta de les Illes.

Independentment d'aquesta feina d'ampliació de punts, també quan se sol·licita que el personal funcionari de l'oficina de voluntats anticipades es desplacin per fer *in situ* unes voluntats anticipades a una persona immobilitzada a residències o hospitals així s'ha fet també per facilitar al màxim el dret.

Després també per tal de consulta de les voluntats a la sanitat privada, s'ha definit un protocol d'accés al registre per a les clíniques privades que també s'ha difós. Estam fent reunions amb les direccions de les clíniques privades per començar a implementar aquest protocol.

Hem incorporat la declaració de voluntat anticipada a l'historial clínic, un cop inscrita en el registre de voluntats anticipades de la comunitat autònoma. I també s'han fet sessions formatives, el que vostè me demanava, a diferents centres sanitaris, així com al personal sanitari resident. Els

residents són en aquests moments 435, tenim una oportunitat d'intentar fer feina de forma diferent. S'ha fet també difusió de l'existència de l'oficina de voluntats anticipades a través dels mitjans de comunicació.

Pensam que molt relacionat amb les voluntats anticipades, és el desplegament de la llei del 2015 i dels seus drets. La Llei de drets i garanties de la persona en el procés de morir, aprovada per unanimitat en aquest Parlament l'any 2015, va suposar un bot qualitatiu pel tema que ens ocupa. En aquest sentit hem donat passos importants dins una estratègia global, estam implementant un nou model d'atenció a la cronicitat, volem donar resposta a les persones que tenen una o més malalties cròniques i un model que com saben vostès, no ens cansarem de repetir, persegueix l'actuació integral coordinada i la proactivitat dels professionals, així com l'apropament dels serveis al domicili.

Som un Govern que ha retornat drets i per tant, els nostres esforços també van encaminats a consolidar i desplegar tots els drets, també els d'una mort digna, com ens determina i marca la llei. Des de la conselleria hem habilitat els mecanismes oportuns per donar màxima difusió a aquesta llei entre els professionals i la ciutadania en general, campanyes divulgatives, jornades, cursos. També hem de recordar que tenim més de 15.000 professionals.

S'han realitzat activitats de divulgació, conferències, taules rodones, participació en mitjans de comunicació, elaboració i emissió del vídeo *Molt per fer* amb mitjans també de comunicació. La Conselleria de Salut disposa d'una plana web específica per a la difusió contínua en matèria de cures pal·liatives. Com sap, aquesta comunitat és pionera en assistència en cures pal·liatives.

La llei demana a l'administració també un estudi sobre com es moren les persones a les Illes Balears. Aquest estudi ja està acabat i el publicarem, si tot va bé, el proper mes. S'ha realitzat l'informe que presenta l'anàlisi de com ha mort durant els anys 2015 i 2016 la població resident a les Illes Balears, susceptible de rebre cures pal·liatives. Inclou també avaluació de les activitats de qualitat percebuda pels pacients i cuidadors i les seves famílies que s'han desenvolupat a la comunitat autònoma.

En aquests moments a la comunitat autònoma de les Illes Balears no disposam d'un únic i centralitzador comitè d'ètica assistencial, sí que hi ha comitès d'ètica a diferents centres sanitaris i la funció d'aquests òrgans és la prevenció i col·laboració en la resolució de conflictes ètics, morals que puguin sorgir de la relació clínica durant el procés de presa de decisions en l'àmbit de l'atenció sanitària, al que vostè feia referència. S'ha treballat durant aquests dos anys amb els diferents comitès d'ètica assistencials de cada centre. Són qüestions a tenir en compte amb aquesta relació assistencial, l'autonomia de la persona, el dret a la dignitat en qualsevol circumstància, la consideració dels valors, creences, voluntat, convicció i interessos de la persona i la comunitat.

La manca de regulació en aquesta matèria, fa que no es disposi de criteris homogenis per a la seva creació, ni es precisi d'acreditació per al seu funcionament, a Espanya crec que hi ha tres de comunitats autònomes que tenen comitè d'ètica

assistencial. L'aprovació d'aquesta norma permetrà la possibilitat d'oferir amb criteris d'equitat i qualitat, la disponibilitat d'aquests òrgans per donar suport a usuaris professionals i comunitat en matèria d'ètica assistencial.

Hem presentat l'esborrany del text de decret per a la creació d'aquest comitè d'ètica de les Illes Balears en el Consell de Salut, en data 22 de març del 2017. Per tant, ben aviat tots els centres sanitaris i sociosanitaris o les institucions públiques i privades disposaran, o estaran vinculats a un comitè d'ètica assistencial.

Per acabar, dir que som davant un tema socialment molt important. Dir que el Govern és molt sensible, que estam treballant sense pausa per garantir i ampliar aquest dret. Com es pot imaginar, la meva formació i la meva experiència és la d'estar i acompanyar les persones que s'enfronten al final del seu camí en molts de moments i sé l'important que és establir aquesta cultura, no només d'humanització i de ser proper per part dels professionals sanitaris, sinó de disposar de totes les eines que es posen per part de l'administració.

Moltes gràcies senyors diputats i diputades. Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, señoras diputados, señoras diputadas. Sra. Consellera, yo entiendo que venimos de un atasco y con muy pocas herramientas en esta comunidad y es cierto que se están haciendo cosas, porque no puedo negarlo y que están ustedes trabajando. Pero este hecho no quita el que yo no me conforme fácilmente con lo que tenemos y que pretenda que este Govern mejore en estas cuestiones. Yo creo que es un tema muy importante, que como es un tema tabú también, porque hablar de la muerte a todos nos asusta, pero creo que es una cosa necesaria para mantener la dignidad de la persona y que a lo mejor desde la administración no estamos haciendo todo lo que podemos hacer, y que se puede mejorar mucho este servicio a la ciudadanía.

La he escuchado con atención, seguramente a lo mejor se me pudo escapar algún tema, revisaré el *Diario de Sesiones* cuando presente la moción con las propuestas que le plantearé a usted y a los demás grupos parlamentarios, para que puedan ser mejoradas y que se debatirán cuando toque, pero le hago mención también Sra. Consellera, que mire en Menorca la cantidad de sitios que se puede hacer el documento de voluntades anticipadas y en su página web no están, sólo aparece el Hospital Mateu Orfila. Entonces,... yo entiendo y vuelvo a insistir, aquí es mucho más importante más que la información en la prensa, o en los medios de comunicación, la información de persona a persona y especialmente del médico, voy más allá, incluso del personal de enfermería. Si esto está en

la cartera de servicios y los profesionales con los que estamos que son las personas de nuestra confianza cuando asistimos a los centros de salud, que es lo más cercano, y ellos nos informan de todo esto, pues a lo mejor conseguimos aumentar, que... pienso que es bueno para la ciudadanía y para el propio profesional, pues las voluntades que cuando estás en plenas facultades y que estás en una situación límite con una enfermedad que puedes estar hoy y mañana no. Entonces yo pienso que es muy importante que se lleve a cabo.

Y bueno, desde aquí..., la verdad es que lo digo sin acritud aunque a veces ser tan directa se me puede mal interpretar, pero a mí me preocupa que muchas veces estamos legislando para la galería más que para la efectividad a la gente que tenemos que llegar. Entonces yo le pido que tome medidas en esta cuestión. Y bueno, le ruego que escuche con cariño mis propuestas y ver si se pueden llevar a cabo para mejorar este servicio para todos los ciudadanos.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, President. Gràcies, Sra. Diputada per la seva actitud constructiva, així ho farem i si realment no està disponible aquesta informació és imprescindible que si augmentam els punts de posada en marxa d'aquest servei, ha d'estar disponible a la població i a la ciutadania.

Jo vull recordar, com deia al principi, que som una comunitat pionera en l'estratègia de cures pal·liatives, que aquest Govern ha engegat una estratègia d'atenció a la cronicitat molt distinta, per tenir rutes assistencials diferents i per tenir una atenció de molta més proximitat. Estam treballant en la formació dels professionals, que volem dotar d'eines, i així ho fem també, que tenim més professionals i que també tenim i tendrem, sobretot tendrem, més infraestructures dedicades a l'atenció a la cronicitat, molt específiques, on es podran treballar aquests i altres temes, com Son Dureta, Verge del Toro o Can Misses. Multitud de projectes de millora.

Vull recordar que el registre ha augmentat un 14% respecte de l'any anterior; no és suficient, estic d'acord amb vostè que hem de continuar fent feina i fent feina de valent, que hem habilitat o varem habilitar aquests tres nous punts d'accés al registre, i estam estudiant la implantació de nous punts a Mallorca i a Eivissa, i també a Formentera. Hem incorporat la declaració a l'historial clínic, hem presentat al Consell de Salut la normativa per la creació de comitès d'ètica assistencial, que també ens ajuden moltíssim. Hem fet aquest protocol d'accés al registre de voluntats anticipades per a les clíniques privades, que els drets que dona la llei són molt recents, són de març de 2015, i hem habilitat molts de mecanismes per donar la màxima difusió a aquesta llei entre els professionals i la ciutadania en general. Hem acabat l'estudi sobre la mortalitat a les Illes Balears que marca la llei, i queda molt a fer però, com li deia a l'altra intervenció, aquest govern és molt sensible a aquest

tema, la societat ens ho demana i així ho continuarem impulsant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Fem una..., senyores diputades, senyors diputats...

(Remor de veus)

Senyores diputades i senyors diputats...

III. Adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries, des del 16 de juny fins al 31 de juliol, per tal de procedir a l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si pertoca, de les proposicions de llei RGE núm. 4974/15, 6445/17 i 4582/17 i dels projectes de llei RGE núm. 10512/16, 2490/17, 3355/17, 5274/17 i 5311/17 (escrit RGE núm. 7530/17, complementat amb el RGE núm. 7537/17, presentats per 32 diputats de la cambra, adscrits als Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt).

Passam al tercer punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon a l'adopció d'acord sobre la celebració de sessions extraordinàries des del 16 de juny fins al 31 de juliol per tal de procedir a l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si pertoca, de les proposicions de llei RGE núm. 4974/15, 6445/17 i 4582/17, i dels projectes de llei RGE núm. 10512/16, 2490/17, 3355/17, 5274/17 i 5311/17, escrit RGE núm. 7530/17, complementat amb l'escrit 7537/17, presentat per 32 diputats de la cambra adscrits als grups parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt.

Atès l'acord de la Junta de Portaveus de dia 6 de juny, es va quedar que no hi hauria debat. Per tant passarem directament a la votació. Votam.

51 vots a favor, 2 en contra i 3 abstencions.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 873/17, de declaració del Parc Natural Marítimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos.

Doncs passam al debat del quart punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 873/17, de declaració del Parc Natural Marítimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos.

Presentació per part del Govern del projecte de llei, té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia a tothom. Durant molts d'anys en aquesta terra, a les Illes Balears, hi ha hagut dues maneres de veure Es Trenc, dues maneres de conèixer aquest espai, dues maneres

d'entendre la riquesa d'aquest espai. Es Trenc-Salobrar de Campos per a molts els anys setanta, vuitanta, tenia molta riquesa, una riquesa que s'explicava pels camps de golf que s'hi podien fer, s'explicava per la urbanització que s'hi podia fer, s'explicava pels carrers o per les 6.000 places d'habitatges que s'hi podien posar. Afortunadament aquesta visió d'Es Trenc no va triomfar; no va triomfar perquè hi havia una altra gent que tenia una altra visió d'aquest Trenc, tenia una visió d'una altra riquesa, una riquesa del medi natural que allà hi ha: de les platges, de les dunes, de la feina que els pagesos fan allà, de la salinera, d'uns valors d'una riquesa natural pensada en el futur, no pensada en la riquesa momentània, la riquesa instantània, sinó en una riquesa que gràcies a aquell esforç ens ha arribat a dia d'avui. Per tant aquella visió va triomfar els anys vuitanta, va triomfar i davant un repte urbanístic molt gran es va donar una solució pionera en aquell moment, una norma urbanística que protegia aquella àrea i impedia la seva urbanització.

Per tant hi havia dos moviments que jo diria ecologistes diferents: els ecologistes en els quals, tot i ser molt menut, em podria incloure, que cridàvem "salvem Es Trenc", i altres ecologistes que durant molts d'anys han renunciat a aquesta etiqueta, gent que durant molts d'anys no ha volgut reconèixer que eren ecologistes, gent que durant molts d'anys ha cuidat aquest espai, ha cuidat els seus valors, ha cuidat la terra, i ha fet que ens arribàs i arribi a les generacions futures amb aquests valors naturals. Moltes gràcies a aquestes persones que en el seu dia a dia han permès que Es Trenc sigui com ara coneixem, sigui un espai emblemàtic, sigui un espai que es mereix la figura de parc natural.

Són uns valors singulars, uns valors que hem de destacar, uns valors de la importància ambiental de Mallorca, de les Illes Balears, de la Mediterrània. És un lloc únic, un lloc que destaca pels seus hàbitats, que destaca pel que té. Pensin vostès: des del fons marí, des de la posidònia, des de les dunes, el sistema dunar fossilitzat, el sistema dunar fixat, els boscos, les savines, els camps de conreu darrere, un mosaic preciós, un mosaic increïble que ens ha arribat i tenim el deure que arribi a les generacions futures, una riquesa ecològica i paisatgística que no té cap altre lloc amb què comparar-se, que tothom ha reconegut durant molts d'anys i que avui, en part, li farem justícia.

Per tant avui permeti'm dir que és un dia històric, un dia històric en majúscules, un dia que dona compliment a una reivindicació de més de 40 anys; jo no era nat i ja es cridava "salvem Es Trenc"; més de 40 anys de lluita ecologista, més de 40 anys de gent que ha treballat perquè Es Trenc sigui el que ara és. I també més de 25 anys després d'un mandat clar d'aquest parlament, d'aquesta llei, que a la Llei d'espais naturals ja posava que Es Trenc havia de ser parc natural, Es Trenc és el darrer d'aquelles grans zones, la darrera gran lluita ecologista a la qual avui donarem compliment.

Pensin que avui molta gent pensava que aquest dia no arribaria mai, moltes persones de la meua generació avui es fregaran els ulls, complirem un anhel, veurem i podrem exclamar ben fort que Es Trenc és parc natural, m'estarrufo quan ho dic, que Es Trenc serà parc natural i no serà un enganyifa de màrqueting, no serà una enganyifa de publicitat

baratera, serà una realitat. A partir d'avui Es Trenc serà declarat parc natural.

(Alguns aplaudiments)

Un procés que ha tengut... m'agrada i ho tornaré repetir, sí, a partir d'avui Es Trenc serà parc natural. Emociona i és veritat, no pensava mai que ho podria dir tan fort i manco des d'aquesta tribuna. Diversos intents en els quals he participat ens duen avui aquí, molts d'aquests intents no han fructificat, inicis de PORN, esborranys de llei, molts d'esforços de moltíssima gent per protegir aquest espai que no han fructificat durant els anys, però avui sí i toca el moment d'agraïments.

Vull agrair públicament a totes les persones que han fet feina perquè aquesta llei sigui una realitat a nivell tècnic; a totes les persones que ens han fet al·legacions, perquè creiem en els processos d'al·legacions, hem fet dos períodes d'al·legacions de més d'un mes on hem rebut més de noranta aportacions, moltes gràcies perquè entre tots hem millorat aquest text.

Moltes gràcies a l'Ajuntament de Campos i de Ses Salines que des de la divergència evident, però han col·laborat i han fet arribar al seu punt de vista i les seves aportacions; al Consell de Mallorca; a totes les reunions amb totes les persones interessades en aquest espai que no són poques, on es conjuguen moltíssims d'interessos diversos; a totes les associacions que han participat en reunions, sé que cada dia participar en reunions és més complicat, però gràcies per haver estat al nostre costat, i a tot vostès perquè les seves esmenes han millorat aquest text, perquè han fet un esforç, perquè aquest text que nosaltres vàrem presentar vostès també han participat en el procés de millora, moltes gràcies a tots perquè avui aquest text sigui una realitat.

Avui toca doncs tancar una etapa, tancam una etapa de reivindicació, tancam una etapa de lluita, tancam una etapa d'una gestió urbanística, tancam una etapa per obrir-ne una de nova, una de gestió, una de gestió ambiental, una nova etapa que ha de marcar uns objectius clars: la conservació de l'espai, l'educació ambiental, la investigació i les activitats econòmiques que siguin compatibles amb el medi, que siguin respectuoses amb l'entorn. Aquests són els objectius que marcaran aquesta nova etapa que avui obrim.

Tancam, doncs, la porta a una etapa d'especulació, a una etapa de degradació i obrim una etapa il·lusonant, una etapa plena de reptes, un camí que no serà fàcil, un camí que entre tots haurem de construir, tant des de la dreta com des d'esquerra haurem de fer esforços perquè aquest parc sigui una realitat i tiri endavant. Els reptes que afrontarem no seran petits, la redacció d'un PORN, de tota la seva normativa, la planificació, quins esforços, com ho farem, el PRUG, la dotació de personal que tan important és per cuidar aquest espai, la restauració de les zones degradades, l'afluència de visitants, les regulacions, com podem fer compatible aquest Trenc amb l'activitat humana i no per darrer manco important el repte de posar en valor l'activitat salinera, l'activitat agrícola en aquest espai.

Passarem doncs d'una gestió passiva de la prohibició simplement urbanística a una gestió activa, una gestió per a la protecció i la recuperació de les zones degradades.

En aquesta intervenció volia ser breu, no volia entrar en tots els detalls de la història, en totes les fites que avui ens duen aquí i crec que ja són vostès prou coneixedors dels valors ambientals que té aquest espai i per això no els repetiré, però recordin vostès aquells models de lluita contra les urbanitzacions els noms que hi havia en el mateix moment, Mondragó, S'Albufera d'Es Grau, tots aquests parcs que varen eliminar de les màquines, Es Trenc ja era en aquesta llista i avui per primera vegada Es Trenc formarà part d'aquesta llista, d'aquesta llista de les zones protegides de les Illes Balears. Com cridàvem: els dragons, per a Dragonera; cridarem: Es Trenc, salvat.

Per tant, un espai emblemàtic, un espai que des del 1978 dèiem que se salvàs i ara a partir del 2017 podrem dir: Es Trenc, parc natural.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. A continuació passarem al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei, en primer lloc, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos, RGE núm. 4041, de la RGE núm. 4043 a la 4049 i RGE núm. 4051, 4053 i 4099/17, té la paraula l'Hble. Sr... té la paraula la Sra. Diputada Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Conseller, para Ciudadanos, ya lo hemos dicho muchas veces, la zona de Es Trenc-Salobrar de Campos se merece una de las más altas figuras de protección que es la de parque natural y no se merece -y no se merece- este vacío proyecto de ley de este *govern*.

Mire, conseller, las figuras de protección se crearon para que la administración tuviera la obligación de ejecutar en esas zonas protegidas al plan de gestión que conlleva cada figura de protección. Una figura de protección no tiene valor en sí misma, lo importante es su plan de gestión donde se recogen las medidas de protección y conservación que ha de cumplir un gobierno y usted, conseller, nos ha traído aquí, a este Parlamento, un proyecto de ley vacío de utilidad para la conservación y protección de Es Trenc puesto que se aprueba una figura sin tener previamente elaborado un plan de ordenación de recursos naturales, entonces, ¿para qué estamos legislando hoy?

Es cierto que la elaboración de un PORN significa mucho trabajo con los técnicos, con los servicios jurídicos elaborando diferentes alternativas para las medidas de infraestructuras, elaborando informes de impacto ambiental, informes económicos exhaustivos estudiando las expropiaciones y todo

ello con el importante diálogo continuado y el consenso con los propietarios y los ayuntamientos.

Lleva mucho trabajo, pero es que ese es su trabajo, conseller, usted ha malgastado su tiempo durante estos dos años en apagar la indignación de los vecinos de Campos hartos de su autoritarismo y falta de diálogo, un tiempo que lo podría haber utilizado para trabajar conjuntamente y construir un PORN consensuado, y hoy estaríamos aprobando una norma eficaz, útil y de todos. Y estos asientos del público hoy estarían llenos de vecinos de Campos y Ses Salines orgullosos de su conseller, pero, como ve, no es así, están vacíos, no hay nadie, ni vecinos ni ecologistas, y cuando acabe este debate a usted sólo le aplaudirá su gobierno y Es Trenc seguirá sin un plan de protección y conservación, usted se habrá colgado una medalla, pero como ya he dicho será una medalla de plástico.

Ciudadanos ha presentado una serie de enmiendas al proyecto de ley y nuestra intención con la presentación de estas enmiendas es básicamente devolver la participación a los vecinos de Campos, a los propietarios, así como a los ayuntamientos de Campos y de Ses Salines en la gestión y administración del parque.

Nuestras enmiendas se dividen en tres bloques, el primer bloque de enmiendas, todas ellas, la 4049, 4044, 4046, 4045 y 4099, todo este primer bloque tiene como objetivo el que aquellas decisiones unilaterales que se introducen en la ley y que son medidas de alto impacto dentro de un parque natural, tanto de alto impacto medioambiental como económico y social, pues afectan a la propiedad privada de muchos propietarios, se trabajen dentro del plan de ordenación de los recursos naturales del parque, para ello las enmiendas suprimen el anexo III, donde el proyecto de ley impone sobre plano la ubicación tanto de itinerarios por dentro del parque como de aparcamientos, una ubicación de itinerarios y aparcamientos que no viene avalada por los obligados informes de impacto medioambiental ni tampoco de una memoria económica rigurosa del coste de las expropiaciones forzosas, y ni tan siquiera se informó ni consensuó su ubicación con los propietarios de las tierras que iban a ser afectadas por la expropiación.

Todas estas medidas decididas de manera unilateral por el Gobierno, sin consultar a los propietarios y sin informes de impacto medioambiental, contradicen la esencia de toda ley de protección de espacios naturales que de manera reiterada aluden a la importancia de la implicación y del consenso con los propietarios.

El Sr. David Abril nos decía en comisión que estos informes de impacto medioambiental estaban hechos, tanto de los itinerarios como de los aparcamientos, y, sinceramente, me gustaría leer el informe que avala el proyecto del aparcamiento ubicado en la zona de Es Salobrar.

Con las enmiendas proponemos que se elimine el anexo 3 y, por tanto, que los itinerarios y los nuevos aparcamientos, todavía no instalados, se determinen dentro de la elaboración del PORN.

Por otra parte, también en este primer bloque de enmiendas pretendemos que no se declare la expropiación forzosa de los aparcamientos de titularidad privada y uso público que estén legalmente establecidos dentro del parque, con la finalidad de que cuando se implanten al amparo del PORN se establezcan con criterios de integración en el medio natural y el paisaje de la zona. Ciudadanos ve absolutamente improcedente la expropiación de una actividad privada legal para quedársela el Estado, pues estamos en una democracia constitucional y no en otro tipo de países.

Hemos de decir que los partidos que conforman este govern, que elaboraron la norma, el PSIB, MÉS per Mallorca y MÉS per Menorca, tras haberse informado a nivel jurídico sobre la legalidad de sus pretensiones expropiatorias, han decidido retractarse y enmendar su propia ley, de tal manera que ahora el proyecto mantiene el aparcamiento privado de uso público legalmente establecido, condicionando, eso sí, dicha continuidad a un proyecto adecuado con el medio ambiente. En fin, tal como Ciudadanos abogaba desde un principio, y nos alegramos.

El segundo bloque de enmiendas van encaminadas a permitir la participación en la gestión del parque, son las enmiendas 4047, sobre el órgano gestor, y 4043, relativa a la composición de la junta gestora.

En cuanto a la enmienda 4047, sobre el órgano gestor, desde Ciudadanos proponemos que este órgano se ajuste a lo establecido al artículo 33 de la Ley balear de 2005, para la conservación de los espacios de relevancia ambiental, la LECO. Según el proyecto de ley de este govern, la gestión del parque natural se asigna exclusivamente a la Conselleria de Medio Ambiente y sus entes del sector público instrumental, y punto. Contraviene la norma ya existente de un órgano gestor, que es la LECO, donde se expone que este órgano gestor tiene que estar conformado, también y para la toma de decisiones en la gestión medioambiental del parque, por unas autoridades de gestión que darán entrada a los ayuntamientos, a los consejos del ámbito territorial así como a una representación adecuada de propietarios y otros titulares de derecho dentro del espacio natural protegido. Como vemos, ese gen intervencionista y autoritario de este govern, alejado de todo lo que sea participación y consenso con los ciudadanos y entes locales, les aboca a sesgar a su gusto la propia normativa medioambiental de la comunidad autónoma, y se quedan tan anchos.

Este artículo 12 del anteproyecto de ley, que sesga la participación de los propietarios y los ayuntamientos, es del todo impugnado ya que contraviene el artículo 33 de la LECO, por lo que espero que esta enmienda 4047 sea reconsiderada y aceptada.

En cuanto a la enmienda 4043, sobre la junta asesora, Ciudadanos propone que en la junta asesora se garantice la participación de los propietarios así como de los ayuntamientos de Campos y ses Salines a través de una representación adecuada y proporcional respecto a la de los integrantes pertenecientes al resto de las administraciones, como reconocimiento a la ineludible cooperación de la consecución de los objetivos de esta ley.

Comentar que la LECO, en su artículo 34, expone que la junta asesora del parque será un órgano consultivo y de participación de los propietarios y de los representantes de intereses sociales y económicos y de organizaciones de conservación de la naturaleza. Pues bien, este govern, en su disposición transitoria sexta, dispone la composición de esta junta asesora donde, de un total de 18 personas, sólo 5 son representantes de los propietarios y de los sectores económicos situados en el parque y de los ayuntamientos. El resto son representantes de las diferentes administraciones públicas.

De nuevo este gen intervencionista y autoritario y temeroso del diálogo y del consenso de este *pacte* sale a relucir en esta disposición transitoria sexta.

Por último, tenemos otro bloque de enmiendas que tiene como objetivo comprometer al Govern a cumplir con una serie de medidas que se legislan en esta ley que hacen referencia a la conservación del parque. El articulado está redactado de forma muy genérica tanto en cuanto a las medidas y en cuanto a quien las tiene que llevar a cabo, y en nuestras enmiendas concretamos qué órgano administrativo es el que ha de controlar, el que ha de informar y el que las tiene que llevar a cabo. De todos es conocido que muchas veces la administración unos por otros no cumple con su cometido.

Nada más, muchas gracias. En la próxima intervención ya diré exactamente las enmiendas del resto de grupos pues como irá el sentido de nuestro voto.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, de la RGE núm. 4100 a la 4104, RGE núm. 4106, 4108, 4109, 4110, 4111 i de la RGE núm. 4114 a la 4119/17. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Bé, el nostre grup parlamentari no va presentar una esmena a la totalitat d'aquest projecte de llei perquè ja vàrem dir en aquell debat que nosaltres, evidentment, veiem amb bons ulls i valoram positivament que Es Trenc sigui declarat parc natural.

Dit això, també volem constatar que aquesta declaració no es fa pel procediment ordinari i també volem constatar que, en teoria, hi havia una urgència, que aquesta urgència després no s'ha produït perquè el que s'ha fet és allargar tota la tramitació i que, al final, per tant, tenim la sensació que l'aprovació a través d'una llei d'aquesta declaració de parc natural respon, únicament i exclusivament, a un interès polític d'intentar crear un símbol per al conseller. Un símbol que, de totes maneres, no s'adiu amb la realitat, però, és clar, jo he escoltat la presentació del conseller i dic, bé, aquest senyor deu parlar de l'any vuitanta perquè és a l'any vuitanta quan es va preservar de l'especulació, és a l'any vuitanta, no amb la seva llei, fa trenta anys que es va protegir de l'especulació. Per tant, a mi tot

aquest discurs grandiloqüent sobre s'ha acabat l'especulació, no, l'especulació es va acabar a principis dels anys vuitanta amb la declaració d'ANEI, així és quan es va acabar l'especulació. Això és així i tota aquesta "parafernàlia" per cercar la seva simbologia a nosaltres, la veritat, no ens fa el pes en absolut.

Perquè aquí del que es tracta és de gestió, i vaja gestió que vostès duen. Al Parc Natural de Llevant no són capaços ni d'habilitar els camins per si hi ha un incendi que puguin passar els bombers, i ara escoltant el seu discurs, bé, sembla que vivim a dues galàxies diferents. La seva gestió és la del Parc de Llevant i la veritat és que no és molt prometedora per als valors naturals d'Es Trenc.

Per tant, vostè no tanca cap etapa, vostè en tot cas inicia una etapa, eh?, i en aquest inici de l'etapa, ja dic, que no... som molt escèptic sobre les seves capacitats realment de fer una gestió activa i favorable en aquest espai, vist com gestiona altres espais naturals de les Illes Balears.

Nosaltres hem presentat tres blocs d'esmenes parcials a aquest projecte de llei, el primer bloc d'esmenes és en relació al règim jurídic aplicable, perquè entenem que hi ha moltes llacunes, entenem que el règim dels usos permesos prohibits i autoritzables s'ha de revisar, perquè el missatge que s'ha d'enviar és que determinades activitats, evidentment compatibles amb la protecció de l'espai natural, s'han de poder continuar desenvolupant. I aquest és un missatge que queda embullat en el seu projecte de llei, com a mínim embullat.

Per tant, hem presentat esmenes, per exemple, que diuen una obvietat que és que s'hauria de poder aplicar la Llei agrària, però vostès no volen ni acceptar això, que s'apliqui la Llei agrària, amb la qual cosa ja veiem el missatge que envien als pagesos en relació amb Es Trenc. Aquest és un exemple d'esmena que pensam que seria positiva i que llançaria aquest missatge per als pagesos, per a les persones que actuen en aquest espai natural. Com volem aclarir què passa amb el règim transitori, perquè vostès, és clar, vostès no han fet un pla d'ordenació dels recursos naturals, que és el que haurien d'haver fet de manera prèvia a fer la declaració, i com que no han fet això moltes coses les remetent a aquest pla d'ordenació dels recursos naturals; el que passa és que no diuen què passa mentre no hi ha aquest pla d'ordenació de recursos naturals, i aquest és el gran punt feble de la seva llei, que no hi ha un règim transitori clar per als agents que actuen, per als actors que actuen en aquest espai, perquè puguin saber a què s'han d'atendre, com a mínim fins que hi hagi el PORN, fins que hi hagi el Pla d'ordenació dels recursos naturals. Per tant pensam que aquí es pot donar molta burocràcia, molts de permisos per fer coses òbvies que no posen en risc en absolut l'espai natural.

Segon bloc d'esmenes: el tema de la participació; ho deia la portaveu de Ciutadans, no m'hi estendré. Nosaltres també tenim un grup d'esmenes perquè realment tant a la Junta Assessora hi hagi molta més participació dels propietaris, dels pagesos, de les persones que tenen activitats econòmiques a l'espai natural, com per exemple que els ajuntaments tinguin un major protagonisme, però vostès volen menystenir -que és el que han fet durant tota la tramitació- tots aquests agents, que són fonamentals. Ho vaig dir en comissió i ho vull tornar a

ratificar en plenari. Les lleis triomfen si tenen el suport social, i vostès no han cercat el suport social d'aquesta llei, i per tant tenen el risc de fracassar, i seria una llàstima perquè com que nosaltres en el fons volem que aquest parc natural funcioni seria una llàstima que fracassassin. Per tant és important trobar els suports de les persones afectades per aquesta llei, i vostès no el cerquen, tan sols els donen un paper absolutament testimonial a la Junta Assessora.

I el tercer grup d'esmenes afecta el tema més polèmic, que és el tema dels aparcaments. En el tema dels aparcaments nosaltres tenim un doble grup d'esmenes. Un primer grup d'esmenes és en relació amb aquesta obsessió que vostès tenen que els aparcaments hagin de ser de propietat pública; nosaltres no compartim aquesta necessitat que siguin de propietat pública, poden ser d'ús públic i de propietat privada, i per tant nosaltres trobam que la llei ha de garantir que hi hagi els aparcaments, que la gent pugui aparcar, però no necessàriament que aquells terrenys hagin estat adquirits amb un esforç econòmic per part de la comunitat autònoma. Per què?, per una senzilla raó: per què la comunitat autònoma ha d'invertir uns doblers públics d'una activitat que estan disposats a fer uns privats?; no té cap sentit ni un. Vostès el que haurien de fer és garantir que hi hagi els aparcaments, però necessàriament que siguin d'expropiació, però vostès estan obsessionats a expropiar els aparcaments. Nosaltres no compartim aquesta obsessió.

Però, i segon, segon grup d'esmenes en relació amb els aparcaments, el més important: la ubicació d'aquests aparcaments, la ubicació d'aquests aparcaments, perquè vostès han pres unes decisions d'ubicació absolutament arbitràries. No tenen un fonament tècnic d'estudis necessaris per establir els aparcaments. Nosaltres els deim: primer facin un pla d'ordenació de recursos naturals, que sigui el pla d'ordenació de recursos naturals que ubiqui els aparcaments i que digui quines decisions s'han de prendre en els aparcaments, i transitòriament, mentre no tinguem aquest PORN, aprofitin els aparcaments existents, que són terrenys ja transformats, on l'impacte ambiental ja s'ha produït, i per tant no creem nous impactes ambientals sense haver fet el PORN, sense saber què feim, sense tenir una motivació clara. Perquè vostès són molt exigents amb els propietaris dels aparcaments actualment en Es Trenc, però vostès són molt poc exigents amb vostès mateixos amb l'aparcament de Son Real, perquè l'aparcament de Son Real els és igual si és ANEI, si és zona arqueològica, els és igual posar-se la llei per capell, això els és igual, però als propietaris d'Es Trenc, totes les exigències del món!

Ens pareix bastant impresentable i una doble vara de mesurar que no té sentit. Per què?, perquè els aparcaments s'han d'establir d'acord amb uns criteris objectius i tècnics, i vostès no ho han fet, vostès com a molt tenen un informe, un informe, no un estudi, un informe, que proposa, en funció d'una cartografia, ni tan sols no pareix que hagin anat els informants allà a estudiar *in situ* les zones adequades per situar aquests aparcaments..., que prenen uns decisions, aquests informes, ja dic, sense cap base de mobilitat, perquè tenien un estudi de fa deu anys, de fa deu anys!, sobre mobilitat. Sí, vostès tenen un estudi de fa deu anys sobre mobilitat, però que feia una proposta d'aparcament dissuasiu diferent de les que vostès plantegen al seu annex 3. Per tant vostès no compleixen el seu

estudi de mobilitat de l'any 2008, absolutament desfasat, per altra banda, no han fet cap estudi de mobilitat, no fan el PORN i prenen decisions absolutament definitives. Vostè diu: "No, no, si hem d'expropiar els aparcaments..."; clar, si vostès els exproprien seran definitius, no seran transitoris. Idò efectivament aquest és el seu problema, que tenen molta pressa per crear el seu símbol de declaració de parc natural, d'intentar establir els aparcaments, però no ho fan d'acord amb uns criteris mínimament presentables tècnicament.

Per tant nosaltres en aquest grup d'esmenes pensam que és molt important que la decisió definitivament dels aparcaments la prengui qui l'ha de prendre, que és qui ha estudiat en profunditat aquest àmbit, que és el PORN. Però vostès s'hi neguen, i volen fer la ubicació dels aparcaments a cegues, i ens pareix que és..., francament no sabem com s'atreveixen; si això ho fes un altre partit polític els dirien de tot. Per no parlar de l'avaluació d'impacte ambiental, perquè vostès mateixos... un diputat del seu grup parlamentari va introduir aquí un article en el Reglament que diu que les lleis amb incidència urbanística haurien d'anar amb una declaració d'impacte ambiental. On és la declaració d'impacte ambiental dels seus aparcaments? No existeix! Si qualsevol ciutadà volgués fer 1.500 places d'aparcament bé que li demanarien una avaluació d'impacte ambiental, però no, vostès a les zones arqueològiques i als seus aparcaments no importa cap permís ni un, però als altres, totes les exigències de la llei. Ens pareix que aquest no és el camí adequat.

Gràcies.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, de la RGE núm. 4123 a la 4128, RGE núm. 4130, 4131, 4132, 4133, 4135, 4136, 4137, 4139, 4140, 4142, 4144, 4145, 4146, 4147, 4158, 4159, 4160 i 4161/17, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, per defensar les esmenes que es mantenen vives i presentades pel Grup Parlamentari Popular, 23 esmenes que es mantenen i han obtingut el seu rebuig, tant a ponència com en comissió, és a dir, pràcticament el gruix de les esmenes que aquest grup va presentar per intentar encarrilar i millorar aquest text que varen presentar, i supòs que algun portaveu en la seva intervenció em dirà que se'ns han acceptat moltes esmenes, i és vera, s'han acceptat un parell més d'esmenes del que sol ser habitual en aquests casos, sobretot quan qui les proposa és el Partit Popular, però també li he de dir, Sr. Conseller, que les esmenes que s'han acceptat són esmenes de caràcter tècnic, que venien a millorar la redacció del text, però que en absolut no són esmenes de calat quant al contingut i al fons de la regulació que es du a terme en aquest projecte de llei. De la resta, totes pràcticament rebutjades, i això és el consens i això és el tarannà que vostès tenen en relació amb les esmenes presentades pels grups parlamentaris de l'oposició, com igual han fet amb les que han presentat Ciutadans i El Pi.

Perquè aquesta llei, Sr. Conseller, neix amb manca de consens i participació, i per això li he de reconèixer que m'ha sorprès, de la seva intervenció, les cridades i els agraïments que vostè ha fet als que han presentat al·legacions en el curs de la tramitació administrativa del projecte de llei perquè no ha tengut en compte cap ni una d'aquestes al·legacions; les gràcies que ha donat a les aportacions que han fet els ajuntaments implicats, perquè els ha ignorat per complet, Sr. Conseller; i les gràcies que ha donat als grups que hem presentat esmenes a aquest projecte, perquè ens ha ignorat completament. Per tant, Sr. Conseller, m'agradaria saber en quina realitat viu, perquè es veu que no és la mateixa que la que tenim els altres. Per tant és una llei que s'aprovarà avui, evidentment, però que no és una llei consensuada ni tampoc amb aquesta participació de la qual vostès presumeixen tant.

I és una llei que han començat per la teulada, ja ho han dit els dos portaveus que m'han precedit, i procuraré no reiterar els arguments que han exposat i que compartim totalment. Comença per la teulada perquè el que vostès haurien d'haver fet amb caràcter previ és elaborar el Pla d'ordenació de recursos naturals, perquè aquesta és la regla general, això és el normal, perquè és un instrument, aquesta vegada sí, participatiu en la seva tramitació, amb tota una sèrie d'informes, amb tota una sèrie d'al·legacions, amb tota una sèrie de tràmits que haguessin pogut fer una avaluació més acurada de les necessitats quant a només conservació, sinó també a gestió d'aquest indret natural.

Però vostès han acudit a l'excepcionalitat, excepcionalitat que efectivament contempla la llei, de la possibilitat de declarar aquesta figura de protecció a través d'una llei. I per justificar una excepcionalitat que realment no concorre, s'han inventat coses, Sr. Conseller, perquè a l'exposició de motius es diuen coses, i un grup d'esmenes que ha presentat el nostre grup van en la línia de suprimir aquestes manifestacions que han consignat a l'exposició de motius per justificar una excepcionalitat que no concorre, i es recull un greu deteriorament de la zona quan no és cert i es recullen unes amenaces sobre la conservació que no són certes i que desvaloren tota la feina feta durant tots aquests anys, no només pels ajuntaments implicats, sinó també pels propietaris i tots les altres persones, associacions i resta d'implicats en aquest indret.

Vostè menysprea tota la feina que en honor de la conservació d'aquest indret s'ha fet durant tots aquests anys, contemplant aquestes expressions a l'exposició de motius que l'únic que fan és servir-li a vostè d'excusa per poder a acudir a aquest mecanisme excepcional de declaració directament a través de la llei. I per això mantenim les esmenes a l'exposició de motius, en ordre a la seva supressió.

I les presses també han caracteritzat aquest projecte, i el fet que vulguin treure ràpidament aquesta llei i no voler esperar a fer aquest pla d'ordenació de recursos naturals és el que ha duit que qüestions que haurien de ser més pròpies del PORN, apareguin contemplades a la llei, com ara, i ho ha dit molt bé el Sr. Melià, la determinació dels itineraris i els aparcaments, no hi ha cap tipus d'avaluació, no hi ha cap tipus d'informe, no hi ha res que avaluï la concreta ubicació dels aparcaments que

vostès fan en aquest annex III, que evidentment postulam la seva supressió.

Tampoc no estam d'acord amb el tractament que es fa dels aparcaments, en aquest sentit coincidim amb el que ja ha dit el Sr. Melià i no em reiteraré, i precisament per això mantenim l'esmena que té per objecte diferenciar el tractament que s'ha de fer dels aparcaments de titularitat estrictament pública, d'aquells aparcaments que podent ser de titularitat privada, tenen un ús públic.

El fet que tampoc no hagin volgut esperar a elaborar i aprovar el PORN, també es tradueix en una previsió d'uns règims transitoris que, o bé no clarifiquen què és el que es podrà fer fins que estigui fet aquest PORN, o bé estableixen transitòriament un règim altament restrictiu, més propi d'altres àmbits, com és el cas del PORN de Cabrera, sense haver fet aquesta avaluació de l'estat de conservació del concret indret que aquí ens ocupa per determinar els criteris de conservació, protecció, restauració i ús dels seus recursos i que permetés clarificar les limitacions generals i específiques quant als usos i activitats que s'hagin de poder dur a terme en aquest concret indret. I em referesc, en particular, a aquest règim transitori aplicable a l'ancoratge, fondeig, amarratge, circulació d'embarcacions i transport col·lectiu de viatgers per mar, que poden patir restriccions totalment injustificades mentre no elaborin el PORN, que està per veure que compleixin, la qual cosa també estableix la llei, i que en el termini d'un any siguin capaços d'aprovar-lo. Mentrestant, els propietaris i resta d'usuaris no sabran molt bé a què atènyer-se, no sabran molt bé què podran fer, o bé els crivellarem amb obligacions de sol·licitar autoritzacions per fer coses que no tenen cap tipus d'impacte a l'indret i que fins ara es podien fer sense cap tipus de restricció, ni limitació.

Com ara també, les restriccions que hauran de patir els propietaris i usuaris dels establiments legalment establerts i ja existents a la zona, per poder transitar per la zona dunar. Perquè són també els grans oblidats i no han tengut en compte les nostres esmenes en aquest sentit.

Finalment, el tema de la participació que ja he anunciat i el paper i la manca de reconeixement que es contempla en el text, del paper i de l'esforç que han fet els propietaris i l'escassa participació que tenen en els òrgans gestors d'aquest indret. Mantenim tot un seguit d'esmenes dirigides a incrementar la seva participació i la seva presència a la junta assessora, no només dels propietaris, sinó també de totes aquelles entitats o empreses que tenen interessos o desenvolupen activitats a l'indret. I evidentment més presència dels ajuntaments afectats per aquesta declaració.

Finalment, en relació al paper que han tengut els municipis, que jo crec que és innegable que l'han tengut en el manteniment i conservació d'aquest indret durant tots aquests anys, i que es veuen altament afectats pel règim que estableix la llei, sí que es va acceptar mínimament una esmena que va presentar aquest grup, que es va transaccionar amb una altra d'El Pi i ha quedat incorporada, però que, al nostre parer, és insuficient. Ens agradaria una major presència dels dos ajuntaments afectats en aquesta junta assessora.

I també ens agradaria que es repensés la proposta que fa aquest grup respecte la creació d'un fons intermunicipal de compensació. La llei, com vostè sap, deroga el pla especial d'Es Trenc-Salobrar, que ja en el seu moment va preveure la necessitat de què aquest Parlament estudiés la constitució d'un fons de compensació, bàsicament pensant en el municipi de Campos i ja precisament per compensar els efectes que tendrien les restriccions i limitacions que aquell pla especial establia per al municipi, doncs imagini's ara amb la declaració de parc natural i les restriccions que es deriven de la llei. El replantejament per tant, que es pugui pensar en la creació d'aquest fons, que no té ja projecte només a compensar el municipi de Campos, encara que sí especialment, sinó als dos municipis que es veuen afectats amb dotació pressupostària anual i per tant, amb l'obligació de dur a terme aquestes compensacions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. A continuació passam al torn d'intervencions a favor o en contra. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el diputat Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, treballadors, treballadores de la cambra i resta de públic present, bon dia. Avui s'aprovarà la llei de creació del Parc Natural Maritimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos. Aquesta llei té com a objectiu principal establir el règim bàsic de protecció, com també els mecanismes jurídics de conservació de l'espai protegit i la seva àrea d'influència socioeconòmica, segons diu l'article 1.

Des de Podem Illes Balears estam contents, però no del tot, ja que tenim un cert regust de decepció i malestar i ho explicarem. Com tots vostès saben, senyors diputats i diputades, el Partit Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera van presentar un paquet d'esmenes a dos dies de tancar el termini, per permetre l'existència d'un aparcament privat, Na Tirapèl o Es Cremat, i que es troba dins d'un hàbit prioritari segons Xarxa Natura 2000 i de dunes. Curiosament aquesta esmena és molt semblant a la que va presentar el Partit Popular, pràcticament calcada.

Van proposar-nos d'afegir-nos a l'esmena, però no ho vam tenir clar i la informació que se'ns donava no era del tot completa i no era clara, i no ens vam sumar i no ens vam sumar a l'esmena conjunta d'aquest pàrquing. Després vam analitzar bé l'esmena i el que implica en el fons i després d'una reflexió i un profund debat, vam decidir no donar-li suport i ens vam oposar de manera clara, directa i rotunda. També vam escoltar els grups ecologistes GOB, Terraferida en què consistia i les condicions que tenia aquest aparcament i les conseqüències sobre el medi ambient.

Vam intentar convèncer el Partit Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera, que era un

disbarat el que havien fet i que s'estaven desviant del camí. Però no van fer cas i van seguir endavant amb l'esmena.

Avui ens reafirmem des de Podem Illes Balears amb el nostre compromís vers la protecció del territori i del medi ambient i votarem en contra de la disposició addicional única, que permet un aparcament privat sota les dunes i un hàbitat prioritari de la Xarxa Natura 2000. I són moltes les raons per votar en contra, entre les quals i n'esmentaré unes quantes, hi ha uns informes tècnics de la pròpia Conselleria de Medi Ambient, que en principi justificaven la recuperació natural al seu estat original d'aquesta zona degradada on es troba l'aparcament i que, per raons encara desconegudes, va aparèixer un altre informe justificant el contrari, que aquest pàrquing privat, que es troba sobre les dunes i dins d'un hàbitat prioritari de la Xarxa Natura 2000 continués.

Encara tenim més raons per votar en contra, vam demanar autoritzacions, o les autoritzacions que tenia aquest aparcament per part de la Conselleria de Medi Ambient, i, a més que es va torbar més d'un mes a respondre i vam demanar empara al Parlament, ens van contestar que açò era competència de l'Ajuntament de Campos, que tenia una llicència de l'Ajuntament de Campos, però que ells no havien donat cap autorització.

I no estam d'acord amb aquesta situació, no ho trobem molt clar, i està clar que la Conselleria de Medi Ambient té les competències legals, i també morals, per controlar i autoritzar o no les activitats que suposen un perjudici als espais naturals protegits, més enllà que hi hagi una autorització municipal que, sense cap mena de dubte, a dia d'avui trobem que és il·legal.

Encara hi ha més raons. Davant d'aquesta dificultat, vam fer una pregunta a la presidenta del Govern, a la Sra. Armengol, per part de la nostra portaveu, la Sra. Camargo, i per veure si hi havia una justificació més enllà del que ens havien explicat i, malauradament, no hi va haver una explicació convincent que pugui justificar l'existència d'aquest aparcament.

Hi encara hi ha més, veiem que l'aparcament es troba dins d'una àrea amb risc d'inundació, segons el Pla territorial insular de Mallorca, i, com ja he dit abans, es troba dins d'un hàbitat prioritari, segons Xarxa Natura 2000 per la Unió Europea. És obligació de les administracions públiques, com diu l'article 5 de la Llei 4/2007, de patrimoni natural i biodiversitat, on s'estableixen els deures dels poders públics, vetllar per la conservació i la utilització racional del patrimoni natural, amb independència de la seva titularitat o règim jurídic, ja sigui públic o privat, i tenint en compte, especialment, els hàbitats amenaçats i les espècies silvestres en règim de protecció especial.

Per tot l'explicat, trobem que hi ha raons i indicis suficients per votar en contra d'aquesta disposició addicional única que permet l'aparcament.

I ja la darrera, nosaltres som coherents amb el nostre posicionament polític, que és clar i contundent per defensar el nostre territori i els espais naturals. És per això que demanem als partits del pacte, que van signar els acords pel canvi, sobretot als que s'autodenominen "eco", que se sumin al nostre

vot contrari i que no permetin, com fan ara, l'existència d'un aparcament que, des de Podem, trobem que és il·legal i immoral, i que es troba sobre unes dunes, es troba dins d'un hàbitat prioritari, considerat per la Unió Europea dins la Xarxa Natura 2000, i es troba en un espai d'elevat grau de protecció i a un lloc on, segons el PTI, com ja he explicat, té un risc d'inundació i on aquesta activitat no hauria d'estar permesa de cap de les maneres.

Senyors i senyores diputats i diputades del Partit Socialista, de MÉS per Mallorca, de MÉS per Menorca i de Gent per Formentera, votin amb seny i valentia i votin en contra de la disposició addicional única; que estaria bé passar del bloc del pàrquing al bloc de la coherència. Si és ací, serem coherents amb el nostre programa electoral i amb el nostre pacte de governabilitat, els seus votants i els amants de la natura i del medi ambient els ho agrairan de tot cor, fins i tot els que no els han votat i s'estimen la nostra terra.

Trobarem entre tots i totes una solució, però no ha de passar per donar legitimitat, mitjançant una llei, a un espai que una activitat d'aparcament sobre unes dunes que, de cap de les maneres, podria ser legal, no, no hauria de ser legal. Esperem que el seny, la valentia i l'amor a la nostra terra s'imposin davant les pressions d'uns interessos particulars que, sospitosament, ningú no diu quins són ni amics de quin partit polític són.

No ho amaguem, estam defraudats amb vostès, i molt. En uns moments, quan es voti la disposició addicional única, senyors i senyores diputats i diputades del Partit Socialista, de MÉS per Mallorca, de MÉS per Menorca i de Gent per Formentera, tenen l'oportunitat de rectificar i demostrar que sí es pot governar per a l'interès general votant en contra. Si, el contrari, continuen endavant amb el vot favorable a l'aparcament de Na Tirapèl, serà molt trist per a nosaltres i per a molta gent que creia en les vostres paraules i que, amb aquest vot favorable, quedaran buides de contingut i en les vostres promeses electorals.

Creiem i esperem de tot cor que canviïn el seu vot i que cadascú de vostès, diputats i diputades, siguin conscients que cada vot a favor d'aquest aparcament serà com a un punyal clavat en un petit tros d'aquesta estimada terra que tots volem conservar i protegir; es produirà, si és així, un atemptat ecològic amb tota regla, ja que tots els partits polítics s'han posat d'acord en permetre un pàrquing sobre les dunes. Quina llàstima que només uns pocs, per desgràcia, som els que convertirem les nostres paraules i promeses en fets.

I, tot i el to trist de les meves paraules, estam contents que per fi s'aprovi avui una llei tan esperada i necessària per protegir un espai tan vulnerable i fràgil com el Parc Natural Es Salobrar-Es Trenc de les polítiques depredadores del territori del Partit Popular.

Quant a les esmenes que encara queden vives del Partit Popular, d'El Pi i de Ciutadans, com ja hem fet a la comissió i en ponència, votarem a favor de l'esmena RGE núm. 4053 de Ciutadans, i la resta d'esmenes que queden vives ja vam explicar les raons per votar-hi en contra, i no ho farem ara, per no repetir. I només dir tres paraules, que són l'objectiu de les

esmenes que queden vives, com són: permissivitat, desprotecció i vulnerabilitat, per això votarem en contra de les esmenes que queden vives.

I ja per acabar, votarem a favor del parc, però en contra del pàrquing, i demanem a la resta de grups, especialment als signants dels acords pel canvi i als grups que s'anomenen ecologistes i que s'han destacat en altres temps per la defensa dels valors ecològics a les nostres illes, que s'ho repensin i diguin no a la disposició addicional única que regula l'existència d'un pàrquing enmig d'un parc natural.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Fa molts d'anys, bon dia a totes i a tots, que la gent que estimam Mallorca esperam la protecció definitiva d'Es Trenc-Salobrar de Campos. Ja fa gairebé quaranta anys, el maig del 78, hi hagué la primera mobilització ciutadana en defensa de la platja d'Es Trenc, i el 83 la primera gran manifestació que hagué d'afrontar l'amo en Biel Cañellas, aquest gran referent per igual de l'especulació immobiliària i del Partit Popular, una manifestació amb més de 10.000 persones que precedí la seva declaració com a ANEI, amb la Llei del 84, d'ordenació i protecció d'àrees naturals d'especial interès.

Després d'allò, encara teníem tota la societat illenca un deute pendent d'ençà de l'aprovació de la Llei d'espais naturals del 91, que ja contemplava que aquest indret havia de disposar d'una figura específica de protecció i de conservació. El primer pacte de progrés declarà altres parcs naturals que, llavors, el Govern destructor de Jaume Matas, amb la col·laboració activa d'alguns que seuen aquí avui, es dedicà a retallar, com els de S'Albufera, Tramuntana o Llevant, i Es Trenc tornà quedar com a assignatura pendent, mentre al llarg dels anys les amenaces s'hi succeïen, si no era directament sobre la urbanització dels seus arenals, sí sobre la seva àrea d'influència, des del port esportiu de Sa Ràpita, que també té els seus efectes sobre l'ecosistema platja duna d'Es Trenc, i això està estudiat pels experts, a la frustrada urbanització de Ses Covetes, fins que fou demolida el 2013, després que gent, entre d'altres, del PSM i del GOB, hi arriscàs una ingent quantitat de doblers, per cert, sense ser-ne propietaris ni tenir res a guanyar més que la protecció d'aquest tros de paradís i dels seus valors naturals; fins a la mobilització massiva del 2012, per frenar un hotel de 1.500 places a Sa Ràpita, sí, a Sa Ràpita, no a Es Trenc, a capritx de la llei Delgado, que també hagués tengut un impacte negatiu innegable sobre Es Trenc.

I a la fi, avui som aquí, com ha dit el conseller, fent els deures el Govern i la majoria progressista d'aquesta legislatura i fent una llei pensant en la terra i en les generacions que estan per venir, que tenen tot el dret de conèixer i gaudir d'aquest espai, com ho hem pogut fer tots nosaltres. Una llei que arriba

potser tard, però que arriba justament quan és més necessari que arribi, a l'hora de preservar espais d'alt valor natural i paisatgístics, com Es Trenc-Salobrar de Campos de l'innegable increment de la pressió humana i de la seva activitat.

Aprofitant que aquests dies el Govern d'Espanya ens ve a dir això que limitar les prospeccions petrolíferes a les nostres aigües és un capritx que no ens podem permetre, convé avui, més que mai, recordar als oligarques de Nuevos Ministerios, que s'ha d'escoltar el poble i el clam unànime d'aquest parlament per preservar els fons de la Mediterrània. Però també dir-los que el nostre petroli, com tantes vegades s'ha dit, és la terra, sense la qual no seria possible ni la vida ni el que som ni la principal activitat econòmica del país. Nosaltres sí que l'hem entès aquest missatge i aquesta és la filosofia amb la qual el Govern dels acords pel canvi ha declarat més de 12.000 hectàrees com a hàbitats protegits, treballa per protegir la posidònia com no s'ha fet enlloc del planeta, volem ampliar Cabrera, hem aturat definitivament el golf de Son Bosc, rematat fa pocs dies amb una sentència, darrera sentència judicial, i avui declaram Es Trenc-Salobrar de Campos parc natural.

Aquesta és la diferència clara entre especular i preservar i és una diferència ideològica, però també és una diferència emocional. Independentment de la seva territorialitat, indrets com Es Trenc són un bé comú dels illencs, i diria que fins i tot de la humanitat sencera, per això em costa entendre que qui més es beneficiarà d'aquesta declaració, que són els municipis de l'àrea d'influència del parc, hagin estat els més queixosos, com si aquesta declaració fos un càstig i no un premi, un privilegi. Perquè Es Trenc-Salobrar de Campos i les lluites que han fet possible la seva preservació són patrimoni de totes i tots, com l'espai; dels que han tengut cura de l'espai en el dia a dia de les activitats agràries i de custòdia del territori, i dels que, sense tenir cap interès ni un ni cap guany econòmic, gent d'arreu i no sols del redol, l'han defensat a mort. En aquest sentit, hi va una part d'esmenes de l'oposició, rebutjades en la seva majoria, però hi hem deixat un marge més enllà de la voluntat política i d'allò establert a la llei i a altres normatives, fins i tot la possibilitat de transaccionar les esmenes del Partit Popular RGE núm. 4142, i la RGE núm. 4114 d'El Pi, que ja els vàrem plantejar en comissió, per tal d'incrementar la participació de propietaris i representants de les explotacions agràries, anant més enllà que qualsevol altra llei relativa als parcs naturals a les nostres illes.

Els que no heu estat d'acord, ja des dels inicis, amb la declaració de parc natural d'Es Trenc, ho heu fet sobretot des de la idea que ja estava suficientment protegit i que, per tant, la protecció plantejada amb aquesta declaració que avui aprovarem és excessiva. Si ho hagués estat, òbviament jo entenc que el govern té altres mil maldecaps per resoldre i el conseller de Medi Ambient, en particular, prou, i jo entenc que per al Partit Popular les dunes són un munt d'arena, que fins i tot arriba a fer nosa, no diguem ja la posidònia que s'hi diposita amb els corrents marins i que és la clau de la regeneració d'aquesta platja emblemàtica; els "xiringuitos", els pàrquings il·legals, les activitats econòmiques sense regulació i l'afluència massiva de visitants posaven, posen avui més en perill que mai Es Trenc.

Per això, avui era l'hora de determinar i concretar aquella figura especial de protecció prevista a la Llei del 91. I n'hi ha que no han entès res, i hi ha esmenes que van per aquí, la RGE núm. 4135, per exemple, del Partit Popular, la qual pràcticament ve a dir que les activitats econòmiques, encara que un hagi de passar per les dunes, doncs que la gent passi per les dunes *como Pedro por su casa* que no passa res, que el primer és el primer, i no l'espai, és una concepció molt diferent.

Tot i això, m'agradaria reconèixer que, des de l'experiència ecologista i d'aquells que sempre hem estat del costat de la protecció del territori, per ideologia i per amor a la terra, i encara que sigui a títol d'anècdota, tenc la sensació que aquesta ha estat una de les declaracions de parc natural menys contestades dels darrers vint anys, tot i que, com en altres ocasions, n'hi ha haguda d'intoxicació, gairebé al mateix nivell que el primer pacte, quan *peperos* i mercenaris de l'exorganització agrària del Sr. Company es dedicaven a dir a la gent que amb la declaració de parc de Tramuntana o de Llevant els comunistes els llevarien les terres. Supòs que avui ja ningú no s'atreveria a plantejar fer enrera els espais naturals protegits de les nostres illes, però mai no se sap on pot arribar la cobdícia disfressada en nom de progrés econòmic.

Finalment, l'altre gruix d'esmenes rebutjades, en la seva majoria, són aquelles que en remetre insistentment al PORN, que fa molts d'anys que podria existir, hi ha hagut diferents responsables polítics, no tenen, al parer d'aquest diputat i del nostre grup parlamentari, altra intenció que mantenir una manca de regulació en molts aspectes, ja sigui en relació amb les activitats econòmiques, els fondeigs o els aparcaments, amb un règim de transitorietat insostenible des del moment que avui acordem la declaració d'Es Trenc com a parc.

Dir també, en aquest sentit, i sobre els aparcaments, que aquests són un dels principals elements de regulació de la capacitat de càrrega d'aquest espai natural protegit, com és també determinant a Formentor, Escorca, Mondragó o Cala Varques, i que allò que hem fet via esmenes assumides en ponència, és que dins els pàrquings públics contemplats en el projecte de llei original, se'n substitueixi un, que també serà d'ús públic, però, efectivament, de titularitat privada, Tirapèl, però mantenint sempre el sostre de 1.500 places enfront de les prop de 5.000 actuals, en conjunt, i amb contraprestacions i condicionants ambientals que contribuiran a fer més efectiva i amb major celeritat la gestió del Parc Natural Es Trenc-Salobrar de Campos.

A alguns sembla, després de l'escoltat, que els arbres no els deixen veure el bosc o que el pàrquing no els deixa veure el parc, que no tenen clar que allò que declaram avui és un avui un parc i no un pàrquing. Mentre que d'altres s'excusen en la necessitat d'informes tècnics i de mobilitat per determinar la ubicació del pàrquing, que no és que no n'hi hagi, ni que no n'hi hagi des de fa deu anys, és que n'hi ha una catifa, n'hi ha una carpeta plena d'informes i d'estudis tècnics, Sr. Melià, informes que estan fets i que, òbviament, s'han tengut en compte per a l'elaboració dels annexos, que no són cap capritx de cap polític de torn, són documents tècnics. I sobretot no ho hem fet, ni hem fet cap annex, ni hem fet cap proposta de pàrquing pensant en ningú, amb noms i llinatges d'enlloc.

Permeti'm acabar dient-los que si hi ha qualque cosa que sí que ha estat protegida en excés durant massa anys a les nostres illes són els interessos d'uns pocs, engreixats a costa dels de la majoria. Això ha començat a canviar i Es Trenc n'és una altra mostra, i jo i el meu grup parlamentari estam ben orgullosos del nostre Govern, pel llegat que representen iniciatives com aquesta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Avui ha arribat el dia de fer realitat el que contemplava la disposició addicional tercera de la Llei 1/1991, d'espais naturals i règim urbanístic de les àrees d'especial protecció, i que indicava que Es Trenc havia de ser dotada d'una figura de protecció i conservació; avui idò debatem la declaració del Parc Natural Maritimoterrestre d'Es Trenc-Salobrar de Campos.

Vivim uns moments especials pel que fa a la protecció del nostre territori i la sobrecàrrega que pateix, per açò és una bona notícia que, després de 25 anys d'espera, finalment aquest paratge tingui la protecció que es mereix. És una autèntica riquesa disposar d'un parc natural, és un bé de present i de futur, i és que de vegades sembla que oblidam que ens trobam de pas en aquesta terra i que rera nostre en vindran d'altres que mereixen trobar-se una terra protegida, conservada, en definitiva, estimada.

Tant a la ponència com a la comissió vam discrepar d'alguns aspectes molt concrets de la llei, com eren algunes esmenes que rebaixaven la regulació, com és permetre els fondeigs i amarraments o ampliar permisos de circulació. Tampoc no vam poder arribar a una entesa pel que fa referència a l'exposició de motius quan parla de les amenaces sobre l'estat de conservació, ja que el PP volia remarcar i donar protagonisme amb la seva protecció als propietaris. Consideram que la referència a la conservació del parc és necessària, perquè justament es declara parc natural per augmentar-ne la protecció i millorar-ne l'estat de conservació.

La pressió que ha rebut aquest territori ha passat factura i avui volem assentar les bases per posar-hi fi i aconseguir una bona recuperació dels hàbitats.

En altres aspectes consideram que encara som a temps d'arribar-hi a un acord, com és la composició de la junta assessora i esperam que durant el debat d'avui puguem arribar a una entesa entre tots. Les propostes expressades per El Pi, el PP i Ciutadans van en la línia d'augmentar la presència dels propietaris i veïnats i consideram que hi ha marge de negociació per arribar a un acord que pugui satisfèr totes les parts.

El pàrquing de Na Tirapèl també ha suscitat polèmica, la ubicació dels pàrquings en els espais naturals sempre genera debat, trobar l'equilibri mai no és fàcil, però en aquesta ocasió nosaltres ens quedam com a cosa positiva amb la reducció efectiva que es produirà en passar de 4.000 places a 1.500, una disminució de més de la meitat. D'aquesta manera els tres pàrquings passaran a ser una eina de control de la capacitat de càrrega del parc natural, menys vehicles vol dir menys visitants a la vegada i això redunda positivament en la conservació de l'espai natural, així com la seva gestió.

Vaig acabant, l'illa de Mallorca està d'enhorabona ja que a partir d'avui estarà més protegida i açò, senyores i senyors diputats, ha de ser motiu d'orgull per a tots els que estimam la nostra terra.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies. M'agradaria començar fent referència al relat d'aquesta terra, d'aquestes terres, el relat de la nostra història tot i que al Sr. Melià no li agrada, ell en diu simbologia, i sembla que sigui un tema menor, ell va... i així ho va manifestar sempre en ponència i en comissió, que havíem de tractar concretament de les esmenes; nosaltres volem parlar del relat i el relat el volem començar recordant una cançó de Maria del Mar Bonet titulada *Illes*, i la darrera estrofa d'aquesta cançó diu: "Ahir vaig somniar que em naixia una illa, uns homes la trossejaven, ai, Dragonera, petita".

Maria del Mar Bonet traslladava la seva música a una reivindicació, per ventura la primera lluita ecologista de l'illa de Mallorca, evitar la urbanització de Sa Dragonera. Corria l'any 1977, ja fa quaranta anys, quan un grup de joves libteraris va ocupar pacíficament Sa Dragonera per evitar la seva urbanització, una empresa catalana volia construir-hi xalets, volia construir un heliport, volia construir cases per als treballadors, significava la destrucció total d'una illa i del seu valuós ecosistema.

Així Sa Dragonera va significar la primera victòria en la lluita del moviment civil ecologista i en la defensa del territori, avui aquesta illa està catalogada com a parc natural. I aquesta acció va representar l'inici d'una llarg camí de la lluita per a la preservació d'unes illes enmig del Mediterrani, unes illes que sempre han estat sotmeses a tensions urbanitzadores, amenaçades pel ciment, per l'especulació, pel negoci, per la desregulació.

Precisament, el mateix any en què es va aconseguir la protecció de Sa Dragonera, l'Ajuntament de Campos, sota la capa protectora del Govern Cañellas tramitava a Es Trenc-Salobrar un projecte d'urbanització previst per donar cabuda a 6.000 persones, una destrossa més damunt el fràgil territori,

ciment, cotxes, acció humana sobre allò que es venia, i era cert, com a un paradís. Aquest projecte es va aprovar a l'any 1983 i tengué totes les benediccions del president Cañellas, qui manifestà el seu suport a una especulació urbanitzadora extensiva i elitista i afirmà: volem convertir les Illes Balears en la segona residència d'Europa.

A partir d'aquí la reacció social contra l'especulació immobiliària que pretenia degradar espais naturals com S'Albufera d'Alcúdia, Es Trenc, Ses Salines a Eivissa, Cala Mondragó, S'Albufera d'Es Grau, Cala Macarella protagonitzà la seva defensa amb importants campanyes de mobilització social i ecologista a totes les illes.

M'he referit a tota aquesta cronologia perquè avui vull fer un reconeixement especial al moviment ecologista, a la societat civil i als seus moviments associatius que, en la seva lluita dels darrers quaranta anys, han aconseguit crear consciència, generar valors de la preservació del territori, de la conservació del paisatge, del manteniment d'un ecosistema fràgil i únic dins la ciutadania de les Illes. Sens dubte, aquesta tasca de reivindicació de conscienciació, de sensibilització avui haguéssim perdut una gran part del nostre patrimoni natural, Sa Dragonera, Cabrera, Mondragó, Parc de Llevant, S'Albufera, Platja d'Es Trenc, Serra de Tramuntana estan avui preservats de l'especulació.

Totes aquestes victòries aconseguïdes, el que és cert és que la declaració de parcs naturals i les polítiques per conservar la biodiversitat provoquen reaccions contràries que reben l'oposició tant dels grans empresaris del camp i del turisme partidaris de la seva edificabilitat, com dels partits de la dreta que aprofiten quan governen per impulsar mesures legislatives desreguladores, com l'urbanisme a la carta.

Les darreres lleis Company i Delgado, Llei del sòl, Llei turística, Llei agrària, confirmen que l'objectiu de l'anterior govern Bauzá era adaptar l'ordenació del territori als interessos particulars.

La situació en què es troben els espais declarats com a naturals protegits no els fa immunes, les causes de la degradació són diverses: una insuficient dotació pressupostària per al seu manteniment, l'anul·lació de tres PORN, uns accessos incontrolats, l'augment de les activitats comercials turístiques esportives i d'oci als espais protegits posen en perill la seva conservació.

Durant la intervenció a l'esmena a la totalitat el Partit Popular va dir que no amb el suport de Ciutadans i un dels arguments més forts que vàrem poder sentir aquí va recaure en la protecció dels propietaris. Nosaltres posam el punt de mira en tots i això inclou també els propietaris, i també els pagesos, els ramaders i en allò que és de tots: Es Trenc i Es Salobrar.

Aquí no val fer referèndums únicament perquè el veïnats de Campos manifestin quin és el seu interès, com demana El Pi, Es Trenc, Es Salobrar és de tots i toca protegir el bé comú. Les eleccions autonòmiques varen ser el referèndum de tots i varen dir el que tots sabem: que la gent volia un altre govern, un govern compromès amb l'interès general, amb les persones, amb el territori i el paisatge.

Així mateix l'oposició també va emprar el debat a la totalitat, i en comissió també, per parlar dels propietaris, dels greuges que podien tenir a través d'aquesta llei si s'implanta i que s'ha de fer una intervenció per defensar els interessos particulars, d'acord, però s'ha de mirar per a tots. No vàrem sentir en cap moment defensar els interessos públics, els dels usuaris d'aquestes platges que les volen verges i protegides.

Estam d'acord que s'ha d'escoltar, i així s'ha fet, però els interessos generals de conservació del territori han de ser els primers, els prioritaris i l'objectiu d'aquesta llei precisament és preservar aquest territori per als interessos públics de les persones que hi vivim i també per al turisme que cerca paisatge i cerca qualitat de la terra i del paisatge i de l'entorn.

Fa uns dies, preparant un poc la intervenció, vaig trobar una publicitat d'un establiment hotelier que deia: "*Nuestro hotel está en un lugar tranquilo y agradable junto a un espacio natural protegido con unas playas espectaculares*", ja veuen que la figura de parc natural, que rebutgen els partits de l'oposició, és utilitzada pels hotelers com a un reclam.

El rànquing d'esmenes que varen presentar lideren... tres articles, a l'article 3, només normes de protecció de l'àmbit terrestre, amb deu esmenes, la disposició addicional única amb el tema dels aparcaments amb dotze esmenes i la disposició transitòria sisena de règim aplicable a la junta rectora, assessora, perdó, en dotze esmenes.

Ja han parlat aquí els portaveus que m'han precedit que defensen aquesta proposició, les que tenen a veure amb les normes i usos... tenen la pretensió de posar com a justificació que es desenvolupi el futur PORN, nosaltres ja tenim l'experiència que els usos complementaris en sòl rústic que permet el Partit Popular, per exemple, camps de golf i fins i tot els massatges no terapèutics que finalment es varen retirar del catàleg de la llei Company, supòs que per vergonya, nosaltres pensam que els catàlegs d'usos prevists en aquesta llei no qüestionen l'activitat salinera, l'agrícola, la pesquera artesanal, la ramadera, permet els usos tradicionals que s'han desenvolupat des de temps immemorial.

Per tant, les esmenes presentades a aquest article, llevat de la que ha estat admesa, no les podem acceptar.

Les esmenes que tenen a veure amb l'aparcament, ja s'ha dit aquí tot el que s'havia de dir, nosaltres pensam que la capacitat de càrrega d'aquesta platja, d'aquest indret té uns límits i el que volem, precisament, és la limitació en el nombre d'aparcaments que està prevista, és precisament preservar del caos i de la saturació aquest paratge.

Quant a la junta assessora dir que se'ls ha ofert la possibilitat de transaccionar per poder augmentar la proporció que es demana quant a la representativitat dels propietaris i dels ajuntaments i estam esperant que vostès diguin allò que considerin d'aquesta proposició de transacció.

De fet, també volia dir que, i s'ha referit la Sra. Perelló, que s'han acceptat moltes esmenes. M'agradaria que recordassin la quantitat d'esmenes que va acceptar el govern anterior, del Partit Popular, quan érem oposició i es presentaven aquí. Cap

esmena no es va acceptar mai de la nostra contribució a millorar el redactat que feia el Govern Bauzá.

Hi ha un gest que m'ha preocupat, quan el conseller deia que la dreta i l'esquerra haurien de contribuir que aquesta llei sortís endavant amb la col·laboració de tots, la Sra. Prohens deia: "nosaltres no, amb nosaltres que no comptin". Em preocupa moltíssim aquesta actitud revengista de dir amb nosaltres no comptaran per poder fer realitat una protecció que es demana i que es reclama des de fa molt de temps. Per tant, esper, Sra. Prohens, esper, senyors del PP, que no tinguin la gosadia de tornar enrere allò que aprovam avui.

Per tant, res més. Vull dir que contribuïm avui que el relat de la nostra història inclogui aquest parc, la declaració d'aquest parc natural...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Obrador, vagi acabant, per favor.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

... i que aquest sigui, continuï sent un paradís.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Bueno, aprovecharé estos minutos para comentar las enmiendas que apoyaremos del Grupo Popular y de El Pi que son todas aquellas que también van encaminadas a apoyar la participación de los propietarios y los ayuntamientos en la gestión y en la administración de este parque sin plan de gestión, así como aquellas que pretenden que tanto la ubicación de los itinerarios y los nuevos aparcamientos se determinen al amparo del plan de ordenación de los recursos naturales.

También comentar que desde Ciudadanos, no lo hemos dicho antes, pero votaremos en contra de la exposición de motivos por la que se quiere avalar este proyecto de ley. Este proyecto de ley dice que Es Trenc está en riesgo de degradación y que por eso, pues, realiza este proyecto de ley, para declararlo parque natural, pero realmente, sinceramente, si el motivo es que está en riesgo de degradación, crear una figura de protección sin un plan de gestión, ¿para qué sirve este proyecto de ley? Es decir, yo quiero recordarles que en el 84 fue declarado ANEI, que en el 97 fue declarado LIC, que en el 2006 fue declarado ZEPA, que en el 2015 se hizo el Plan de gestión del LIC y fue declarado ZEC. Es decir, tenemos unos gobiernos de muchísimas legislaturas que hacen siempre lo mismo, figuras y más figuras de protección, pero no hay planes de gestión, no hay inversión y no se está protegiendo, y aquí estamos debatiendo otra vez lo mismo, como no se protege Es

Trenc voy a darle otra figura de protección, pero otra vez estos políticos lo hacen sin un plan de gestión. Entonces, ¿para qué sirve todo esto? La verdad es que llega un momento que es un hartazgo, o hacemos una política útil de verdad o la verdad es que no sé qué estamos haciendo aquí.

Por otra parte, me gustaría comentar que realmente lo que hace este proyecto de ley no es proteger Es Trenc, que es una protección que todos pedimos desde hace muchísimos años, un parque natural con un proyecto de ordenación de los recursos naturales, eso estamos pidiendo todos. Hoy en día está aquí únicamente apoyando este proyecto de ley un gobierno sin nadie en el público.

Me gustaría comentar, acerca de los itinerarios y de los aparcamientos, que a Ciudadanos se nos aprobó una enmienda, que es la enmienda número 4050, que está incluida en el artículo 3, y en el artículo 3, el apartado 2 pone que el plan de ordenación de los recursos naturales ha de regular específicamente una serie de acciones y entre ellas nosotros incluimos, que entre estas acciones, fuera la determinación y el régimen de las zonas de estacionamiento en itinerarios, y esto se nos aprobó. Por lo tanto, yo no sé cómo queda ahora este anexo III que determina las zonas de estacionamiento y los itinerarios, sin embargo se nos aprobó esta enmienda y añade un punto más, que es el punto g), donde dice que la determinación y régimen de las zonas de estacionamiento sin itinerarios se determinarían en el PORN. Me gustaría que lo revisaran porque esta enmienda ya está aprobada.

Bueno, pues, nada más, únicamente comentar que desde Ciudadanos nos hubiera gustado muchísimo que este conseller hubiera utilizado estos dos años para hacer un plan de ordenación, para hacer una verdadera declaración de parque natural. Y comentar que lo que ha dicho el Sr. David Abril, que pedir un plan de ordenación no es pedir una relajación en el tiempo, esto quizás ha ocurrido hasta ahora, pero desde Ciudadanos yo le puedo decir que en política se puede llegar a trabajar de manera efectiva.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, hem assistit a una competició dels grups d'esquerra a veure qui és el més ecologista, nosaltres en aquesta competició no hi entrarem, no discutim que es declari parc natural, si volem ho podem repetir mil vegades, però tanmateix no entrem en aquesta qüestió.

Vostè, Sra. Obrador, a mi em sap greu, vostè diu que no m'agradarà el relat, no, a mi el relat, a mi la història m'agrada, però, és clar, jo aquí no venc a fer història, jo venc a fer el que diu l'ordre del dia i aquí diu: debat de les esmenes; i clar, vostès no volen debatre les nostres esmenes, vostès volen fer antecedents i declaracions d'intencions, bé, jo ho respect, però

entendrà que no és l'objecte del debat, l'objecte del debat són les esmenes presentades a les quals, per cert, han dedicat però molt poc temps, però zero minuts. Vostès s'han dedicat a això, a la retòrica i a les grans declaracions de fervor ecologista, que jo els ho accept, ho compartesc, em sembla molt bé, però no és aquest el debat.

Vostè diu, el Sr. Abril, diu: no entenc per què els ajuntaments estan queixosos. Idò, si no ho entén, convendria que reflexionàs per què estan queixosos perquè aquesta és una de les qüestions clau. Si vostè veu que estan queixosos... pot ser que ells vagin malament, però pot ser que vostès vagin malament, però no s'ho plantegen això? No. Doncs seria molt bo que s'ho plantegessin perquè aquest és un debat important.

Vostè, Sra. Obrador, ens diu: perquè hem de posar l'accent en els interessos públics i els interessos privats; no, l'encert és saber compatibilitzar els interessos públics amb els interessos privats, i l'encert d'un govern i l'habilitat d'un govern és saber compatibilitzar aquests interessos i si vostès no són capaços i només els saben contraposar és que van molt malament. I d'això ens queixam, perquè aquí hi ha un discurs que és fals, almanco en relació amb les nostres esmenes, i aquest discurs és el de la capacitat de càrrega, vostè, el Sr. Abril, la Sra. Obrador, em diuen: no, no, la capacitat de càrrega. És que les nostres esmenes no han posat en qüestió el número màxim de 1.500 places de pàrquing, no ho han posat en qüestió en cap moment, hem acceptat les seves 1.500 places, per tant, no hem parlin de capacitat de càrrega, si defensam les mateixes places, quina capacitat de càrrega? Exactament la mateixa, no em serveix com a argument perquè em refusi les nostres esmenes, nosaltres el que li diem és que la ubicació del pàrquing l'ha de fer qui estudia bé l'espai, i això ho fa el Pla d'ordenació dels recursos naturals. Però vostès no volen acceptar això, vostès volen hipotecar el Pla d'ordenació dels recursos naturals, perquè vostès hauran pres una sèrie de decisions via llei, sense tenir els informes i el suport tècnic necessari, i aquest PORN ja no podrà variar una situació de fet de transformació que vostès hauran creat a través de la llei.

I això és allò greu, però d'això no en volen parlar, s'estimen més dir: jo, la protecció del territori és molt important; sí, és molt important, però és que som davant les esmenes, i vostès no protegeixen amb aquestes decisions que prenen. Perquè vostès, en lloc d'aprofitar el que està transformat, és a dir, pàrquings que existeixen i que estan transformats, en lloc d'aprofitar això, transitòriament fins que el PORN prengui les decisions adequades, vostès el que fan és transformar un nou terreny a una àrea natural d'especial interès. I d'això ens queixam.

I no és un debat de càrrega, no és un debat de capacitat de càrrega, almanco no ho és per part de les nostres esmenes. Que, per cert, no està tampoc molt justificat d'on han tret les 1.500 places, però bé, ja... nosaltres els ho hem donat per bones, almanco transitòriament fins al PORN, tot i que tampoc no hi veiem una justificació molt clara d'aquesta decisió de les 1.500 places, perquè, quan un agafa els informes que vostès han elaborat, ningú no diu per què 1.500 places, aquí han posat 1.500 places per una decisió arbitrària, perquè no tenen suport tècnic, i vostès no volen entrar en això.

El Sr. Abril em diu: hi ha un caramull d'informes. Bé, jo li deman: on és l'avaluació ambiental de la transformació de pàrquing de determinats terrenys naturals, on és? Sr. Abril, em mostri -no, no importa-, mostri'm un document que digui Avaluació ambiental de la Comissió Balear de Medi Ambient, me'l mostri, si m'ho mostra, li diré: té raó, ho han fet molt bé!, però mostri'm aquesta avaluació ambiental. Perquè, torn... -i acab amb això-, torn repetir, a cap ciutadà, a cap propietari, a ningú vostès no permetrien que fes 1.500 pàrquings sense una avaluació ambiental a una àrea natural d'especial interès, però no, vostès s'estimen més continuar aparcant a zona arqueològica i passar-se la llei per l'arc del triomf.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. Contestaré des d'aquí i seré ràpida, perquè, com bé ha dit el Sr. Melià, ara fa un moment, les referències que els distints portaveus que han intervingut a les esmenes que han presentat els diversos grups de l'oposició, doncs no han estat objecte d'absoluta atenció, més enllà d'al·lusions genèriques, i he d'entendre que totes les que aquest grup manté vives avui han de ser objecte de rebuig per part de vostès, excepte la transacció que ens torna plantejar el Sr. Abril a l'esmena RGE núm. 4142, en relació amb l'ampliació de participació dels propietaris a la junta assessora del parc.

A la Sra. Obrador li diré, molt breument, que aquest grup no rebutja la figura de parc natural, ha fet vostè una intervenció apocalíptica, fins i tot ha combinat el que en aquest cas aquest grup hauria de fer en el futur en relació al que avui s'aprova d'aquí, però li he de dir que en absolut nosaltres no estam en desacord de la protecció d'aquest indret; ara bé, si del que es tracta és de gestionar aquest indret de cara a preservar-lo i conservar-lo, evidentment aquest no és l'instrument més idoni i per això hi estam en desacord.

Quant a Podemos, no suportarà les nostres esmenes perquè, ho ha resumit amb tres paraules, perquè duen a la permissivitat, a la desregulació i a la vulnerabilitat. Jo recomanaria al Sr. Martínez que llegeixi amb detall les esmenes que ha presentat aquest grup i veurà com en cap moment van cap a la desregularització, sinó, en tot cas, a donar seguretat jurídica a aquells que ara es veuran afectats per una declaració de parc natural, sense saber molt bé què podran fer o deixar de fer fins que tinguin l'instrument que s'hauria d'haver aprovat primer, que és el PORN, i en cap cas, vulnerabilitat i en cap cas permissivitat, perquè totes aquelles actuacions, activitats i usos que es permeten, o es voldria que es poguessin continuar fent mentre no es disposi d'aquest instrument han de ser tots compatibles amb els objectius de preservació i de conservació i no han de suposar una afectació significativa de l'àmbit.

I al Sr. Abril, li diria que no banalitzis les esmenes que ha presentat aquest grup, que s'han, per descomptat, amb tota la intenció de millorar el text i per descomptat no de permetre activitats que puguin perjudicar aquest indret, com l'al·lusió que vostè ha fet al tema de la possibilitat que els propietaris i els usuaris dels establiments legalment establerts i ja existents puguin passar pel sistema dunar, perquè ja m'agradaria saber, Sr. Abril, què podran fer tots aquells que tinguin qualche tipus de propietat en aquest indret ara, que vostès, literalment, els ho prohibeixen i no accepten aquesta esmena.

I quant a les esmenes que ha presentat aquest grup a la disposició transitòria quarta, i em referesc només a aquestes dues perquè són les úniques que han merescut qualche tipus d'atenció per part dels grups que han intervingut, li he de dir el que ja li he dit al Sr. Martínez, que és que sempre hi ha d'haver compatibilitat amb aquests usos i aquestes activitats que ens agradaria que es poguessin continuar fent, que fa anys que s'han fet sense que no s'hagi pogut apreciar cap tipus d'afectació a aquest indret, i que ens crida molt l'atenció el seu rebuig, quan vostès mateixos ubiquen pàrquings sense cap estudi de mobilitat, sense avaluacions ambientals i sense avaluacions paisatgístiques, la qual cosa ens sembla una autèntica contradicció.

Això no obstant, i respecte de la transacció que ens proposa, Sr. Abril, l'acceptarem, no perquè hi estiguem d'acord, continuam pensant que la presència dels propietaris i dels empresaris i de tots aquells que estan vinculats a les seves activitats en aquest indret és minoritària en aquesta junta assessora, millor dos que un i, per tant, per això ho acceptarem.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Perelló. Passam al torn de contrarèpliques, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, ho faré des de l'escó, seré molt breu. Simplement, des del nostre grup tornam demanar als diputats i diputades dels grups parlamentaris del Partit Socialista, de MÉS per Mallorca, de MÉS per Menorca i de Gent per Formentera que transformin les seves paraules en fets, i si creuen en els valors ambientals que han esmentat en el seu discurs, quant al Parc Natural Maritimoterrestre d'Es Trenc-Salobrar de Campos, que votin junt al nostre grup parlamentari en contra de la disposició addicional única i surtin del bloc del pàrquing.

No podem permetre un aparcament dins d'un hàbitat que és prioritari i que es troba dins la Xarxa Natura 2000, que es troba sobre les dunes i que es troba a un lloc amb risc d'inundació, no ho podem permetre, demanam als diputats i diputades d'aquests grups que tinguin seny i coherència i votin en contra d'aquesta disposició addicional única.

I contestant a la Sra. Perelló i al Partit Popular, és clar que ens hem llegit amb atenció les seves esmenes, a la comissió ja vam rebutjar, ja vam argumentar en profunditat les seves esmenes, perquè considerem que tenen una elevada permissivitat, perquè genera un grau de desprotecció més gran del que ara té la llei, i perquè transforma un espai que té uns alts valors ambientals en un espai més vulnerable. No repetirem les paraules que vam dir a comissió i li demanem que llegeixi el *Diari de Sessions*, si no va estar molt pendent del debat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, ara faré un exercici poc ortodox de parlamentarisme, els llegiré un anunci: "*Playa Es Trenc Mallorca, vivir en la belleza, ¿quiere una casa para sus vacaciones o vivir todo el año en Mallorca? Vendemos apartamentos de lujo en la... -no cobr comissió per a això, que consti en acta- ... en una espectacular urbanización privada Casas Es Trenc (...) Paraíso, casas con piscina y jardines en Mallorca en un delicioso pueblecito de 29 viviendas, con preciosos apartamentos de dos habitaciones. La zona ha sido declarada de especial interés y consta de una superficie aproximada de 1.500 hectáreas de las que forman parte playas como Es Trenc, Es Murters o Ses Covetes, además de dunas protegidas, salinas y tierras agrícolas cercanas. La playa de Es Trenc es un arenal virgen de más de tres kilómetros de largo... -bla, bla, bla. Existen muy pocas urbanizaciones en la zona y, sin ninguna duda, ésta es una de las más privilegiadas, una perfecta oportunidad para comprar algo exclusivo.*"

És un anunci, evidentment, d'una immobiliària, com n'hi ha molts d'altres, podria ser de moltes altres activitats econòmiques i d'explotació que aprofita justament els valors d'aquest espai natural, bé *in situ* a les immediacions d'aquest parc natural, i aquesta lectura senzillament demostra dues coses: primer, que hi ha una pressió sobre el territori, i per això es fa aquesta declaració d'Es Trenc-Salobrar de Campos com a parc natural; segon, els avantatges econòmics que tenen també els ajuntaments, justament només per mor d'això, perquè vull creure que, per exemple, aquest anunci d'aquesta urbanització, que deu ser legal, i de luxe, i de luxe, deu cobrar unes bones contribucions també l'Ajuntament de Campos o qui sigui, no? I com aquestes moltes altres.

I quan, a més, sigui parc natural, encara l'incentiu serà més gros, vull pensar, des del sentit comú. Qui no ho vulgui creure és que jo crec que viu a una altra realitat.

Sra. Ballester, de Ciutadans, està preocupada perquè no hi ha plans de gestió, a mi em preocupa més de vegades que hi hagi partits que no tenen pla de gestió, i coneixent la moral d'alguns igual fins i tot, si proposen vostès els plans de gestió, tal vegada prohibirien el nudisme a Es Trenc; el que sí li

voldria dir és que és mentida, hi ha pla de gestió d'Es Trenc-Salobrar de Campos igual que hi ha pla de gestió de Cabrera. I si s'ho haguessin llegit, vostès i altres grups de l'oposició, s'haguessin estalviat una bona quantitat d'esmenes. I això em reitera en aquesta idea que quan remeten al PORN l'únic que volen fer és embullar, perquè el pla de gestió existeix, i quan hi hagi la llei aprovada serà la manera de dotar i fer efectiva aquesta protecció i aquestes accions que preveu el pla de gestió.

Sobre el pàrquing, Sr. Melià, no passi pena, perquè hauran de passar per avaluació d'impacte ambiental. Si també s'haguessin mirat... -i per Comissió Balear de Medi Ambient-, i si s'haguessin mirat també els annexos, que vostès l'únic que volien fer era suprimir i que són documents tècnics, també veuran que coincideixen sobretot amb àrees de les més degradades que hi havia a l'àrea del parc, per tant tenen prou possibilitats de poder passar aquesta avaluació d'impacte ambiental. I si no la passen, no la passaran, però no hi ha cap privilegi, com sí vostè sembla que moltes vegades cerca amb les seves intervencions i iniciatives.

Sobre el tema de la participació i la transacció acceptada pel Partit Popular, ens sembla molt bé; els reitera, a més, que millora qualsevol altra proposta, qualsevol altra norma en relació als parcs naturals existents pel que fa a la proporció de la representació privada, s'hi afegeix un representant més de la part dels propietaris i un representant més de la part de les explotacions agràries. Els vull recordar que a vostès els semblarà poc, però el que sí que no hem vist enlloc en el món és el que plantejaven també a altres esmenes i és que la majoria en la intervenció en la gestió del parc fos privada, amb un parc que és un bé comú i que tenim l'obligació de preservar per tothom.

I res més a afegir, més que dir que estam d'enhonorabona. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en faré ús, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies. Bé, l'oposició es manté que primer PORN i després la declaració de parc natural, i nosaltres el que diem és que en aquesta comunitat hi ha hagut tres intents de tenir un PORN, en el 2006, 2009 i 2011 i no va ser possible tenir-lo. Per tant, no podem esperar dos anys a tenir el PORN aprovat i redactat, tal i com es recull en aquesta llei i, per cert, ha estat

una esmena que es va presentar i hem acceptat, que en dos anys estigui redactat i aprovat el PORN, per tant no hi valen excuses. Nosaltres volem la declaració de parc natural ara i després la redacció del PORN, que inclogui tots els detalls que demana i que es demanen.

Tampoc no és excusa dir que no tenim ni estudis ni informes tècnics, això són excuses de mal pagador, el que nosaltres volem és que es declari parc natural Es Trenc-Salobrar i després es faci tot el que faci falta per complementar. Ja li han dit, Sr. Melià que hi ha estudis fets i que, per tant, aquesta és una excusa que no podem admetre.

Miri, Sr. Melià, si hi ha conflictes d'interessos entre els interessos privats i els públics, nosaltres tenim molt clar que tenen prioritat els interessos públics, i aquesta és la diferència entre la dreta i l'esquerra, que nosaltres diferenciam i defensam els interessos generals i vostès interessos particulars. Per això, diguin la veritat, diguin que no volen la declaració de parc natural perquè ui, ui, ui!, a veure què diran els nostres, s'enfadaran o no s'enfadaran? Això és el que han de dir...

(Remor de veus)

..., que no volen el parc natural...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

... perquè defensen els interessos dels seus i dels seus votants.

Per tant, Sra. Perelló, Sra. Prohens, es posin d'acord per veure qui és qui correspon a la veritat, la Sra. Perelló, amb un to conciliador, i la Sra. Prohens, aquí fent gestos que de cap manera no acceptarà aquesta declaració de parc natural, ni contribuirà ni treballarà perquè sigui una realitat aquesta iniciativa, que nosaltres celebrem de manera molt forta.

Per tant, res més, declarar que estam molts contents...

(Remor de veus)

... i emocionats de poder dir que, una vegada més, la lluita ecologista i la lluita dels partits que tenen sensibilitat ecològica surti endavant.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, una vegada acabat el debat de les esmenes, passam a les votacions.

En primer lloc..., esperam un minutet a tenir-ho clar.

Sí, té la paraula Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, president, per explicar com quedarien, si hi estan d'acord els grups proposants, les propostes de transacció.

Respecte de l'esmena RGE núm. 4142 del Grup Parlamentari Popular, que fa referència a la disposició transitòria sisena, al punt 1, apartat i), allà on diu "tres representants dels propietaris", serien "dos representants dels propietaris".

I a l'esmena RGE núm. 4114 d'El Pi, que és coincident, però que inclou dos punts, un punt i) i un punt j), com que el punt i) ja l'hauríem resolt amb aquesta esmena del Partit Popular, quedaria fora, i el punt j), allà on diu "tres representants de les explotacions agràries", quedaria com a "dos representants de les associacions agràries", si els grups hi estan d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passariem al primer punt, la RGE núm. 4142, transaccionada, del Partit Popular, i la 4114 d'El Pi, es donarien aprovades per assentiment.

Doncs, passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 4043 i 4045/17, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans; RGE núm. 4100, 4101, 4102, 4104, 4109, 4110, 4111, 4115 i 4119/17, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, i RGE núm. 4128, 4130, 4132, 4133, 4136, 4139, 4144, 4145, 4147, 4160 i 4161/17 del Grup Parlamentari Popular. Passam a la votació. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 4044, 4049 i 4051, no..., un moment, un momentet...

(Remor de veus)

... la 4049 es votarà a part.

Votació de l'esmena RGE núm. 4044 i 4051/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

5 vots a favor; 33 en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació de la RGE núm. 4049. Votam.

2 vots a favor; 36 en contra i 19 abstencions.

Punt 3. Passam a la votació de les esmenes RGE núm. 4041, 4046, 4047 i 4048/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

Sí?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, president, demanaria votació separada de la RGE núm. 4048.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a votar l'esmena RGE núm. 4048/17. Votam.

21 vots a favor; 33 en contra i 3 abstencions.

Passam a votar les esmenes RGE núm. 4041, 4046 i 4047 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

2 vots a favor; 33 en contra i 22 abstencions.

Ara passam a votar la RGE núm. 4103, 4106 i 4108/17 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

5 vots a favor; 32 en contra i 18 abstencions.

Passam a la votació de les esmenes RGE núm. 4099 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, i de la RGE núm. 4116 i 4117 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra i cap abstenció.

Ara passam a votar la RGE núm. 4131, 4140, 4146 i 4158/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

21 vots a favor; 33 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 4118/17 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Votam.

3 vots a favor; 54 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 4123 a 4127 i de la RGE núm. 4159/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

19 vots a favor; 33 en contra i 5 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 4137/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

19 vots a favor; 38 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 4135/17 del Grup Parlamentari Popular. Votam.

22 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena RGE núm. 4053/17 del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans. Votam.

13 vots a favor; 25 en contra i 19 abstencions.

A continuació, passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei: votació de l'article 3. Votam.

33 vots a favor; 24 en contra i cap abstenció.

Votació de l'article 14 i de les disposicions transitòries cinquena i sisena. Votam.

33 vots a favor; 21 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'article 4. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 24 abstencions.

Passam a la votació de l'article 5. Votam.

35 vots a favor; 22 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'article 6. Votam.

33 vots a favor; cap en contra i 24 abstencions.

Passam a la votació de l'article 15. Votam.

33 vots a favor; 5 en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació de l'article 8. Votam.

37 vots a favor; cap en contra i 17 abstencions.

Passam a la votació de l'article 12. Votam.

36 vots a favor; 2 en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació de la disposició addicional única. Votam.

24 vots a favor; 14 en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació de la disposició transitòria tercera. Votam.

35 vots a favor; 20 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació conjunta de la disposició transitòria quarta i de l'exposició de motius. Votam.

33 vots a favor; 21 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'annex III. Votam.

33 vots a favor; 24 en contra i cap abstenció.

Finalment, votació conjunta del títol del projecte, de la denominació del capítol 1, dels articles 1 i 2, de la denominació del capítol 2, de l'article 7, de la denominació del capítol 3 i de la secció primera del capítol 3, dels articles 9, 10 i 11, de la denominació de la secció segona del capítol 3, de l'article 13, de la denominació del capítol 4, de l'article 16, de la denominació del capítol 5, dels articles 17, 18 i 19, de les disposicions transitòries primera i segona, de la disposició derogatòria única, de la disposició final única i dels annexos I i II, passam a la votació. Votam.

38 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Per tant, es faculten els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de declaració del Parc Natural Maritimoterrestre Es Trenc-Salobrar de Campos.

(Aplaudiments)

Ara, abans de passar al cinquè punt, sí que us demanaria a veure si continuem amb el plenari o fem el recés, acabariem prop de les tres. Podem continuar, hi estan tots d'acord? Serien prop de les tres.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2017, de 26 de maig, de mesures urgents en matèria de transports terrestres (RGE núm. 7072/17).

Doncs, començam idò, el cinquè punt de l'ordre del dia de la sessió plenària correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2017, de 26 de maig, de mesures urgents en matèria de transport terrestre.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat, té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. La cohesió d'una societat, la seva musculatura econòmica, fins i tot la fortalesa per donar resposta i adaptar-se als continus canvis als quals ens empeny la història amb èxit necessiten tots, i ho sabem bé, les infraestructures i el servei del transport, de la capacitat d'estar ben comunicat, per continuar essent una regió puntera. Sí, el sector del transport és un sector clau per a qualsevol comunitat i ho és també, evidentment, per a la nostra. Aquí, a les Illes Balears, a més, per dues característiques estratègiques que determinen la nostra realitat: la primera, perquè som una economia bàsicament de serveis, innovadora en molts aspectes, que ens obliga a entendre encara amb més força la importància dels transports. La segona, i no podem deixar mai d'oblidar-ho, perquè la nostra condició d'illencs incrementa les dificultats de la mobilitat i converteix el sector dels transports en un sector fonamental per garantir un dret bàsic de ciutadania, com és el dret de la mobilitat entre les nostres illes, entre les nostres ciutats, entre els nostres pobles.

Una imprescindible necessitat si el que cercam és la cohesió territorial d'un territori geogràficament fragmentat que viu, a més, d'esquenes entre ell mateix. Després dels anys de crisi, l'evolució positiva de l'economia ha fet repuntar amb força tots els indicadors que durant aquests anys havien estat estancats, entre els quals els que fan referència al nombre e viatgers, a l'arribada de turistes o a la demanda de les mercaderies, uns indicadors que han repercutit directament en l'increment de la demanda de serveis de transport de tot tipus, de manera que l'evolució del sector en els darrer dos anys mostra una evolució prou positiva; una evolució positiva que, tot i empènyer amb força les xifres del sector, també ha posat de manifest que en

determinades circumstàncies encara hi ha qüestions que no estan resoltes, que cal afrontar; qüestions no resoltes vinculades principalment a l'intrusisme i a la competència deslleial que creixen exponencialment en temporada alta, quan es produeixen les majors puntes de demanda i que també creixen any rera any.

Qüestions no resoltes vinculades a la capacitat de relacionar-se entre les mateixes empreses de transport per donar el millor servei, per millorar la seva competitivitat sense que hagin d'incórrer en l'incompliment dels principis sobre els quals se sustenta el lliure mercat i la mateixa idea de competència regulada.

I som molt conscients que el sector del transport a les Balears no és aliè als canvis socials i econòmics que la globalització i l'evolució de les noves tecnologies produeixen a tots els nivells; canvis que fan replantejar alguns dels axiomes que fins fa poc temps havien estat estables i permanents i que ens obliguen a tots a treballar de forma conjunta i coordinada per tal de poder assumir-los i evolucionar, sense que açò suposi minvar la qualitat dels serveis o les condicions laborals dels treballadors en aquest sector.

Hem de dir que la Llei 4/2014, de transports i mobilitat sostenible de les Illes Balears, va suposar un cert avanç pel que va ser la primera norma pròpia de les Balears que va entrar a regular tant el sector del transport en els seus diferents àmbits, els regulars, discrecionals, ferroviaris, de mercaderies, com la planificació i el foment de la mobilitat sostenible; una llei que, al nostre parer, hauria d'haver estat més ambiciosa, més agosarada i incloure propostes molt més avançades en molts d'àmbits, com ja posàrem de manifest en el seu moment, a l'hora de la seva aprovació, i que necessitarem tornar-nos plantejar.

De fet, dos anys després de la seva aprovació, hem pogut comprovar que cal revisar algunes de les seves disposicions, ja sigui perquè no han estat prou eficaces per al propòsit que tenien, com seria el cas de la lluita contra l'intrusisme, o bé perquè s'ha demostrat que calia introduir-hi alguns matisos que les fessin més efectives a l'hora de la seva aplicació. Una tasca que hem impulsat des del Govern amb l'inici dels tràmits per modificar la Llei 4/2014, una tasca en la qual treballam des de fa mesos, i que, a més a més, haurà de servir per reforçar de forma important tot el que fa referència a la mobilitat sostenible, perquè passi de ser una mera declaració d'intencions per esdevenir una eina potent per a un canvi de model en la mobilitat.

A més a més, des de la Conselleria de Territori, Energia i Mobilitat, des del primer minuts ens hem esforçat prou a treballar colze a colze amb el sector per tal d'anar avançant i millorant aquells aspectes en què era necessari actuar; de fet, ja a l'estiu del 2016 vàrem activar un pla de xoc per a la lluita contra l'intrusisme en el sector del transport que va ser pioner en molts aspectes, entre els quals el de muntar un equip d'inspecció que, per primera vegada en molt de temps, va fer una campanya específica a l'illa d'Eivissa, on vàrem traslladar agents d'inspecció des de Mallorca, per reforçar les actuacions del Consell d'Eivissa. Com també a l'estiu del 2016 vàrem establir un protocol d'actuació coordinat amb altres

administracions i forces i cossos de seguretat que van permetre millorar la detecció d'infraccions, així com visualitzar com s'anaven introduint noves pràctiques irregulars a les quals calia fer front amb noves eines.

Ens hem reunit, hem dialogat a fons amb el sector per avançar junts, hem sabut arribar a acords i els hem complert. Ha estat, precisament arran de les actuacions desenvolupades en aquest pla de xoc, així com, a través de les diferents reunions del Consell Balear de Transports i de la Comissió de la lluita contra l'intrusisme, on hem trobat les millors fórmules per fixar noves regulacions que ens permetin ser més eficaços en la lluita contra l'intrusisme. De fet, aquest primer pla de xoc i el treball conjunt amb el sector ens ha permès detectar pràctiques irregulars, com la de les ofertes de servei de transport il·legals, a través de les noves ideologies; com el mal ús de les autoritzacions de vehicles de lloguer amb conductor, procedents d'altres comunitats autònomes i que sobrepassen els límits legals existents per desenvolupar la seva activitat; com les pràctiques de captació irregular de clients a espais públics per part de serveis que cal contractar prèviament per tal de fer-los servir, a les que, a més a més, hi hem de sumar les tradicionals pràctiques de transport de viatgers per part de vehicles no autoritzats que encara ara es produeixen.

Davant d'aquests fets havíem d'actuar i havíem de fer-ho de forma ràpida i modificar l'actual normativa, de manera que, en plantejar el nou pla de xoc per a aquesta temporada, per a l'any 2017, poguéssim actuar amb més contundència per eradicar les pràctiques il·legals. Tenim clar que s'han d'establir noves regulacions sense dilació i tenir en compte que estam ja de ple, un altre cop, en una temporada turística que es preveu massiva i en la que no podem deixar passar més temps sense actuar. És urgent disposar de noves eines que ens permetin afrontar amb majors garanties les tasques d'inspecció, així com aturar determinades pràctiques que posen en risc, com he dit, la qualitat i la bona gestió dels serveis, així com la competitivitat del mateix sector.

Però aquest decret llei que avui proposam validar fa molt més que actuar contra l'intrusisme, tal i com s'explica a l'exposició de motius les situacions que es pretenen corregir afecten matèries en les quals s'han suscitat problemes molt importants referits al sector del transport públic de viatgers per carretera, amb diversos tipus d'autorització; a la mediació en la contractació del transport públic de viatgers; a la tipificació de nous fets infractors i el seu règim sancionador, i a obres que afecten terrenys immediats al ferrocarril o al tramvia, sotmesos a limitacions a la propietat.

Partint d'aquestes premisses i tenint present que calia actuar de forma urgent, el Consell de Govern va aprovar el Decret Llei 2/2017, de mesures urgents en matèria de transports terrestres que avui duem a convalidació a aquesta Cambra; actuacions concretes que necessiten que entrin en vigor a l'inici d'aquesta temporada turística si volem ser efectius i que són les següents: en primer lloc, s'atorga als consells insulars la capacitat de crear i regular les autoritzacions d'àmbit insular de transport de viatgers amb vehicles turisme, els taxis, i de lloguer amb conductor, els VTC, ja siguin de caràcter permanent o temporal, així com establir-ne la proporció. Aquesta disposició pretén, així, donar més eines als consells

insulars per tal de regular millor l'oferta de servei de transport de taxi i VTC, així com regular detalladament el règim d'aquestes llicències per tal d'evitar-ne els mals usos.

Aquesta disposició lliga de forma molt directa amb l'article 2 del Decret Llei, on es regula l'activitat dels vehicles de lloguer amb conductor, un aspecte que la Llei 4/2014 no recollia. Aquesta regulació inclou la impossibilitat que aquest tipus de servei faci captació directa fora de les oficines o locals de les empreses autoritzades; regula les formes en què s'ha d'acreditar el període màxim de permanència per part d'autoritzacions procedents d'altres comunitats autònomes, i estableix la possibilitat de crear un registre específic d'aquest tipus d'autoritzacions per tal de garantir-ne el seu control.

El segon punt, el que modifica l'article 63 de la Llei 4/2014, per establir-ne la prohibició de captació de clients fora de les oficines o locals de les empreses de transport discrecional, vist que aquesta era una pràctica cada vegada més estesa.

El punt tercer és el que serveix per clarificar la qüestió de la mediació en la contractació del servei de transport discrecional i especificar les característiques dels contractes de serveis de transport que es poden dur a terme. No volem que errors d'interpretació acabin perjudicant el sector del transport el qual, adaptat a la realitat de cada una de les nostres illes, necessita de la col·laboració empresarial per absorbir puntes de demanda si el que volem és que garanteixin un alt nivell de servei i de qualitat.

S'estableixen, també entre els punts cinquè i vuitè, diferents mesures que amplien l'abast i la qualificació de determinades infraccions en matèria de transports; es tipifica com a infracció el fet d'oferir serveis de transports de viatgers no autoritzats en diversos mitjans digitals; es tipifica com a infracció greu el no compliment dels requisits per part dels vehicles VTC, desplaçats des d'altres comunitats autònomes, i s'incrementa el tipus sancionador en alguns d'aquests comportaments.

Els punts novè, desè i onzè són els que revisen el règim d'autorització d'obres a les zones de domini i protecció ferroviària, de manera que es permeti fer obres de manteniment a edificacions legalment construïdes a les zones de protecció ferroviària i assegurar, en tot cas, que no afecten la seguretat ni l'explotació ferroviària, ni suposen un augment de volum. I és que no té cap sentit impedir l'autorització d'obres de manteniment en edificacions construïdes legalment.

Finalitza el decret llei i especifica que les referències fetes als consells insulars s'han d'entendre fetes al Govern de les Illes Balears per al cas de l'illa de Mallorca, mentre no es produeixi la transferència de competències al consell insular.

Senyores i senyors, com he exposat la proposta de decret llei que avui sotmetem a convalidació pretén afrontar amb garanties la problemàtica de l'intrusisme en el sector del transport a les Balears, és una iniciativa urgent davant una nova temporada que encetam; és una iniciativa necessària, treballada i consensuada amb el sector, en el marc del Consell Balear de Transports; és una iniciativa que ens dona més eines per millorar la nostra competitivitat, la nostra imatge com a destinació turística i que, a més, enforteix un sector estratègic

per a les Illes, com és el sector del transport. I en alguns aspectes de la lluita contra l'intrusisme és una iniciativa pionera a nivell nacional, tal com vàrem poder comprovar a la reunió sectorial del passat dimarts en el Ministeri de Foment.

I ho sabem, aquesta és la primera passa en la millora de la normativa en matèria de transports, però hem de seguir avançant i, com he anunciat, des de la Conselleria de Territori, Energia i Mobilitat ja fem feina a fons en un esborrany de modificació de la Llei 4/2014, que ens ha de permetre caminar amb més força cap a una millora dels nostres transports terrestres, cap a una millora de les eines de planificació i gestió de la mobilitat que permetin adaptar-nos als nous reptes, als nous plantejaments que més prest que tard ens arriben i que demanden respostes clares, meditades i consensuades amb tots els agents econòmics i socials.

Unes millores que, a més de treballar per enfortir el sector de transports com a un sector econòmic clau a la nostra societat, ens han de permetre fer un salt de qualitat important en tot el nostre model de mobilitat; un model pensat per a les persones, modern, equitatiu, socialment just, eficient i ambivalentment avançant. Ja hem fet algunes passes per caminar cap a aquest model, en cooperació amb els consells de Menorca i d'Eivissa per fer-hi realitat el sistema tarifari integrat, a través de noves targetes i abonaments que són absolutament compatibles amb el sistema de Mallorca; impulsant el Pla de viatgers per carretera, iniciant els treballs de redacció del Pla director sector de mobilitat a les Illes Balears, el pla que ens ha de permetre posar les fites del que serà la mobilitat de les Balears per al futur més proper, apostant per l'electrificació de la xarxa ferroviària.

L'aprovació d'aquest decret és, per tant, una fita més, una passa més en la feina seriosa i planificada que fem des del Govern de les Illes Balears i que volem seguir desenvolupant per tal d'assolir els objectius que ens hem plantejat en aquesta legislatura.

Els deman, idò, per tant, el seu suport a la proposta de convalidació que sotmetem a aquesta Cambra i ens posam a la seva disposició per continuar definint entre tots aquest nou model de mobilitat del futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Corresponen ara les intervencions dels grups parlamentaris en torns a favor i en contra. Per començar, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam avui per convalidar un decret llei que afecta el sector

del transport terrestre de les Illes Balears, un sector que sempre ha demostrat la seva professionalitat, la seva honestat i la seva col·laboració amb els poders públics, parlam d'un sector que constitueix un servei públic essencial de primer ordre per als residents, però també, i de forma important, per al funcionament de la nostra indústria turística. I a més, és un sector que es troba subjecte a multitud de controls i normativa europea, nacional i autonòmica, que suposa unes garanties, però, sobretot, un esforç de tot el conjunt d'empresaris en el compliment d'una rigorosa normativa que fa que sigui especialment sensible a qualsevol perill o amenaça que intenti afectar la seva activitat.

Sense cap dubte, és dins aquests paràmetres on l'administració competent ha de ser responsable i ha de protegir tot un conjunt d'empresaris, d'autònoms i de treballadors els quals són una eina essencial dins la nostra comunitat autònoma. Dins aquest procés els diversos governs autonòmics doncs han avançat en normativa i en planificació per contribuir a una seguretat jurídica i per facilitar eines que puguin ajudar i beneficiar la seva activitat: el Pla director sectorial de transports de l'any 2006; la Llei de mobilitat 4/2014, primera llei de mobilitat a les Illes Balears; la creació del Consorci de Transports de Mallorca, són una mostra d'aquesta col·laboració que els governs del Partit Popular vàrem aprovar i desenvolupar.

Avui es presenta a convalidar un decret llei de mesures urgents de transport terrestre per tal de fer modificacions a la llei, per concretar-la, i garantir així la lluita contra l'intrusisme, regular la mediació i la contractació del transport discrecional de viatgers en autobús, contemplant la nostra especificitat territorial, així com altres aspectes com els relatius al domini ferroviari, qüestions que avui aquí es tracta de validar o no el decret llei, és a dir, de votar sí, no o abstenció.

No podem entrar en el contingut concret de cada precepte perquè, precisament, la figura del decret llei veta, en cert sentit, la capacitat ordinària legislativa que correspon bàsicament al Parlament, per tal *per se* el decret llei és una figura excepcional i extraordinària, i així només es permet una votació del seu conjunt.

I dins la responsabilitat i el seny amb la qual el Partit Popular exerceix la seva tasca d'oposició parlamentària, avui votarem sí a la convalidació d'aquest decret llei; una votació favorable, perquè creiem que si el Govern considera necessària una norma urgent per solucionar determinats problemes que s'incuben, nosaltres col·laborarem i hi votarem que sí. Però aquest vot afirmatiu no implica, Sr. Conseller, que siguem responsables de la seva redacció concreta i les possibles mancances, ni que compartim la gènesi o els fets que ens duen a aquesta votació.

Perquè vostè ha remogut un sector que s'ha sentit atacat, ho ha fet de forma improvisada, amb manca de transparència i ha posat nervi i tensió a un moment on es necessitava calma i tranquil·litat. Jo no vull recordar massa la tremenda vaga que vàrem viure fa molts anys en el sector del transport discrecional a l'aeroport de Palma a l'any 2001, va ser una vaga deplorable i va fer perillar tota una temporada turística i tot el que això implica a les nostres illes, però l'aturada de taxis de l'altre dia

a l'aeroport de Palma o les mobilitzacions que hem tengut doncs són un mal presagi.

Vàrem viure una situació que, gràcies a Déu, es va controlar, però va ser molt greu, perquè encén les alarmes que les coses van remogudes; que els ànims es troben exasperats i que si en aquella vaga discrecional de fa quinze anys el motiu era un conveni col·lectiu, sense cap dubte avui el motiu doncs la generat un poc el mateix Govern de les Illes Balears. Vostè, de forma conscient o inconscient va pegar a la jugular del sector del taxi, sense negociar ni parlar va crear, de sobta, de forma immediata, per al dia 1 de maig del 2017, un transport públic regular a l'aeroport de Palma amb les zones turístiques. Per cert, nosaltres vàrem demanar i hem demanat còpia parlamentària des de fa tres mesos d'aquests contractes i encara no tenim còpia d'aquests contractes que es posaran en marxa, amb la qual cosa m'agradaria saber per què no ens arriba aquesta documentació o si hi ha res que s'ha d'amagar, perquè no ho trobam normal, però bé, demanaria que contestàs aquesta sol·licitud de documentació.

Varen aprovar inicialment, el mes de gener, un pla insular de transport per carretera a l'illa de Mallorca que encara es troba en fase d'alegacions; no s'ha aprovat, ni s'han contestat les alegacions. En aquest pla, nosaltres, el PP, diem que hi ha contradiccions amb el Pla director sectorial superior i que, a més, els números no quadren. Els taxistes també varen al·legar i varen dir, fins i tot, que impugnarien el pla quan s'aprovàs. I en aquell moment, quan va sortir el pla, doncs varen sortir al carrer; varen fer una manifestació mai vista. I vostès varen quedar sorpresos i al·lucinat, i varen veure que havien generat un greu problema i ràpidament es varen seure a negociar amb ells.

Han llevat rutes, han fet canvis dins aquest model de transport a l'aeroport i varen prometre mesures per al sector del taxi. Aquesta és la situació, que a cops de mobilitzacions doncs les coses han de canviar, i em sembla bé la negociació, però, per ventura, no havien d'haver arribat a aquesta situació. El taxista li demana allò normal i el que molts de partits polítics diem aquí, que s'augmenti el transport regular de l'aeroport però passant per l'Estació Intermodal, a més que és el lògic, beneficiaria més el resident i no només els turistes, en el moment que a més tenim una greu saturació de turisme, gràcies a Déu. Però posar doblers per als turistes en aquest moment i vetar i consolidar i saturar més les nostres infraestructures a l'aeroport i, en canvi, deixar de banda el resident, doncs nosaltres creiem que s'hagués pogut analitzar aquesta opció de passar per la Intermodal.

La realitat és que es posa dins l'eix de la batalla l'aeroport de Palma, sense preveure les infraestructures viàries, els accessos, etc., i els controls que es necessiten. I tot això fent mal a un sector professional d'autònoms i a un col·lectiu essencial per a la nostra comunitat autònoma, que surten al carrer, que varen fer una aturada a l'aeroport i, en aquest sentit, s'aprova avui aquest decret llei urgent, el qual també exaspera altres col·lectius legals de transportistes, i que, miri, vostè ha ficat mà dins una situació que esper que la resolgui, perquè el que no podem estar dins l'aeroport de Palma, tampoc, és que els turistes no tinguin, i els residents, mitjans suficients de transport per als seus trajectes. Aquesta és la situació.

Jo li dic avui que li desig sort i que vagin bé les coses, naturalment, i pel Partit Popular no quedarà, i avui aprovarem aquest decret llei, però que la responsabilitat és seva, no és de l'administració de l'Estat, ni de la Delegació del Govern, ni de l'Ajuntament de Palma, és de tots, sense cap dubte, però vostè s'ha ficat en qüestions, ha remogut tot un sector i si hi ha problemes vostè ha de liderar i coordinar el que passa. Les decisions preses, les mobilitzacions, el mal ambient que cada dia surt als mitjans de comunicació surt, entre altres causes, de les seves decisions i no es pot amagar ni passar la pilota a altres administracions.

El passat dimarts es va aprovar una moció perquè el Pla director sectorial de transport de les Illes Balears es modificàs, per ventura és per on s'havia d'haver començat, i no per uns plans amb els quals no hi ha consens, ni diàleg, ni ningú no sabia res, no tenia la documentació i ha generat molta d'incertesa, i tampoc no sabem perquè no s'aproven ni es contesten les al·legacions.

Sí que li he de donar, Sr. Conseller, i de broma, evidentment, l'enhonorabona, perquè una cosa que sí vostè ha aconseguit és que, per primera vegada, tot el sector del taxi de totes les entitats empresarials s'uneixin en contra del Govern, perquè realment entre ells sempre hi ha haguts un debats i una tasca difícil de coordinar-se, per la qual cosa, ja dic, que de broma, li don l'enhonorabona perquè ha aconseguit ajuntar tots aquests col·lectius d'aquests professionals autònoms.

Miri, nosaltres, ja li he dit, tendrem seny, el Grup Popular, de fet ho hem demostrat, no sembla més tensió; creiem que hi ha una incapacitat de decisió sobre les infraestructures, sobre la saturació; s'ha de pensar, ja no només per a aquesta temporada, sinó per a l'any 2018, que ni tan sols es planifica; però que s'aplica més pressió, fins i tot amb aquest transport regular per carretera dins unes infraestructures que es troben saturades: la carretera de l'aeroport, l'autopista de l'aeroport, els accessos a l'aeroport; hi ha uns plans i tenim tercers carrils, no es fa, el que afegim és més pressió, i almanco s'ha de tenir una previsió de solucionar aquesta situació.

Els inspectors que vostè diu que s'han posat en marxa, pel que es veu no responen adequadament, no són suficients. En definitiva, tot és conseqüència d'aquestes decisions que varen sortir el mes de gener, i que ja li he dit que no és l'única, però que va ser el detonant. Vostè és qui ha posat nerviós un sector, que ara es protegeix, que defensen els seus interessos i els seus guanys i que, precisament, doncs vostès ara han de prometre i han de resoldre unes situacions i es generen, així, tensions d'un punt i de l'altre.

Jo dic que dins aquesta situació necessitam transparència, ens doni la documentació, ens deixi analitzar, què fem amb el pla insular, què no fem, si es fa un pla director; jo crec que és un tema que ens interessa a tots, que vostè ha de liderar, que vostè ha de posar en marxa, que ens ha de garantir que l'aeroport de Son Sant Joan tindrà garantit el seu transport de turistes durant aquest estiu, amb autobusos discrecionals, amb el transport regular que ha posat en marxa, amb taxis, amb vehicles de lloguer, però que hi ha mitjans personals i materials per garantir que no tendrem problemes. Perquè a l'any 2001, per un conveni col·lectiu i una vaga de dos dies, d'un cap de

setmana, el primer de juliol, ningú no s'imaginava que es formàs el que es va formar; en aquells moments, si se'n recorda, vàrem viure un col·lapse dels aeroports britànics i alemanys, desviament de turistes cap a Màlaga, pèrdues de 100.000 milions de pessetes en el sector turístics, cancel·lació de vols; ningú no s'imaginava que per una vaga d'un cap de setmana passàs el que passà.

Amb la qual cosa, ja dic que nosaltres, evidentment, el que li demanam és prevenció, prevenció que aquestes coses estaran garantides aquest estiu i els altres. El Grup Popular serà sempre on ha de ser i per això li convalidarem el decret llei, ja dic, no som responsables de l'abast del decret llei ni de la imposició d'aquestes mesures unilaterals que han tensionat l'ambient, ni de la manca de previsió que hi ha en els accessos a l'aeroport de Palma o la suficiència dels mitjans de transport dins el nostre sector turístic. Li deman que lideri aquesta coordinació de la situació i sobretot que hi hagi transparència, hi hagi informació i no s'amagui aquesta documentació pública.

Des del Grup Parlamentari Popular, ja li dic, li sol·licitam que es posi fil a l'agulla i li demanam responsabilitat, seny i prudència.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bé, votam ara la validació del Decret Llei 2/2017, de mesures urgents en matèria de transport públic i vull avançar que des de Podem votarem favorablement aquest decret llei.

I voldria també fer un esment que consider molt necessari del compromís de Podem amb el transport públic, amb la mobilitat integral dins totes les Illes, especialment, però també a tot arreu; des de Podem tenim molt clar que el sector del transport públic és un sector estratègic i l'hem de defensar, dins la defensa també dels serveis públics al servei de la ciutadania; sobretot quan aquesta nova temporada turística, rècord també, batrem rècords de cotxes, també batrem rècords de transport privat i augmentarà de manera exponencial el consum del transport privat enfront del que nosaltres consideram com a model necessari, que és el model de transport públic.

A més a més, hem d'afegir que, segons dades del passat dilluns, tenim un problema que haurem d'afrontar en aquesta llei de mobilitat que esperam que es pugui desenvolupar a partir de després l'estiu, i és que el nombre d'usuaris del transport públic a les nostres illes, segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística, ha baixat en un percentatge que ens hauria de fer reflexionar també sobre els problemes que hem de solucionar amb aquesta llei de mobilitat i que esperam que el conseller Marc Pons, bé, faci feina, faci la feina necessària per tal de veure perquè, per exemple, els usuaris del metro de

Palma han descendit un 26% el mes d'abril, és la caiguda més elevada del país d'usuaris de metro, i perquè també l'ús dels autobusos, del transport en autobús, de viatgers, també ha representat un descens o ha acusat un descens.

Crec que si això passa és perquè segurament el sistema de transport públic dins les nostres illes encara s'ha de millorar, i esperem que això es faci en aquesta llei de mobilitat.

En realitat, sota el títol de mesures urgents en matèria de transports terrestres, principalment el que trobam, i això ho ha explicat el conseller Pons i jo no m'estendré en aquest sentit, i seré molt breu en la meua intervenció, trobam mesures reguladores i/o sancionadores de la competència, que el conseller ha anomenat d'intrusisme, que el decret anomena d'intrusisme, estam d'acord amb aquesta denominació, especialment del sector del taxi, encara que curiosament mai no s'esmenta la paraula "taxi" en tot aquest decret llei.

Sabem clarament de totes les mobilitzacions que es varen produir fa no tant de temps i de totes les reclamacions que aquest sector feia, també... de les quals ha parlat ja la portaveu del Partit Popular i tampoc no em detindré en esmentar això.

També es parla d'altres mesures, del sector de transport discrecional de viatgers per carretera amb autobusos, i nosaltres estam d'acord amb l'esperit del que es planteja en aquest decret i és el fet que aquest sector no ha de caure en mans de multinacionals voltors que manegen els grans majoristes de viatges i que, a aquest pas, acabaran per controlar-ho tot a les nostres illes si no posam mesures com aquesta i com d'altres que s'hauran de desenvolupar després en aquesta llei de mobilitat, que defensarem, com he dit, després de l'estiu.

I finalment, el decret tracta de mesures en el sector ferroviari especialment referides a limitacions de construcció privada en terrenys de domini ferroviari. És a dir, des del nostre punt de vista, aquest decret llei no parla de les necessitats i de les solucions que necessitam, que s'han d'impulsar en aquestes illes per a la millora del transport públic, sinó que s'acota i se centra en problemes molt concrets que, de fet, estam d'acord que se solucionin, per això hi votam a favor, però que, com he dit abans, pensam que fan curt en el sentit que els problemes de mobilitat són uns altres a totes les Illes Balears.

No rebatré, per tant, els continguts del decret, ja que, des del nostre punt de vista, són necessaris, però especialment sí que vull fer esment d'aquest transport, d'aquests taxis de luxe, controlats molts per Uber o Cabify, nosaltres, des de Podemos, ens hem solidaritzat amb el sector del taxi precisament per evitar el tipus d'intrusisme que es fa des d'aquestes empreses i perquè no només és competència deslleial, sinó que és també una mena de promocionar un tipus de transport que no reverteix en els petits propietaris, sinó en els grans propietaris, i a això la veritat és que no hi tenim res a aportar, però sí, com he dit, ens agradaria també saber si aquesta llei de mobilitat que es defensarà més endavant tindrà en compte el que nosaltres consideram com a eixos fonamentals, que són l'extensió i la millora de la xarxa ferroviària pública, com a eix vertebrador del conjunt, especialment a Mallorca, i també la millora del servei d'autobusos, no només a Mallorca, sinó, molt especialment, a les altres illes, a Menorca i a Eivissa tenim un

problema de connectivitat entre els diferents pobles, un problema de freqüències, sobre el qual ens alerten moltes de les persones usuàries del servei de transport en autobusos en aquestes illes.

Per tant, des del nostre punt de vista, i estant d'acord amb aquest decret llei, pensam que és absolutament necessari un pla integral de mobilitat d'oferta pública, elaborat també a ser possible amb la participació ciutadana i consensuat amb les entitats socials, que, una altra vegada insistim, a Mallorca pensam que hauria de tenir com a eix vertebrador la xarxa ferroviària; és a dir, parlam d'una oferta de tren més bus que pugui arribar, malgrat les dificultats, a tot el territori, i per això encoratjam el Sr. Pons, el conseller de Territori, Energia i Mobilitat i el seu equip que en aquesta llei, tenint en compte que amb decret llei estam d'acord, es pugui arribar, dins el marc dels acord pel canvi, a treballar en aquesta direcció i a millorar l'oferta de transport públic a les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies. Som avui aquí no..., bé, no per parlar de transport públic, perquè, encara que sigui un tema de transport aquest decret llei, però sobretot aquest decret llei crec que va enfocat a temes directament relacionats amb les empreses que fan transport terrestre de forma discrecional o d'un altre tipus, com és el tema de vehicles amb conductor, bàsicament parlam d'això. I MÉS per Mallorca és aquí avui per donar, sí, per donar suport a la validació d'aquest decret llei, perquè creiem que sí que són importants aquestes mesures de suport a les empreses de transport a les nostres illes i també a aquesta lluita contra la competència il·legal i l'intrusisme, perquè la necessitat de modificar aquesta Llei del 2014 creiem que és important en relació sobretot si anam fent amb el tema d'aquests vehicles amb conductor.

Perquè, i això ja ho ha explicat el conseller, establint una mica quina és la competència dels consells insulars fent aquesta passa cap endavant perquè puguin autoritzar i regular aquesta activitat, creiem que també és un gest important de cara a la distribució institucional de la nostra comunitat que, de cada vegada, aquests consells insulars agafen més protagonisme en l'autogovern de cada illa, i crec que això és important.

I també nosaltres aquest control, aquesta possibilitat d'aquest registre de vehicles amb conductor alhora que tenguem controlada aquesta quantitat excessiva de vehicles d'altres comunitats que venen a la nostra illa i actuen, fan feina aquí sense cap tipus de control, quan realment, com ja ha explicat el conseller, estan obligats, diguem, que realment no poden passar d'un tant per cent del seu temps en aquesta circulació, i és clar, nosaltres, totes les mesures que vagin a favor d'aquest control i que la inspecció de transport de la

nostra comunitat pugui tenir eines per fer aquest control i, precisament, obligar les empreses que compleixin aquesta normativa, ens sembla bé i creiem que és un pas en positiu.

En aquest sentit, també, creiem que aquest decret llei afronta un tema important, que és sobre el transport discrecional de viatgers i que és competència directa del sector del taxi, que és aquesta captació de clients, diguem, a zones de gran aflluència, com són aeroports o el carrer, i que aquesta captació d'usuaris, que realment es fa a nivell de pàgines web o que es fa a través de xarxes socials o a través d'altres sistemes i que la llei d'ara, bé, tipifica, prohibeix una sèrie, diguem, aquesta captació que no sigui expressament autoritzada i que precisament regula aquesta qüestió perquè els inspectors puguin realment veure quina és la infracció i puguin posar les sancions adequades. Crec que això, aquesta mesura contra aquest intrusisme crec que ja la Llei del 2014 hi hagués pogut posar fre, nosaltres creiem que aquesta situació ja es produïa abans i que, precisament, tal vegada creiem que hauria estat bé que ja aquesta Llei del 2014 hi hagués fet front; no sabem per què, però nosaltres creiem que aquesta situació ja es produïa a les nostres illes, supòs que en aquell moment no va interessar, però bé, estam contents que el Partit Popular avui hi doni suport.

Bé, l'altra mesura creiem a destacar, i ja també s'ha dit, és la concreció de les activitats d'intermediació de les empreses de transport discrecional, amb l'objectiu que els permetin cobrir les puntes de demanda sobtada que es produeixen freqüentment a l'estiu, i amb una garantia de seguretat jurídica. En aquest cas és important, ja que la Comissió de la competència, com ja s'ha dit, ha qüestionat, ha posat en qüestió com actuen les nostres empreses, per necessitat, per aquestes puntes d'estiu, i les ha posades en perill d'elevades sancions, que posa en perill fins i tot la seva supervivència. Nosaltres creiem que aquesta és una passa important, per això creiem positiu el que s'estableix a l'apartat tercer de l'article 1 que permet aquesta mediació de la contractació del transport discrecional de viatgers amb autobús i sense més limitacions que les derivades de la legislació mercantil, en especial del principi de lliure competència; en conseqüència, poden subscriure contractes amb caràcter anual o plurianual i en relació amb tot el territori de les Illes Balears o a una part d'aquest, això és el que diu.

MÉS per Mallorca hi dona suport. Esperem, però, que no sigui una altra llei aprovada per aquest Parlament, de forma legítima i en l'àmbit de les nostres competències i que no sigui impugnada pel Govern estatal del Partit Popular, esperem que sigui així perquè darrerament en duem molts d'espants, de lleis que legítimament han estat aprovades en aquesta cambra i que a nivell estatal el Partit Popular ha considerat que eren...

(Remor de veus)

... -doncs no, vostès n'han votades, també s'ho han de fer mirar-, però vostès hi donen suport, per això els ho dic...

(Remor de veus)

..., esperem que... no, jo els ho deman, jo els ho deman, nosaltres aquesta onada de centralisme, de recentralisme

injustificat discriminant el nostre autogovern ens sembla, ens sembla... increïble, no? I que vostès hi donin suport i ho justifiquin encara ens ho sembla més, i sobretot quan són lleis a les quals vostès han donat suport aquí, i que, en canvi, després justifiquen aquesta situació a nivell estatal.

Bé, en qualsevol cas, des de MÉS per Mallorca donam suport a aquest decret llei, creiem que no és el moment... ja serà el moment quan discutim aquí la llei de mobilitat o la nova llei de transports, per parlar del transport públic; des de MÉS per Mallorca ja hem posat sobre la taula el nostre suport a tot el transport públic de les nostres illes i, per tant, col·laborarem efectivament amb això i, per tant, des de MÉS per Mallorca donam suport a aquest decret llei i esperam, precisament, i en això que no sigui, que realment el Govern estatal no impugna una llei com aquesta, realment, vull dir, legítimament aprovada avui aquí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Si ho poguéssim dir en un llenguatge distint de tots els que heu parlat fins ara, aquest reial... aquest decret llei, perdó, reial, ja no és reial, bé, intenta arreglar dos forats grossos que tenim en aquest moment: un, que moltes empreses mallorquines, menorquines, eivissenques i formenterenques d'autobusos no rebin denúncies per part de l'Estat, perquè hi ha un buit legal, que les fregeixen, per a subcontractacions, les fregeixen a multes, amb aquesta cobertura intentarem que no ens les fregeixin des de Madrid, perquè, de vegades, quan us sent, dic: no tocam en terra. Aquí cadascú conta la seva *milonga*,

Primera errada, que teníem desprotegits els empresaris de les Illes Balears d'autocars, que els podien subcontractar, així de clar, i mirant de donar-los cobertura, amb la qual cosa, d'acord.

Segona qüestió, que en això coincidesc en part amb la portaveu del Partit Popular, varen remoure una capsca que estava tranquil·la, que era la dels taxis, i varen armar un *follón*, i de passada ha sortit una història que són els il·legals, i això és el que intenta aquest reial decret. Els il·legals han sortit, sí, són màfies, ens poden tugar, ens poden fer de tot, sí, però és que en aquesta terra hem de començar a treure la cara perquè aquests sàpiguen que anam per ells, tots aquests mafiosos han de saber que anam per ells, perquè espenyen la convivència de petites i mitjanes empreses i autònoms que tota una vida han lluitat en aquesta terra, i ara resulta que pul·lulam per l'aeroport, fan la vida impossible a molta gent que li costa moltíssim pagar impostos o moltíssim arribar a comprar una llicència de taxi, que hi va una hipoteca de tota una vida.

Dit això, què ens agradaria, Sra. Presidenta, Sr. Conseller, membres del Govern, senyores i senyors diputats? Que això avui, aquest decret llei fos aquí tramitat com a un projecte de llei i que hi hagués les esmenes corresponents per poder participar, perquè aquestes dues qüestions, perquè la companya de Podem deia, parlava i deia, això..., diu: el nostre partit, compromís del nostre partit davant el tema del transport públic... No, avui no parlem d'això, d'això en parlàvem l'altre dia a la proposició no de llei o a la moció que vàrem presentar de la interpel·lació que va fer El Pi, avui no parlem d'això, avui parlem d'aquestes màfies i d'aquestes multes. I si realment volguéssim encertar hauríem de tenir un període de temps per poder fer esmenes perquè quedàs millor. M'explic? I us intent...

(Remor de veus)

... us intent centrar el que votareu després, si vosaltres no sabeu què votau no és el meu problema, jo tenc clar el que votam, no votam la planificació de com serà el transport públic, d'això en parlàvem l'altre dia, i vostès hi votaren a favor, però avui no votam aquesta planificació. És clar, molt bé diu el conseller: duren una llei. Però avui no hi ha una llei, ho dic perquè és hora d'anar a dinar i parlem d'això, i si això és inexistent, no parlem d'això, i anem a dinar i no ho votem. Aquí no hi ha res que sigui de planificació de transport de futur. Aquí votam dues qüestions que són dos forats enormes que tenim, que nosaltres, si vostès no accepten que es pugui tramitar com un projecte de llei, ja els diré després què votarem, d'acord? Però de moment volem que vostès facin una reflexió i això es tramiti com un projecte de llei, que és com hauria de ser.

La Sra. Campomar es vanagloriava que els consells van agafant múscul, no és vera? El de Mallorca, amb el que té, no és capaç de dir negre ni blanc a Sa Feixina, eh?, alerta a carregar-los de múscul que no facin figa, alerta, i parl pel Consell de Mallorca! I ho dic més seriosament del que vostès poden fer-se comptes. Una cosa molt nova en aquesta comunitat a partir d'ara, una cosa molt nova. És a dir, jo crec que no ens vanagloriem del que tindrà el Consell de Mallorca, que encara no ho té, perquè venem una poesia aquí, quan realment tractam una altra cosa, incideix una altra vegada que tractam els dos forats que tenim, tant per les multes que posa Madrid als transportistes que subcontracten, com els il·legals que van als taxis i els prenen la feina. I en canvi, tractam d'això i intentam vendre una altra història. De totes maneres, nosaltres volem saber si vostès estan disposats que es tramiti aquest decret llei com a projecte de llei.

I res més a dir, perquè en aquestes dues qüestions és evident que hi ha dos forats i els hem de tancar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. Vicepresident, i bon dia per segona vegada. És una realitat que els nous models de negoci, propis del segle XXI, generen polèmica al sector del transport i d'altres. La

qüestió de fons d'aquest conflicte rau en els canvis que les noves tecnologies provoquen en negocis tradicionals i el transport n'és un d'ells, internet simplifica de tal manera el contacte entre el conductor, proveïdor d'un servei i qui ho necessita, usuari, que deixa obsolets els models convencionals. La forta competència que el fenomen ha introduït al mercat, especialment front el sector del taxi, està generant tensió i enfrontaments.

El col·lectiu de taxistes argumenta que aquestes noves fórmules atempten contra el seu model, més car, més rígid i altament regulat. I tenen raó en la necessitat de reglamentar amb eficàcia i transparència tota nova forma de negoci, tant des del punt de vista de la seguretat cap al consumidor, com des d'una perspectiva fiscal i sectorial. Com també assegurar que no existeixin forats negres normatius, que puguin afavorir la competència deslleial.

Però no ens hem de fer els sords ni els cecs davant la situació de revolució tecnològica que estam vivint i els canvis que comporten en la manera de consumir. Des d'aquí tornam reiterar la importància del transport públic per al medi ambient, per a les qüestions econòmiques i d'espai. Ara bé, aquests nous serveis han d'acollir-se a unes normes que no deixin sense protecció legal els conductors i els usuaris. Pensam que si compleixen la legislació, amb aquesta nova modificació per sortir del pas i una llei actualitzada, aquests nous models de negoci no han de ser competència deslleial per a les tradicionals. Per açò entenem que el decret llei que avui hem de validar està encaminat a omplir aquests forats que la llei del 2014 no va preveure i que durant aquest any s'han fet més palesos. Per açò gran part de les modificacions que fa el decret llei són nous apartats afegits a l'articulat de la llei ja existent, la inclusió de nous fets infractors, la mediació d'una contractació, etc.

Entenem i donam suport a aquest decret, amb la temporada estival ja damunt nostra, perquè assumim la necessitat de solucionar els conflictes existents, així com millorar la seguretat jurídica d'algunes actuacions, però sense deixar de tenir posada la mirada en la planificació a llarg termini en el transport públic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Correspon ara al Grup Parlamentari Mixt per si vol intervenir, no intervenen. Correspon ara al Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Borràs té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Dimarts passat vam aprovar per unanimitat una moció d'El Pi sobre transport públic. En la intervenció de tots els portaveus vam emfatitzar la importància que el transport públic hauria de tenir a cadascuna de les illes. Vam remarcar tots el valor estratègic que té el transport públic a l'hora d'afavorir l'accés a la igualtat d'oportunitats. I alguns de nosaltres vam destacar la necessitat de procurar contenir per raons territorials i ambientals de pes, la construcció de més i

més grans infraestructures viàries. És del tot necessari disposar d'una bona xarxa de transport públic eficient i suficient per fer més harmònic el creixement econòmic vinculat al sector del turisme, així com la distribució més equitativa i més ben repartida arreu del territori, dels guanys que genera el turisme.

El transport públic col·lectiu és imprescindible per afavorir i abaratir la mobilitat dels treballadors i les treballadores de totes les múltiples activitats econòmiques de les nostres illes. Parlàvem així dimarts passat de la importància del transport públic, de la necessitat imperativa de millorar el seu finançament i parlàvem de ser capaços d'afrontar amb rigor la seva planificació a llarg i a mig termini, també la revisió de la seva regulació. L'actual llei, tot i les seves enormes mancances, apuntava algunes propostes interessants que no es van consolidar i va crear un perjudici no desitjat als propietaris de construccions legals en el domini públic ferroviari, que no podien fer obres de manteniment o de reformes. El decret ho corregeix, evidentment de manera condicionada a les necessitats del sistema ferroviari.

La Llei de transports vigent, la llei Company ha esdevingut tot un brindis al sol, un sol que ben prest va ser eclipsat a l'hora de voler fer el reglament, per les exigències i els interessos enfrontats dels distints col·lectius empresarials vinculats a la gestió privada del transport públic. Aconseguir conciliar interessos sectorials enfrontats no sol ser fàcil i molt manco quan parlem de transports.

La portaveu del Grup Popular parlava fa una estona a la por d'una altra vaga com la del 2001, podríem discutir molt aquí sobre les responsabilitats d'aquella vaga, de qui va ser responsabilitat i demana perquè no torni passar, prudència. Hi ha hagut tanta prudència en aquesta comunitat que en transport públic gairebé no s'ha fet res mai, de tant d'excés de prudència, crec que fa falta una mica d'audàcia i no tant de mirar cap una altra banda. No va ser fer plans, com el del 2006, que era un bon pla, Sra. Cabrer, però mancat de finançament. Necessitam..., sense finançament evidentment i aquest és el problema, no podem anar enlloc.

El sector de transport públic gestionat de manera privada, es va conformar a través d'una legislació d'inspiració gremial que tenia els seus orígens en *el sindicato* vertical de transports franquista. El model original encara perviu en alguns tics, tot i que cada vegada més residuals evidentment. Amb clara contradicció amb la regulació espanyola, ens trobam davant les directrius fortament liberalitzadores del sector del transport impulsats per la Unió Europea, que han tingut una incidència especial en l'ordenació en el nostre país, atesa la forta i rígida regulació que tenia i en part encara té el sector. I tenim també l'aparició de tecnologies innovadores que han capgirat els sistemes de gestió de flotes, d'organització i de logística i que han incorporat mecanismes de geolocalització i noves plataformes de comunicació i comercialització digital. Els avanços tecnològics tenen grans virtuts, tot i que no estan lliures de servituds. En nom de l'economia col·laborativa es duen a terme pràctiques il·legals a l'empareda de les noves tecnologies, o uns comportaments impropis que generen situacions de conflicte i distorsions del sistema d'oferta.

Hem intentat dues vegades ja en aquest Parlament aportar mesures legals per acabar amb els desgavells, pirateria en el món del taxi a Eivissa. Es tractava fins fa poc, individus que amb cotxes de lloguer feien la competència als taxis d'una manera il·legal, a més de precària i perillosa, en moments i llocs on els taxis no podien cobrir tota la demanda. Es podia dir que era gent que es cercava la vida. Ara ens enfrontam amb l'existència d'autèntiques màfies organitzades, ben establertes, sobretot en infraestructures de gran demanda, com l'aeroport d'Eivissa, amb captadors de clients, vigilants, sistemes de protecció, etc. I tenim el problema dels VTC, els vehicles de lloguer amb conductor, que haurien de funcionar com a *rent a car*, però amb xofer. Els VTC no poden actuar com els taxis, no es poden reclamar aixecant el braç o anant a cercar-los a les parades, ho tenen prohibit. Els VTC s'han de contractar a través del servei i el document degudament formalitzat s'ha de dur en el vehicle. En principi estaven pensats els VTC per prestar un servei diguem de luxe, per la qual cosa actualment es permet una llicència per a cada 30 taxis.

Però a comunitats com Cantàbria les llicències són autonòmiques, en el nostre cas dels consells a Menorca, Formentera i Eivissa. Cantàbria deia, per posar un exemple, les ràtios de VTC per cada 3 taxis. Un forat legal, ara ja tapat per la llei òmnibus, ha fet que les llicències que les autoritats de transports denegaven, fossin concedides després pels tribunals. Açò ha generat una important sobreoferta que a través de les plataformes digitals fa la competència deslleial al sector del taxi i ha creat un conflicte i un mercat negre de llicències. Tot açò ha estat l'origen de les grans protestes que citava la Sra. Camargo a la península, i representa a hores d'ara un greu problema a les Illes Balears, ja que una part d'aquesta oferta excedentària s'ha traslladat aprofitant l'alta demanda de la temporada d'estiu, a costa de la legalitat, és clar.

Mentre que els taxis, llicència municipal (...), només poden recollir clients al terme municipal al qual pertanyen, els VTC, d'acord amb la regulació estatal, poden circular amb llibertat a tota la comunitat autònoma on tenen la llicència, i poden fer un 20% de l'activitat fora de la seva comunitat a través de la llei farsa trampa, davant les dificultats fins ara de control. Seguirem sense poder impedir l'actuació dels VTC, però sí controlar. A partir d'ara -el conseller ho ha explicat- donat que no podem limitar l'entrada dels VTC, sí que dotarem els consells de mecanismes perquè puguin complir de manera (...) la llei amb la creació de registres i capacitat de control i sancions. S'ha d'aturar la lacra de l'excés d'oferta i la competència deslleial.

Per més que la temporada s'està eixamplant, la demanda a cadascuna de les Illes és fortament estacional, no fa falta insistir-hi. Hi ha puntes de demanda que els vehicles autoritzats gairebé no donen l'abast, com tants d'altres serveis o algunes infraestructures. La falta d'oferta de taxi s'ha d'intentar pal·liar fins ara, s'ha intentat pal·liar fins ara a través de llicències temporals però amb una regulació que ha generat moltes disfuncions. A partir d'ara els consells podran crear i regular autoritzacions de taxi VTC d'àmbit insular, de caràcter permanent o temporal, i establir-ne (...), és a dir, hi podrà haver taxis, amb llicència temporal o no, que podran agafar clients arreu de l'illa a què pertanyin, una passa endavant. Se superaran així les quotes municipals i es podran cobrir de manera més eficient les demandes de llocs de gran concentració

de persones, com ara ports i aeroports. Açò ajudarà de retruc a combatre l'oferta il·legal que es dona de manera especial en aquests llocs, sempre segons criteris que estableixin els consells i, en el cas de Mallorca, de moment el Govern, des del consens amb els sectors.

Així com els vehicles de lloguer amb conductor no poden captar clients al vol, per dir-ho així, i en qualsevol lloc, passa ben igual amb el transport discrecional amb vehicles de més de 7 places. El mes de maig hem vist com proliferaven els microbusos que captaven clients a l'aeroport com si fossin taxis. La cosa ha acabat alguna vegada en alguna cosa més que discussions. Amb l'aprovació del decret que ara convalidam la situació ha millorat molt a l'aeroport, es va per bon camí; no són els autobusos turístics que creen la mala situació de la competència deslleial.

I era també urgent la necessitat d'incorporar a (...) de transports una regulació destinada a sancionar l'oferta o prestació de serveis de transport de viatgers que hagi estat publicitada en pàgines web o en altres mitjans digitals sense el corresponent títol habilitador en tant que mediadors. La nova llei de transports tindrà feina per ordenar la publicitat i la comercialització a través de plataformes digitals, però era urgent prendre una mesura que acabés de manera dràstica amb l'intrusisme que s'estava generant. El sector del transport viu una època de gran agitació per l'aparició de les noves fórmules de comercialització que impliquen plataformes com ara Uber i Cabify, i les fortes polítiques liberalitzadores imposades per la Unió Europea.

Les comunitats autònomes i el Ministeri de Foment estan intentant harmonitzar polítiques per combatre l'oferta il·legal i la pirateria en el sector; no es tracta de protegir interessos gremials, sinó de protegir la qualitat de l'ocupació en el sector i els seus salaris, permetre que els treballadors autònoms puguin seguir exercint la seva feina en un mercat amb una enorme competència i, al mateix temps, donar el millor i més eficient servei. Moltes de les propostes que es van començar a treballar en els ben recents primers contactes, la passada setmana, entre les comunitats i el ministeri estan ja recollides i en vigor en el decret que ara estam debatent. No es tracta, és clar, que el Govern s'hagi avançat perquè s'hagi tirat a la piscina de la regulació i de les sancions per córrer més que els altres; si ara podem discutir el present decret és arran de la feina feta prèviament. L'estiu passat el Govern va engegar el primer pla d'inspecció, va destacar inspectors a Eivissa per donar suport al consell i va eixamplar la seva actuació a Mallorca, amb les forces de seguretat en col·laboració, i ho va fer d'una manera planificada, amb prioritats i criteris clars d'actuació. Per primera vegada les Illes Balears van disposar d'un pla d'inspecció de transports, un pla de xoc.

Però els focs s'apaguen a l'hivern. De l'experiència de l'estiu passat i del treball d'anàlisi de debat efectuat els mesos passats, des del consens en el Consell Balear de Transports i la Comissió per la lluita contra l'intrusisme en surten el decret i el Pla d'inspecció d'aquest estiu. Sense el pla de res no serviria la norma que ara convalidam, però sense la norma la inspecció continuaria actuant coixa, com ha passat fins ara, sense les eines imprescindibles per fer front als problemes que generen al bon funcionament i sistema de transport públic i ocasionen

a la bona imatge de les principals portes d'entrada a les nostres illes. I no tendria sentit tampoc que el Govern es quedàs només en la feina d'ordenar l'oferta existent; amb açò només aconseguiríem, i amb prou feines, restituir una situació de legalitat que, amb l'oferta actual, té dificultats per donar respostes a les demandes de transport públic de la nostra societat i del turisme.

Fa falta planificar el futur, el futur immediat i a mig termini; per açò tindrem feina a fer a partir de la propera entrada al Parlament de l'anunciada llei de transport. Està prevista en el proper període de sessions, en el proper semestre. El decret és un instrument de caducitat a molt curt termini, imprescindible però de vigència ben curta, esperem que només d'un estiu. Necessitam un instrument legal i eficient que doni resposta als reptes i les oportunitats que les noves tecnologies aporten al sector del transport i que serveixi de base per a una nova ordenació dels distints sectors que operen en el món del transport públic. Hem de passar de la competència a la cooperació, de la confrontació a l'acord. Una primera fase es fa en el decret, per exemple amb la regulació de les activitats d'intermediació de les empreses de transport discrecional. Tenim puntes de demanda molt importants que són molt difícils de planificar; el decret fa possible -ho deia el Sr. Font- la col·laboració entre empreses, tot superant les objeccions de la Comissió de la competència i aportant seguretat jurídica als seus contractes. La feina coordinada és la millor via de supervivència i vigor futur que poden trobar les petites empreses de la nostra comunitat.

Hem de planificar amb criteris estratègics. El nou pla director i el seu finançament han de ser l'instrument essencial per poder disposar d'una xarxa de transport públic suficient, eficient i assequible, d'acord amb els principis que exposava al començament, com ho han de ser també les noves concessions de transport per carretera que han d'entrar en vigor el 2019. El decret és una passa endavant en la bona direcció i s'ha de consolidar a través de totes aquestes mesures. Mentrestant, i en l'àmbit de les seves competències a Mallorca, el Govern impulsa mesures que s'emmarquen en una estratègia que no comença ni acaba en el decret que debatem, com ara l'electrificació del tren; la xarxa d'autobusos de l'aeroport de Palma a importants zones turístiques, principals municipis i infraestructures estratègiques; els accessos en transport públic a espais naturals, (...) Es Trenc i S'Almunia; així com el pla d'accessos a la Serra de Tramuntana, entre altres iniciatives.

El decret és una passa més d'un camí del qual queden per recórrer les etapes més importants, gairebé totes les etapes. El Govern ha exposat i ha començat a demostrar que el transport públic és una de les seves grans prioritats; ho ha de ser també de les societats de cada una de les Illes: sense la voluntat de la societat no aconseguirem res, i és molt important perquè ens hi jugam el futur.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Intervencions en torn de rèplica dels grups que han intervingut a favor del decret. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Mabel Cabrer. No vol rèplica?

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo. No vol la paraula?

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar. No vol fer servir la paraula, tampoc?

Grup Parlamentari MÉS per Menorca...? Tampoc.

Pel Grup Parlamentari Socialista..., tampoc.

(Remor de veus)

N'he botat un, m'he botat El Pi. Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS...

Doncs el Sr. Conseller no vol fer ús de la paraula, tampoc.

Dons demanarem si la cambra valida o no el decret llei debatut. Els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació, i els negatius, favorables a la derogació.

Per tant passam a la votació. Votam.

55 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments)

Un cop validat el decret llei, demanaria si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei. En cas afirmatiu la sol·licitud serà sotmesa a consideració de la cambra.

Sí, Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

El Pi, com ha anunciat aquí, ho sol·licita. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs passam a la votació. Votam.

El resultat de la votació és: 3 vots a favor; 32 en contra i 20 abstencions.

Doncs, ara farem un petit recés per dinar. Ens veiem a les tres i mitja, us va bé?

(Remor de veus)

A les tres? Tres i quart? Tres i quart, bé, un quart més, un quart menys. Estirau.

Tres i quart.

Sr. Font, intervingui, posi pau.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que, ja que s'ha avançat un temps, fer un tema saludable de menjar tranquil·lament val la pena per als nostres cossos, exclusivament, amb la qual cosa a les tres i mitja.

EL SR. PRESIDENT:

Exacte. A les tres i mitja en punt ens veiem aquí, en el Plenari. I deman puntualitat, també, per favor, a les tres i mitja.

Us ha quedat clar? Tres i mitja, puntuals.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió de nou.

VI. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 6445/17, complementada amb l'escrit RGE núm. 6495/17, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, de regulació de les corregudes de toros a les Illes Balears.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 6445/17, complementada amb l'escrit RGE núm. 6495/17, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears, Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, de regulació de les corregudes de toros a les Illes Balears.

Intervencions per part dels grups parlamentaris presentants. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bona tarda, diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra, públic avui assistent.

Gràcies a les representants de les entitats i a les activistes animalistes que avui assisteixen a aquest Ple, benvinguts a casa vostra. Gràcies a vosaltres, i encara que no siguin aquí, gràcies a tanta gent anònima per lluitar i dedicar hores i hores a millorar la vida dels animals no humans. Gràcies, perquè si acabam amb la tortura a les nostres Illes haurà estat sobretot una victòria vostra, una victòria social.

Avui fem una passa important, que no pot ser la darrera, i no ho serà, ni molt manco, en aquest llarg camí pels drets dels animals, pel benestar d'aquells que no tenen veu, que no funden sindicats ni fan manifestacions, però que senten i s'emocionen com nosaltres, que no articulen paraules però que ens parlen d'altres maneres. La societat avança, també en la forma de mirar els altres animals, hem avançat en aquesta qüestió i la societat es troba ja algunes per davant de les nostres lleis, bona part de la societat reconeix els drets dels animals i exigeix que es garanteixi el seu benestar. Una majoria social vol que els

animals no siguin coses, sinó subjectes a tenir en compte, subjectes amb drets.

Hi haurà un moment en la història en el qual mirarem el passat i no entendrem com érem capaços de tanta barbàrie, com ha passat en tants altres àmbits, i és que no fa gaire temps es ridiculitzava la lluita per la igualtat entre dones i homes, i és per això que una comparació amb qualsevol altra lluita històrica a alguns dels diputats d'aquesta cambra els podrà fer riure, és per això que alguns poden concebre la tortura com a un art, igual que abans es concebia l'assassinat com a un crim passional o l'esclavatge com a una eina de treball.

Aquí els inventors de mites diran que la tauromàquia és espanyola i això és una mentida gran i curta, com totes les mentides del Partit Popular, les corregudes han estat una tradició de tota la conca mediterrània i es troben a França i a Portugal i on ja s'han establert mesures semblants a les que introduïrem en aquesta llei de bous sense sang. Si qualque espanyolista de compta a Suïssa passava pena, malauradament tots els pobles de la conca mediterrània han compartit a qualque moment aquesta aberració contra els bous.

Amb la llei que presentam avui aquí l'assassinat cruel d'un animal a un espectacle de les nostres illes serà part de la història, una història grisa, la història de la tortura i del maltractament animal amb la qual pretenem rompre i anar més enllà en aquest camí que es va obrir amb una llei pionera a tot l'Estat, la llei de benestar animal de l'any 1992, i no dubtarem en anar molt més enllà quan el marc legislatiu a nivell estatal ens ho permeti, i aquesta trista declaració de patrimoni cultural immaterial es derogui i permeti a les comunitats autònomes abolir la tauromàquia, com ja va fer en el seu moment Catalunya.

El ministre Wert, en una altra de les seves infames actuacions, tothom se'n recorda del *hay que españolizar a los niños catalanes*, va declarar patrimoni cultural immaterial la tauromàquia amb l'únic objectiu de tornar la llei catalana que l'abolia. Aquest (...) jurídic va equiparar la tauromàquia, una pràctica cruel i cruenta amb els animals, amb jaciments arqueològics o biblioteques. Doncs, no, hi ha una societat que avança i que diu que s'ha de protegir el benestar dels animals no humans, perquè la societat que avança diu que la tortura no és cultura, perquè la societat que avança diu que ja n'hi ha prou de permetre aquesta barbàrie a les nostres illes.

I per experiència sabem que el PP es queda enrera quan la història avança, sempre han quedat enrera. La societat fa avançar la història tot i que els pesi, això va passar amb el matrimoni homosexual, el qual el Partit Popular va dur al Senat el 2005, el Sr. Aquilino Polaino, per dir que la homosexualitat era una malaltia, la societat avançava i el Partit Popular es quedava enrera; això va passar amb la llei d'igualtat i encara passa quan el PP qüestiona la paritat, la societat avança i el Partit Popular es queda enrera; això va passar també quan el Sr. Juan Manuel Albendea, diputat al Congrés dels Diputats del Partit Popular, el 2013, quan va dir que els toros sentien plaer quan els torturaven i quan els mataven, oposant-se, en una mostra sense parangó a l'evolució sencera. La societat avança i el Partit Popular es queda enrera.

De veritat creia qualcú que el toro no experimenta patiment quan el torturaven, quan el torturen? Ho creu qualque diputat del Partit Popular? Ho creu vostè, Sr. Jerez? Doncs, si pensen això, o pensen que, malgrat el sofriment, val la pena mantenir aquesta tràgica festa, tenen una majoria social enfront, perquè les enquestes demoscòpiques ens mostren que envoltant del 70% de la ciutadania es manifesta en contra o simplement no té cap interès en les corregudes de toros. A més, els informes del Ministeri d'Educació i Cultura indiquen que la taxa anual d'assistència als toros s'ha reduït a nivell estatal un 39% en els darrers deu anys.

Bé, doncs, enfront del nyap del Sr. Wert, que va fer una llei que ningú no entén i que es fica amb competències d'espectacles i de benestar animal que pertanyen a les comunitats autònomes, podem i els partits dels acords pel canvi hem fet una llei seriosa, aprofitant el marge que deixa la sentència del Constitucional, aprofitant les competències que sí que tenim en matèria autonòmica. I ho hem fet per una sentència del Constitucional que és ridícula, no és una novetat que el Partit Popular utilitzi el Tribunal Constitucional per retorçar la voluntat democràtica a les nacions i territoris d'Espanya, la seva decisió de recórrer al Tribunal Constitucional va ser una decisió política, igual que política va ser la sentència, el Constitucional, el seu tribunal favorit, que hauria de servir per garantir també les competències autonòmiques, en aquest cas va servir per al contrari, com des que va ser col·locat un dirigent del Partit Popular al seu capdavant; cada sentència del Constitucional contra la voluntat democràtica de les nacions d'aquest país és un atac a la democràcia que la gent no deixarà impune a les urnes, ben segur que recordarem tots, el 2019, qui ha tombat la llei antitaurina de Catalunya o qui s'alia amb les petrolieres per no protegir la Mediterrània, o qui pot deixar aquest Parlament sense paraula per garantir el dret constitucional a l'habitatge.

L'ús partidista d'aquest tribunal, com a eina del Partit Popular per governar, on no us han votat, se us tornarà en contra, i encara més quan canvieu les regles a meitat del partit, com heu fet amb la declaració de la tauromàquia com a patrimoni immaterial, manipuleu la democràcia per sobre de les vostres possibilitats, i això s'acabarà pagant. La credibilitat d'aquest tribunal és la credibilitat de la nostra Constitució i amb el seu ús partidista fereixen una eina que ens hauria de protegir a tots i a totes, cada sentència dictada des del PP, com la de l'Estatut de Catalunya o la llei antitaurina, treu cada dia més gent de l'emparedat del seu Tribunal Constitucional, supòs que no entenen per què hi ha gent a Catalunya que vol votar si vol romandre a l'Estat espanyol o no, aleshores és per coses com aquestes.

Així i tot, hem aconseguit fer una regulació de la tauromàquia dins els marges que ens han deixat i per això hem tret la tortura dels animals fora de la llei i hem fet tot el que podíem, dins els marges legislatius pertinents. Ara, algunes comunitats autònomes ens miren, les Illes Balears són pioneres i, com tota iniciativa valenta, a mi, particularment, m'enorgulleix dur-la aquí al Parlament, perquè suposarà un punt d'inflexió, perquè serà la punta de llança institucional a la nostra comunitat per acabar amb el patiment a les nostres illes, però també ho serà per acabar amb el patiment a la resta de l'Estat.

I ja ho dic, els que pensin que aquesta via no és una via seriosa, només dir-los el que va dir Joan Riera al *Diario de Mallorca*, l'endemà que vàrem presentar la llei, ell deia: “*Mañana, los antitaurinos, los partidarios del brutal espectáculo* -que en aquest cas són els que estan en contra dels toros, sí, els que els maten i torturen- *se lanzarán a la yugular de la izquierda balear, harán risas y chanzas sobre algunas medidas de las previstas en la ley, una broma no de mayor calado que la del Tribunal Constitucional al considerar cultura la brutalidad.*” Bé, doncs *quién ríe el último ríe mejor*, davant la incapacitat d'un Tribunal Constitucional que es va confeccionar una sentència *ad hoc* extralimitant-se, donant arguments subjectius, o posant com a referent normatiu una exposició de motius, quan altres sentències deixen ben clar que una exposició de motius no pot tenir-se com a referent normatiu, nosaltres respectem la llei, som seriosos i regulam, com diu la mateixa sentència, perquè el Tribunal va aclarir i evidenciar que la competència sobre espectacles públics permet a les comunitats autònomes: u, regular el desenvolupament de les representacions taurines, i dos, establir requisits per a l'especial cura i atenció del bou. I és això el que fem.

Som conscients que hi ha molta gent que volia arribar més lluny, nosaltres, el Grup Podem Illes Balears, també ho volíem, però he de dir que nosaltres ens conformem a perdre dignament una batalla, perquè volem guanyar aquesta batalla per al benestar animal, creiem que el debat no és tot o res, la dicotomia ha de ser: volem evitar les morts dels animals durant i després d'un espectacle a les Illes Balears? Si la resposta és sí, aquesta és la via.

Evidentment, Podem seguirà lluitant per acabar amb altres espectacles de maltractament animal, com el Correbou, seguirem fent força i no afluixarem, però la passa que fem avui és important i vull dir que hi haurà un període d'esmenes i encara es pot arribar a acords que puguin garantir encara més benestar animal.

Tenim la convicció, com moltíssima gent a les nostres illes i a l'Estat, que el progrés moral de la societat és incompatible amb actes de crueltat cap als animals, i els legisladors hem de ser aquí per protegir els drets dels animals i no tractar-los com si fossin una cosa més i no un subjecte amb drets. Crec que la tradició no és justificació de res, la racionalitat jurídica no es pot suportar en l'existència d'un hàbit si l'hàbit en qüestió causa un dany rellevant a un ésser que sent i pateix.

Malgrat això, al nostre país s'utilitzen molts doblers públics que es dediquen a subvencionar aquesta tortura poc rendible. Té sentit dotar anualment de més de 500 milions d'euros en subvencions directes o indirectes la tauromàquia? O utilitzar més de 130 milions d'euros de la Unió Europea? Els estats membres de la Unió Europea i la Unió Europea mateixa no deixa de treure directives i de parlar que s'han de garantir els drets dels animals.

Mirin, no és un art una pràctica que fa que els bous a la plaça siguin torturats fins a la mort, i això és el que aquesta llei tracta d'evitar, el que els bous han de suportar és una barbaritat pròpia de bàrbars. Els primers minuts, per fer un relat d'això, els primers minuts els claven un parell de banderilles de 70 centímetres de longitud, amb un arpó d'acer tallant i punxant de

4 centímetres de llarg a la zona dorsal del coll, lesionant-li músculs i provocant-li hemorràgies, amb la finalitat de provocar dolor per desencadenar la còlera perquè envesteixi; moltes vegades són col·locades a llocs inadequats i provoquen serioses alteracions respiratòries. Això no es pot dir mai cultura.

La correguda continua amb l'estocada, es clava una espasa d'acer de més de 80 centímetres de llarg en el clot de les agulles, la finalitat de l'estocada és seccionar els grans gots localitzats a la cavitat toràcica per causar una hemorràgia interna i provocar-li la mort. Això no és ni pot ser mai cultura.

A més, hi ha moltes vegades que el toro queda malferit i l'obliguen a fer passes de capot en radó, perquè giri sobre ell mateix i l'espasa es clavi més i faci més mal a les seves entranyes. Si no cau, es recorre a desnucar-lo per accelerar la seva mort. Això no és ni pot ser mai cultura.

Doncs, què proposam amb aquesta llei? Limitar el sofriment dels animals al màxim i deixar enrera tant de temps de barbàrie; delimitar clarament les competències i concretar la tramitació dels permisos per realitzar corregudes de toros; definir quins són els requisits per a l'embarcament, transport i desembarcament, per això és fonamental, per garantir el màxim de benestar animal possible, que la ramaderia subministradora dels bous sigui la més propera possible.

Els animals arriben a perdre el 10% del seu pes en el viatge, això vol dir que s'incompleix sistemàticament la normativa europea del transport d'animals, ja que a les vuit hores se'ls ha de donar de beure i de menjar, així que acomplim la llei europea.

Hem de garantir en aquest sentit que el bou passi tot l'estrès, bé, el manco d'estrès possible.

Després, a la llei també parlem de les limitacions de pesos acomplint amb el reglament taurí el qual fixa pesos mínims dels animals que han de ser torejats. Prohibim les corregudes de vedells, ja que els toros joves sofreixen molt més que els toros adults i no tenen el potencial de defensa que té un bou adult. Prohibim l'ús de cavalls, pensam que és una qüestió fonamental per garantir el benestar animal. No sé si qualcú d'aquest Ple ha vist alguna vegada un cavall essent envestit per un toro, és una imatge tremenda i el toro queda de vegades esbudellat mentre continua corrent, jo crec que això no es pot dir art i qui consideri que això és art va molt mal encaminat.

Hem fet una sèrie d'articles que pensam que compleixen totalment la sentència del Tribunal Constitucional, els meus companys i les meves companyes parlaran d'aquests articles i de com s'adaptin a la sentència i a la llei en vigor.

Res més, crec que avui és un gran dia, però vindran més grans dies per als drets dels animals i continuarem lluitant pels que no tenen veu.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, bones tardes. Les tradicions són arrels necessàries per al creixement de qualsevol societat, la soca més s'enfila com més endins pot arrelar, ens ensenya Joan Alcover. La tradició és l'aliment necessari, la saba que fa que trobem una intel·ligència compartida amb la convivència social, que ens puguem reconèixer, identificar. En la celebració de la tradició ens compremem per mitjà d'un sistema no transferible de codis tàcits socialment heretats, ens sabem membres d'una comunitat, com més endins pot arrelar més s'enfila la soca. Res no és millor pel sol fet d'haver esdevingut tradició, ni una tradició, pel sol fet de ser nostra, és una millor tradició, però la tradició nostra forma part de les nostres senyes d'identitat, les distingeix i fa que per a nosaltres siguin especials.

Per a qualsevol tradició hi ha hagut un primer dia, el dia que ha sortit el primer brot de l'arbre encara informa, sense forma d'arbre, com per a totes les coses d'aquesta vida, però el brot sol créixer i sense que ningú pugui dir *a posteriori* quan ha succeït un bon dia l'arbre de cop esdevé arbre, com l'infantesa que s'enfila, de cop i volta ja tenim la tradició ben viva, amb la soca encara prima que comença a anar cap amunt, ja ben arrelada.

El pas del temps, com fa el vent, sacsejarà les branques de l'arbre de la tradició, vinclarà més o menys la soca i l'arbre, la tradició concreta anirà evolucionant i mutant a causa dels benefactors o no efectes provinents de l'exterior. De vegades, les més, l'arbre acabarà per morir vençut pel pas de les generacions, cremat per (...) de la modernitat i del progrés, dels canvis tecnològics i socials, però si la successió de generacions s'identifica amb una tradició concreta, amb una festa arrelada, aquesta serà capaç de sobreviure i anirà poc a poc agafant força.

També hi ha falses tradicions, posaré un exemple, la implantació recent en alguns pobles de Mallorca de les festes amb cavalls, "jaleos", caragols i qualcades a la manera de Menorca, qualsevol poble d'on sigui pot fer festes amb cavalls, que cadascú faci allò que trobi, però mentre que a Menorca són tradició a Mallorca no ho són, tal vegada ho acabaran essent, però avui per avui no ho són. Que una festa sigui una tradició és un valor que no podem obviar, no podem deixar de respectar l'arbre de la tradició, tot i que no hem de permetre tampoc que l'arbre no ens deixi veure el bosc de la realitat social, de les exigències morals del present, són qüestions que s'han de posar sempre a la balança a l'hora de triar entre la voluntat de pervivència d'una tradició i la conveniència de la seva revisió.

El valor de la tradició no pot ser mai l'únic argument, n'hi ha sempre d'altres, en el cas que debatem el benestar dels animals, dels bous. Ara, si en el plat de la balança hi ha d'haver tots els arguments, hi ha d'haver entre aquests la tradició, açò sempre que vulguem trobar (...), un exemple: quin argument atorga legitimitat a un ajustament aconfessional per concedir la

medalla d'or de la ciutat a una mare de Déu?, la tradició, no li donem més voltes al cercle per més ciutadà que aquest sigui.

Moltes de les nostres festes populars s'han interromput alguna vegada per alguna causa, com la crueltat insofrible de la Guerra Civil provocada pels facciosos i pels feixinerosos, però la majoria de festes tenen més de cent anys, són sens dubte tradició i una tradició nostra, que els identifica, a Fornalutx: el seu correbou.

Podran agradar més o manco a segons qui qualsevol de les nostres festes populars; podran superar o no algunes d'elles la mirada censora i exigent de la modernitat conscienciada de la necessitat de superar la nostra relació amb els animals. Les coses han canviat i molt, per fortuna, la nostra mentalitat ha evolucionat al ritme del desenvolupament tecnològic, encara ara parlem de cavalls de potència, però la tecnologia ha exonerat els animals a països avançats com el nostre, no arreu, de la funció d'eina de treballs, del paper de generadors d'energia i de potència. Per tant, hem guanyat aquí, no arreu, una mirada nova que fa diferent la nostra relació amb els animals, hi ha nous arguments a posar a la balança, ara hi ha de ser tot a la romana.

Ara, no podem emprar la balança de la tradició per pesar-hi de manera barrejada espectacles importats, per més que siguin tradicions arrelades o no en un altre indret, és el cas que deia de les festes amb cavalls a Mallorca i de les *corridas*. Hi ha qui posa en qüestió la pluralitat cultural i nega tossut l'existència de distintes cultures, però hi són i són totes elles d'una enorme dignitat. Ara, ni el defensor més torero de l'uniformisme i *cierra España* serà capaç de negar l'existència de distintes tradicions arreu de la nostra geografia política. Així com aquí el ball de bot és tradició, a Galícia si algú el balla serà si de cas espectacle, i a l'inrevés passa amb la *muñeira* i no passa res.

Creure que una tradició forana és millor pel sol fet de ser forana és un brindis al provincianisme més ranci, l'exhibició més vergonyosa d'un complex d'inferioritat intel·lectual, l'estampa d'un torero bravejant davant el toro malferit pot tenir, si volen, la seva particular dignitat, tot i que jo no la sé veure, però no és el mirall en tot cas de la nostra tradició. Per açò a l'hora de pesar les *corridas* i el correbou no podem posar al plat de la balança els mateixos ingredients, idèntics arguments. La *corrida* pot ser cultura o no, en tot cas així ho ha dictat en una llei el Parlament espanyol, però no forma part del nostre substrat cultural i no forma part de la nostra tradició.

Qualsevol aficionat condret a les *corridas* de braus de Mallorca sap que, per més que a ell li agradi el toreig, aquest no forma part del codi heretat que comparteix amb la resta d'habitants del poble on viu, simplement li agraden les *corridas* de toros, gust que hem de respectar i que és ben legítim, però que no forma part del petit cosmos que abasta la nostra identitat.

Hi ha qui parla aquí, al Parlament de *corridas* a la balear i en fan befa des de la prepotència condescendent de qui ha conviscut amb la multitud de robatoris que han permès d'encunyar el concepte de corrupció a la balear. No podran seguir torejant de manera eterna la justícia, a alguns, molts, ja els han tornat als corralis i no precisament per mansos.

Ens han dit i ens diran que la llei és anticonstitucional, d'amenaques no en vivim. Les competències sobre benestar animal són de la comunitat autònoma i sobre açò ens proposam legislar i si el Constitucional ens atura de manera total o parcial canviarem el nom a la llei, li direm llei Montoro II. Poden estar segurs que la llei que debatem és molt més decent, ètica i moral que l'amnistia fiscal que vostès tant varen aplaudir.

Senyores i senyors del PP, no tenen patent per atorgar certificats de constitucionalitat, res no els legitima.

Podem viure sense una tradició ancestral? I tant que sí. Passaria res greu si a Mallorca s'abolís el costum de fer panades en família per Pasqua o la tradició del cant de la Sibila durant la missa del gall? No, tot i que seríem tots, mallorquins i no mallorquins, una mica més pobres si més no d'esperit.

El Concili de Trento va voler prohibir el cant de la Sibila, tot i que al segle XVI ja era de llarga tradició al sud d'Europa. L'argument: el seu origen pagà. L'any 1572 el llavors bisbe de Mallorca Diego Arnedo el va prohibir. El cant de la Sibila avui encara és ben viu a Mallorca i és una part ben distintiva de la seva identitat social, cultural i religiosa. El cant de la Sibila va nàixer pagà, va esdevenir religiós i ara és patrimoni de tots, universal. La tradició canvia, no és immutable, no ho oblidem, que açò és molt important. El cant de la Sibila es va cantar en llatí fins al segle XIII quan es va començar a cantar en llengua vulgar, en català.

Si volen sobreviure les tradicions solen haver de canviar, d'evolucionar, de fet, ho solen fer de manera regular, tot i que sigui gairebé sempre sense ni tan sols adornar-se'n, com els arbres quan es vinclen, quan perden fulles o quan guanyen branques, és així des d'antic, no és cosa nova.

La prepotència biològica dels dinosaures els va fer incapaços d'evolucionar, d'adaptar-se als canvis a l'entorn on vivien, els canvis sempre són més poderosos a la llarga que qualsevol resistència al canvi. En les tradicions passa allò mateix. Per açò les que més perillen són les que es pensen més fortes.

Ben segur que no és el cas aquest de la festa del correbou de Fornalutx. La de Fornalutx és una festa modesta feta per un poble honest i des de l'honestedat i el respecte als animals la festa anirà evolucionant i s'anirà adaptant a la nova mirada, a la nova sensibilitat que avui dia posam a la nostra relació amb els animals.

D'aprovar-se la llei, a Fornalutx ja no podran matar el bou com fins ara i la presència necessària d'experts que hauran de certificar, com prescriu la llei, que l'animal no pateix tortura o sofriment sens dubte farà que tot prengui una nova mesura, segur que molt més d'acord amb els temps d'avui.

Des de l'acord i el consens farem totes les passes necessàries. Amb l'entrada en vigor de la llei al correbou de Fornalutx hi haurà d'haver un vigilant i el vigilant podrà ser vigilat i ho podrà ser per tots aquells que vetllen per la preservació del benestar dels animals. Ara tindrem eines per fer que el correbou camini pels camins de respecte que es mereix

el bou, també dependrà, és clar, dels vigilants del vigilant, dependrà de tots.

Tenim la mirada entrenada, qui sap si no a vegades enganada, per la tradició. Entenem les festes a partir d'un esperit col·lectiu que és modulad per la transmissió entre generacions, ens pensam que la festa sempre ha estat així, però cap festa no és igual que fa cent anys ni que fa vint ni que fa deu i d'aquí cinc anys tampoc no serà igual que enguany, per més que, de manera engegada, pensem allò contrari.

És necessari per protegir la tauromàquia, com pretén ser interpretada pel PP, que es puguin fer *corridos* arreu de l'estat? O n'hi ha prou que es facin (...) són de tradició contrastada? No és igual, ho hem vist, tradició que afició, per més respectable que aquesta sigui, i la llei que debatem no les prohibeix, les *corridos*, només les condiciona, ho hem de fer -quin remei dins el marge que ens ha permès el PP amb la seva llei retroactiva i arbitrària que retalla les competències del Parlament, talment retallaria les banyes del toro si s'hi hagués d'afrontar cara a cara. Sempre toreja toros afaitats el PP, el Sr. Company no surt mai a la plaça a torejar, només braveja als corralers entre mansos alfa. El PP és incapaç d'acceptar cap mirada que vagi més enllà de la seva mirada guerxa, estràbica que contempla sempre el vol gallinaci de les gallines imperials.

Alguns troben que fem massa, d'altres que fem massa poc, fem dins el solc que ens deixen, que ens atorga la Constitució i que els tribunals ens reconeix després de la llei del PP, i els PP es dedica mentrestant a fer befa de les *corridos* a la balear.

Recorden las *corridos de bomberos toreros*? No només s'hi vexava el bou, sinó també els nans disfressats de torero que es ficaven a la plaça només pel gust de riure's del presumpte inferior. Ara trobaríem intolerable aquella burla cruel a la discapacitat, idò només fa quatre dies, ben igual pot acabar passant arreu amb les *corridos* de veritat en quatre plogudes més.

La seva condescendència pueril, senyores i senyors del PP, no té la gallardia impostada que es pensen vostès que té un matador davant el bou malferit. Açò de vostès no és més que pura supèrbia.

Si possessin tant d'èmfasi, gastessin tant retòrica i legislessin amb tanta convicció a l'hora de protegir les cultures i les llengües com ho fan a l'hora de protegir la tauromàquia la cosa potser aniria ben diferent, potser viuríem processos d'integració en tost de tanta desfeta. *Más cornadas da* el finançament, senyores i senyors del PP.

Volem respectar les nostres tradicions i que les tradicions respectin els sentiments i la dignitat de tothom i volem preservar la dignitat dels animals, el seu necessari benestar.

Homo homini lupus va escriure Plaute a *Asinaria*, l'home és un llop per a l'home. Han passat vint-i-quatre segles i cada dia podem comprovar encara la vigència de l'afirmació de Plaute, l'home és un llop per a l'home, i per a la dona sobretot, i per a qui pensa o resa o estima de manera diferent, però no caiguem en l'error del pessimisme, hem de predicar amb

l'exemple i hem de legislar amb intenció moral de redempció, amb voluntat pedagògica.

És ben fals i ho sap tot aquell qui afirma... és ben fal·laç i ho sap tot aquell que afirma que davant tanta crueltat com cada dia veiem és banal de combatre amb la raó i la paraula la crueltat programada contra els animals. Aquest és un argument de moral esbiaixada, d'un homocentrisme falsari, hem d'aconseguir que l'home deixi de ser un llop per a l'home, i tant que sí, paga la pena qualsevol esforç, tota petita passa representarà un gran avanç. També anirà en aquesta bona direcció tota passa que adjudica que l'home deixi de ser, d'una vegada per totes, també un llop per al llop i per al bou, és clar.

Senyor i senyores diputats, ens ho ensenya Joan Alcover: "la senyera del jovent està teixida de tradicions i d'esperances", respectem els animals i el seu benestar i respectem, com canta Alcover, "els que a la plaça de la vila surten a riure i a cantar, la balanguera fila, fila, la balanguera filarà."

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Diputada Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola, bona tarda a tothom. Ja fa dos anys que parlem de toros i a més d'un i d'una jo crec que ja ens han sortit banyes i cua, i no és de dimonis. Jo aquí, avui, els volia explicar la base jurídica d'aquesta llei, perquè n'hi ha que diuen que és una llei esperpèntica i fins i tot que és un frau de llei, i els volia explicar, perquè és una mica allò meu, la base jurídica d'aquesta llei, i el marc en què volem aprovar aquesta llei i que vostès ho tinguin en compte per a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

La base jurídica és senzillament el nostre Estatut d'Autonomia, tots els articles del nostre Estatut referits a les competències de la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria d'espectacles i activitats recreatives, agricultura i ramaderia, protecció de menors i protecció de medi ambient. Però també la base jurídica és la normativa espanyola, la normativa estatal en matèria d'espectacles taurins.

I els volia explicar, només breument, que aquesta normativa es basa actualment en tres lleis, la primera és la Llei 10/1991, que regula les potestats administratives relacionades amb la preparació, organització i celebració d'espectacles taurins, per tal de garantir els drets i interessos del públic que assisteix a aquests espectacles i d'aquells que intervenen en aquests espectacles. En aquesta llei es determina la competència estatal en aquesta matèria, aleshores, s'estableixen els elements fonamentals integrants de la festa que són les places de toros, definir quines són permanents i quines són mòbils i també les distintes categories i les condicions que han de tenir aquestes places, la professió dels matadors i tot el que fa referència a les ramaderies dels bous de lídia. Aquestes són, senyores i senyores, les competències del Govern central, de l'Estat, en aquesta matèria. Una disposició addicional d'aquesta llei de

1991 especifica clarament el següent: "*Lo establecido en la presente ley será de aplicación general, en defecto de las disposiciones específicas que puedan dictar las comunidades autónomas*". Aquest és el marc competencial i en aquest marc hem presentat aquesta proposició de llei.

Un reglament de 1996 desenvolupa aquesta llei i en el mateix reglament s'especifica que aquest reglament té caràcter supletori, és a dir que s'aplicarà en defecte de la normativa de les comunitats autònomes.

Posteriorment, una llei, a l'any 2013, la Llei 18/2013, per a la regulació de la tauromàquia com a patrimoni cultural, que va ser una conseqüència directa de la llei catalana del 2010, senzillament va protegir la tauromàquia com a patrimoni cultural, però està ben clar que aquesta llei de 2013 no va modificar absolutament res del règim competencial de l'Estat en relació amb les comunitats autònomes, ni tampoc va tocar cap punt ni cap coma de la llei del 1991. I fins i tot aquesta llei, en el seu preàmbul, reconeix el caràcter dinàmic i canviant de la tauromàquia, i diu exactament que "*les fiestas i els espectacles taurins són algo vivo y dinámico sujetos a constante evolución sin que se puedan hacer conjeturas sobre de qué manera se adaptarán a las sensibilidades cambiantes de nuestros tiempos u otros venideros.*"

Aleshores, hi pot haver canvis, la festa pot evolucionar, el que passa és que a la part del preàmbul hi ha una part que a mi no m'agrada gens, que és que tots aquests canvis seran decidits pels aficionats. És a dir, els parlaments autonòmics no hi tenen res a veure, la societat civil, plataformes, associacions que no siguin aficionats als toros i a la tauromàquia no hi poden intervenir. Els aficionats són només aquells que poden fer canviar la tauromàquia. Bé, jo si m'he de fer aficionada m'hi faig, només sigui per canviar la festa.

Normativa autonòmica. El legislador o la legisladora no ha imposat mai cap regulació uniforme ni única sobre el desenvolupament de les festes taurines. En els anys noranta aquesta competència va passar a les comunitats autònomes per la part d'espectacles i nou comunitats autònomes ja han aprovat reglaments taurins: Aragó, Andalusia, Navarra, País Basc, Castella-Lleó, La Rioja, Castella-La Manxa, Extremadura i Madrid. Tots els reglaments autonòmics regulen, i en alguns casos modifiquen, el reglament estatal, que recordem que és supletori, la supletorietat d'aquest reglament significa que només s'aplica quan no hi ha norma autonòmica. Aquí a Balears no hi ha norma autonòmica i la presentam avui, no com a un reglament, sinó com a una llei, és a dir, oberta al debat i oberta a la presentació d'esmenes.

Tots els reglaments autonòmics que hi ha, tots, ja han modificat substancialment el reglament estatal i s'ha fet per motius de benestar animal. Vegem només l'exemple d'Andalusia, un reglament de l'any 2006 que introdueix canvis substancials sempre invocant el benestar animal, per exemple, en *la suerte de varas* es redueixen les dimensions de les puntes de pica, el nombre de puntes de pica i la intensitat fins i tot es regula, sempre tenint en compte el benestar animal.

A *la suerte suprema* també es modifica en el temps, cosa que fem aquí en aquesta proposició de llei, el temps per matar

el més ràpid possible l'animal. Aleshores, una *faena* dura un màxim de deu minuts i això ho fan a Andalusia. Per què no ho podem fer aquí? Si ja hi ha toros a l'andalusa, per què aquí, a Balears, no podem tenir toros, si els hem de tenir perquè no ens queda més remei, a la nostra manera? Controls antidopatge dels animals, també n'hi ha a Andalusia, també n'hi ha, és a dir, es pot demanar si el comportament de l'animal és anormal.

A Aragó també s'han establert modificacions, per exemple, l'obligació que hi hagi menjadores i abeuradors en els corrals, cosa que en el reglament estatal no hi ha.

Tots aquests reglaments són anteriors a la sentència del Tribunal Constitucional. Vostès saben que per 9 vots contra 3, el Tribunal Constitucional va estimar el recurs d'inconstitucionalitat interposat per 50 senadors i senadores del Grup Parlamentari Popular, el 18 d'octubre de 2010, i va declarar inconstitucional i nul l'article 1 de la Llei de Catalunya 28/2010, de 3 d'agost.

Els grups parlamentaris que avui presentem aquesta proposició de llei ja vàrem presentar una proposició de llei on, senzillament, fèiem el mateix que a Catalunya, aleshores amb aquesta sentència el que vàrem decidir va ser analitzar la sentència del Tribunal Constitucional per saber en quina situació quedava la nostra primera llei. Primer de tot, havíem de saber si el Tribunal Constitucional ens deixava a les comunitats autònomes algun marge en matèria de tauromàquia a la correguda de toros.

Quan plantejàrem la proposició de llei l'any passat ens negàvem a considerar la tortura i la mort dels animals en espectacles públics com a cultura, ens basàvem en les competències de la comunitat autònoma en matèria d'espectacles, i especialment en la competència per a la protecció dels animals, perquè volíem avançar cap a una protecció més integral i per abolir també excepcions que, en ple segle XXI, no consideram assumibles per molts de motius.

Què diu el Tribunal Constitucional? El Tribunal Constitucional diu, no hi hauria d'haver conflicte de competències perquè les comunitats autònomes tenen competència exclusiva en matèria d'espectacles, i aquesta competència comprèn la regulació, el desenvolupament i l'organització d'aquests esdeveniments i això pot incloure la facultat de prohibir un determinat tipus d'espectacle per protegir els animals, sempre que l'exercici d'aquesta facultat sigui compatible amb altres competències reservades a l'Estat, com ara la de la cultura, que no poden ser pertorbades o limitades. I aquí és on hem perdut una batalla, nosaltres com a societat, no els grups parlamentaris, perquè tenim un Tribunal Constitucional que situa la prohibició de les corregudes de toros a l'àmbit competencial estatal de la cultura. Ja n'hem parlat en distintes ocasions en aquest plenari i no hi insistiré, però realment és tristíssim l'argument del Tribunal Constitucional.

I és tristíssim també com explica l'aplicació d'una llei estatal del 2013 i una altra del 2015 per anul·lar una llei autonòmica de 2010, el Tribunal Constitucional diu que el legislador espanyol no havia regulat aquesta matèria perquè no ho havia trobat necessari, senzillament. Bé, d'això se'n diu

voluntarisme jurídic, o bé es diu, per altres, que això és un nyap, un bunyol jurídic per sortir al pas de les pressions, de no sabem quins col·lectius que, per justificar una cultura que fa de matar animals en públic una festa que s'ha de protegir, sí o sí, es permeten carregar-se tota una cultura jurídica basada en el principi de no retroactivitat de les lleis.

Així que, tornant a la sentència, primera conclusió, si una comunitat autònoma prohibeix les corregudes de toros s'extralimita i envaeix la competència estatal en aquesta matèria, que és la prevista a l'article 149.2 de la Constitució Espanyola.

Segona conclusió, si hi ha el rebuig de la població, això no té cap rellevància. Ja es poden presentar ILP a les comunitats autònomes, ja es poden aprovar lleis en els parlaments autonòmics, no té rellevància. Si no es comparteix aquesta afició, senzillament t'aguanten i mires cap una altra banda, mentre es maten els toros.

Tercera conclusió, les comunitats autònomes poden fer alguna cosa, vegem quin marge tenim. Primer, important, no s'imposa l'obligació de mantenir totes les manifestacions inherents de toros, tanta sort! Segona, si hi ha diferents concepcions del que s'entén com a una expressió cultural susceptible de protecció, el legislador autonòmic té llibertat de configuració, sempre que no s'impedeixi l'exercici legítim de competència de l'Estat, perfecte. Tercera, en l'exercici de les competències sobre ordenació d'espectacles públics, aquesta frase ja s'ha dit abans, una comunitat autònoma pot: primer, regular el desenvolupament de les representacions taurines, com ja s'ha fet amb la restricció de l'entrada de menors i les celebracions a places ja construïdes. Això ho vàrem fer nosaltres l'any 1992, pioners en aquest cas el Partit Popular, en abolir progressivament les corregudes de toros, ja veurem què diuen després; i segon, establir els requisits per a l'especial cura i l'atenció del toro de lídia.

Per tant, les comunitats autònomes no poden prohibir espectacles taurins, perquè es limita així la competència de l'Estat, però sí que poden fer aquestes dues coses. La sentència no diu ni què ha preservar el Govern central, ni com ho ha de fer. Per tant, nosaltres fem el que ens diu el Tribunal Constitucional i entenem que és competència de l'Estat el que estableix la Llei de 1991, places de toros, professió de matadors i ramaderies de bous de lídia.

La sentència del Tribunal Constitucional ja s'aplica, però s'aplica jo crec que en contra del que volien els promotors del recurs. Una sentència de fa molt poc, de 15 de febrer de 2017 del Tribunal del Contenciós número 1 d'Elx, es pronuncia sobre l'acord de l'Ajuntament d'Elx que declara la localitat d'Elx com a antitaurina i no es permet celebrar corregudes de toros. Un acord denunciat per la Fundació del toro de lídia, denunciat aquest acord invocant la sentència del Tribunal Constitucional i la Llei del 2013 sobre tauromàquia com a patrimoni cultural. Diu el Jutjat d'Elx, que ha aplicat aquesta sentència: "*No procede exigir un deber de conservación de una expresión cultural allí donde ésta no existe, no interesa o produce rechazo de la población*". Això és el que s'aplica ja, és a dir, aquesta famosa sentència del Tribunal Constitucional, a part d'un ridícul espantós, no ha servit per al que es volia.

I acab, totes les festes o evolucionen o moren, abans hi havia bregues de cans, hi havia un ca o més que genèticament s'havia preparat per tal de lluitar, aquests cans encara existeixen, però el que no existeixen són aquestes bregues. La tauromàquia ha evolucionat, s'ha anat suavitzant, si comparam els dibuixos de Goya amb les corregudes de toros d'ara, no tenen a veure. A l'any 1928 es varen imposar els plastrons als cavalls. L'any 1948 es varen prohibir les banderilles de foc, perquè abans de banderilles n'hi havia que estaven enceses. Per tant, les coses canvien, la punta de pica i els instruments que s'utilitzen per fer sagnar el toro, també han canviat, el nombre de puntades de pica també ha canviat, per tant, la tauromàquia o s'adapta al segle XXI o s'haurà d'acabar, s'haurà d'acabar.

Nosaltres aquí el que proposam són lídies incruentes, són lídies on no es maltracta, ni es mata l'animal, amb l'objectiu d'assegurar el màxim de benestar a l'animal i disminuir el sofriment de l'animal. I també el sofriment de les persones que ho veuen, o el sofriment de les persones que no ho veuen, però saben què passa a les places de toros.

Per tant, volem que la tauromàquia s'adapti al segle XXI i amb aquesta llei entram precisament en aquest segle, és a dir que benvinguts i benvingudes al segle XXI.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom per tercera vegada, benvingut el públic assistent. Avui debatem la presa en consideració de la proposició de llei de regulació de les corregudes de toros a les Illes Balears, la qual, ens som conscients, ha suscitat polèmica. He de dir que personalment crec que qüestions com la que avui debatem, és interessant que es duguin al terreny del debat públic. Em pertoca parlar de l'articulat de la llei, però em permetran que faci uns breus comentaris sobre l'aspecte cultural, o no, de la festa i paràmetres competencials.

La Constitució Espanyola introdueix el principi de pluralisme territorial, l'article 2 posa de relleu aquesta pluralitat de regions i nacionalitats, i l'article 3 parla de pluralitat cultural i lingüística, que comporta un conjunt de conseqüències que van més enllà de la distribució competencial. Val a dir que els toros no estan protegits per la Constitució i que, d'acord amb l'article 149.3, els estatuts d'autonomia poden assumir plenes competències en la regulació de la festa taurina. Ho acaba d'expressar la Sra. Capellà, ja hi ha comunitats autònomes amb el seu propi reglament taurí.

Tancant aquests comentaris sobre la Constitució, voldria remarcar que una cosa és que el marc constitucional doni joc a la democràcia i una altra cosa pretendre que el marc constitucional imposi a la democràcia determinades qüestions,

com la que avui debatem en aquesta cambra. Podem considerar com a expressió cultural una festa que es basa en el maltractament i tortura d'un animal? Aquesta primera pregunta que faig, de ben segur tindrà dues respostes: els aficionats, que defensaran que no es tortura, i els detractors, que respondran amb un contundent no.

Davant aquest diguem-ne dubte, cal recórrer a l'objectivitat científica, que és la que ens acostuma a donar respostes més clarificadorres, per la seva base científica que dubt molt que avui en dia algú pugui posar en dubte. I què ens diu la ciència? La ciència admet que les bovins són éssers que senten i, en conseqüència, susceptibles de patir dolor quan són castigats amb eines diverses. En el toreig s'usen utensilis diversos, com són la divisa, el capot, les puntes, les piques, la crossa, l'estoc, etc., pràcticament tots aquests provoquen dolor, provoquen mal. Ja que una part del debat se centra sobre si la tauromàquia pot ser considerada cultura amb majúscules, els llegiré una cita de l'escriptor Blasco Ibáñez, que apareix al seu llibre *Sang i sorra*: "El toreig del toro és una obra d'art que només produeix un cadàver; a través del toreig el toro, que mai abans havia estat a una plaça, aprèn a ser toreadat, és a dir, aprèn a ser el que fins llavors ha estat, sense saber-ho, un toro de lídia; i just quan ho aprèn descobreix que aquesta designació de transformació en si mateix conclou en un final, la mort a les mans del seu mestre, una paradoxa".

Abans d'entrar en el desenvolupament de la llei m'agradaria recordar la definició d'Stuart Mill de la funció de l'Estat: "Si hi ha una funció de l'Estat que justifica la seva existència és evitar el maltractament animal", precisament el precepte en què ens hem basat per fer la llei que avui debatem.

Existeixen 17 sentències del Tribunal Europeu dels Drets Humans i del Tribunal de Justícia de la Comissió Europea que diuen que protegir el benestar animal, si hi ha base científica, és un interès general i estatal que preval sobre el mercat i sobre tot. La ciència aplicada al benestar animal no s'ensenya a Espanya, una ciència que neix els anys seixanta a tot el món i que no apareix al Pla nacional d'investigació. El dret espanyol és molt limitat en aquest camp; el benestar dels animals és un interès general estatal que preval sobre el del mercat. És obvi que el maltractament ha format part de la cultura d'aquest país, però és igualment obvi que Espanya ha evolucionat en poques generacions, i coses que culturalment abans eren normalíssimes, amb la nova generació s'han limitat perquè ha canviat la percepció, perquè la nostra societat afortunadament ha avançat.

Ara entraré a l'articulat de la llei, però abans voldria que es fixessin en el títol de la proposició de llei: regulació de les corregudes de toros, i vull incidir en el concepte "regulació", perquè és el bessó del que avui debatem. Als articles ens hem basat en la capacitat que tenim les comunitats autònomes per regular el desenvolupament de les representacions taurines i establir requisits per a l'especial cura i atenció del toro bravo. El nostre reglament es basa en el codi sanitari per als animals terrestres de l'Organització Mundial de Sanitat Animal, que ens diu: "el benestar animal és la manera en què un animal afronta les condicions en les quals viu", i que es resumeix en les cinc llibertats que es van publicar el 1965 per descriure el dret al benestar que tenen els animals que estan sota el control de

l'ésser humà: lliure de gana, set i desnutrició, lliure de pors i angoixes, lliure d'incomoditats físiques o tèrmiques, lliure de dolor, lesions o malalties, i lliure per expressar les pautes pròpies del comportament. Les normes de benestar animal de la OIE no són mesures sanitàries, però exerceixen una important funció en el comerç internacional perquè són les úniques normes d'aplicació mundial i amb base científica que estan acordades per les nacions de tot el món amb implicació en el comerç.

Un cop aclarida quina és la nostra base per desenvolupar aquesta llei passaré a desenvolupar els requisits que estan orientats a la protecció de la vida, la integritat física i la seguretat.

Embarcament, transport i desembarcament per evitar lesions i sofriments. El transport dels toros des de les deveses a les places de toros vulnera el Reglament europeu 1/2005, de 22 de desembre de 2004, relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes. Aquest article, per tant, s'adapta a la normativa europea limitant al mínim la durada del trajecte així com les condicions en què viatja l'animal. Bàsicament en aquest article el que fem és la transposició de la normativa europea.

Característiques i reconeixements previs i posteriors a les corregudes de toros. Aquí establím l'edat mínima dels toros que participen en l'espectacle; reconeixements previs i posteriors a l'espectacle són les condicions de benestar físic i psíquic de l'animal: edat, pes i estat íntegre de les banyes. També els toreros passaran per un control antidopatge com a mesura de prevenció de riscos laborals. En resum, aquest article protegeix tant el toro com el torero.

Corrals i *chiqueros*. Especificam quines han de ser les condicions dels corrals i els *chiqueros* per assegurar el benestar dels animals durant la seva estada: han d'arribar 48 hores abans i disposar d'aigua i aliment, volem que l'animal s'hi trobi en les millors condicions, sense passar gana ni set, ni por ni angoixa. Per això eliminam els *chiqueros* i establím que la sortida a la plaça es faci des del corral, ja que d'aquesta manera evitam el més que comprovat patiment de l'animal.

Celebració de les corregudes de toros a les places. La celebració de l'espectacle ha de ser fet per professionals taurins inscrits al Registre General de professionals taurins. Es torejaren un màxim de 3 toros per espectacle durant 10 minuts; un cop passat aquest temps els toros tornaran als corrals acompanyats de quatre mansos. Aquí posam la mateixa exigència que ja tenen les places de primera i segona categoria i hi afegim les de tercera categoria.

Dispositius d'assistència sanitària durant les corregudes de toros. Bàsicament especificam com han de ser les instal·lacions sanitàries: què han de tenir, quin personal sanitari ha de disposar, ambulàncies, etc.

Es prohibeix la venda i el consum d'alcohol, segons indica la Llei 14/2006, d'esports de les Illes Balears, és a dir, com a qualsevol altre espectacle esportiu. Tampoc no es permetrà l'entrada a menors de 18 anys seguint les recomanacions de l'ONU, que a través del Comitè dels drets del nen, òrgan

integrat per 18 experts de diversos països, s'ha pronunciat de forma expressa en contra que els nens, les nenes i els adolescents participin o assisteixin a corregudes de toros i a altres esdeveniments taurins. Les places hauran d'estar adaptades a l'accessibilitat universal, és a dir, accessibles a totes les persones amb mobilitat reduïda.

També establím un règim d'assegurances i un règim sancionador.

Vull acabar la meua intervenció recordant que existeix gent del món del toreig, aficionats, que reclamen altres fórmules que siguin menys violentes, sense mort ni sang; demanen un espectacle incruent, en poques paraules. També vull fer referència -ja l'esmentava la Sra. Capellà també- a la Sentència 70/17 del Jutjat Contenciós número 1 d'Elx, i que diu literalment -em permetran que en faci lectura: "*El artículo 20.1 de la Constitución Española garantiza y protege como derecho fundamental: a) A expresar y difundir libremente los pensamientos, ideas y opiniones mediante la palabra, el escrito o cualquier otro medio de reproducción. b) A la producción y creación literaria, artística, científica y técnica. c) A la libertad de cátedra. d) A comunicar o recibir libremente información veraz por cualquier medio de difusión. La ley regulará el derecho a la cláusula de conciencia y al secreto profesional en el ejercicio de estas libertades. Al tener el precepto constitucional arriba transcrito nada conduce a determinar que la permisión o no de espectáculos taurinos vulnere alguno de los derechos de expresión reconocidos en el mismo, pues si bien la Ley 18/2013 considera la tauromaquia como una forma de expresión integrante del patrimonio cultural digna de protección, tal consideración no alcanza a la elevar las corridas de toros ni demás espectáculos taurinos a la categoría de creación o de producción artística digna de protección constitucional. Así tampoco pueden prosperar las alegaciones formuladas por la parte recurrente de vulneración de la legislación estatal referidas a la Ley 18/2013, y al quebrantamiento del deber de garantizar la conservación de la tauromaquia como bien de patrimonio cultural en el ámbito estatal, y ello porque, aunque en este texto legal en su artículo 1 señala que se trata de una expresión relevante de la cultura tradicional del pueblo español, este como tal no es homogéneo en sus gustos y tradiciones en todos los territorios del ámbito geográfico nacional. Por tal razón no se puede exigir la misma intensidad en el deber de conservación en zonas en que la tauromaquia y los espectáculos taurinos están arraigados y gocen del gusto de la mayoría de sus gentes que en aquellos lugares en los que tales espectáculos puedan tener como expresión cultural la consideración de carácter minoritario, y tal exigencia debe caer en aquellas zonas geográficas en que la tauromaquia y la celebración de festejos taurinos tenga un carácter residual o inexistente, pues no procede exigir un deber de conservación de una expresión cultural allí donde esta no existe, no interesa o produce rechazo de la población*".

Crec que no cal afegir-hi res més. És innegable que el debat és sobre la taula, i la nostra reflexió gira al voltant del benestar animal com un element propi de societats avançades.

Unes darreres dades per acabar, que procedeixen de l'estadística d'assumpes taurins: en l'històric 2007-2016 els festejos taurins en plaça han sofert un descens del 56,24%; 90

de cada 100 espanyols mai no ha anat a un festeig taurí; de les 1.727 places de toros que hi ha a Espanya durant 2016 només es van programar festejos taurins en 401, és a dir, el 23,21% d'elles o, el que és el mateix, al 76,79% d'elles no hi va haver festejos; el 77,2% de les ramaderies no va posar cap animal en una plaça de toros durant 2016.

Jo crec que aquestes dades parlen per si mateixes.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Intervencions a favor de la proposició de llei?

Intervencions en contra de la proposició de llei? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens convocam una vegada més aquí, la tercera o la quarta vegada en aquest Parlament, per escenificar la història d'una mort cultural amb la qual vostès ens amenacen des de principi de legislatura. La primera vegada que van voler acabar amb els bous a les Illes Balears, nosaltres els vàrem advertir que allò que ens presentaven es tractava d'un text que incloïa una evident inconstitucionalitat, atès que usurpava competències pròpies de l'Estat, no ens varen fer cas, i així els va anar. I no només vàrem ser nosaltres que els vàrem advertir, sinó que també va ser el propi Govern de l'Estat qui es va adreçar a la Conselleria de Presidència, alertant del despropòsit que vostès estaven a punt de perpetrar en aquest Parlament. Tampoc varen fer cas al Govern de l'Estat i així els va anar.

Va haver de ser el Tribunal Constitucional el que a vostès els parés els peus d'una vegada per totes i els col·locàs definitivament en el lloc que tocava, en el lloc que a vostès els corresponia. Avui aquell text que vostès varen portar aquí, aquella llei il·legal a mig tramitar, continua oblidada, abandonada a la seva sort, la qual cosa, entre altres coses, ve a representar i constata precisament la capacitat que tenen per legislar damunt una matèria que no han acabat d'entendre, però sobre la qual caminen vostès cegats perquè els molesta tot allò que desconeixen.

I deia Antonio Machado: "Castella menysprea quant ignora". S'ho apliquin! No els va sortir bé aquella vegada, la van haver d'esmenar, la seva pròpia llei, la varen haver de corregir i es varen veure obligats a retrocedir perquè s'havien passat de frenada i, fins i tot, sense adonar-se'n, varen posar en risc les mateixes festes de Sant Joan a Ciutadella, circumstància de la qual també els vàrem advertir, i aquesta vegada sí que ens feren cas. Avui s'han proposat repetir aquell assalt amb una altra llei distinta, amb una altra llei diferent. I si no pot ser per allò civil, que sigui per allò criminal, però com bé diu el refrany: *al terco verás perecer, pero no dar su brazo a torcer*.

Senyores i senyors diputats, porten vostès una llei que no acontenta ningú, només a vostès, ni tan sols, fixi'ns en el que els diré, a part d'aquells que l'han signada, que són aquí davant. Una llei que no hi ha per on agafar-la, que únicament admet esmenes parcials de supressió i sobre la que no hi creuen possiblement ni vostès mateixos. Els animalistes els han dit de tot per no aconseguir satisfer totes les seves aspiracions i, en particular, Fornalutx. Se'n recorden del que deien vostès aquí de Fornalutx? Tampoc no satisfà l'afició taurina, la qual dimonitzen vostès sempre que tenen oportunitat i sempre que tenen ocasió. L'opinió pública es posa les mans al cap i la majoria de mitjans de comunicació han escrit massa vegades la paraula "ridícula" quan s'han volgut referir a aquesta llei. Una llei que ni tan sols el Govern de les Illes Balears al que vostès donen suport, ha volgut manifestar el criteri favorable, no sigui que tornin ficar la pota.

Una llei que han sol·licitat que es tramiti per la via d'urgència, al·legant que la seguretat del matador ha de situar-se per sobre de totes les coses. Des del principi del segle passat existeixen bous a les Illes Balears i ara resulta que es converteix en una necessitat urgent i inajornable salvar-li la vida al torero. No s'ho creu ningú, no s'ho creu ningú!

I no han tengut tanta pressa ni tanta urgència, ni tanta necessitat per promoure altres tipus de lleis, com puguin ser la llei d'habitatge, tan important per a les persones; ni tampoc la llei de pisos turístics, tan important en la situació en què ens trobam en aquest moment, sinó que aquestes lleis segueixen el tràmit ordinari, la qual cosa demostra clarament quines són les seves prioritats més elementals, els animals per sobre de les persones.

Senyores i senyors diputats, no vull reduir aquest debat al fang al qual vostès ens condueixen amb aquesta llei i no vull situar el debat a determinats nivells, i no pretenc entrar en el terreny del sadisme i de la perversitat en la qual situen vostès tots aquells que no pensen com vostès en aquesta precisa qüestió. La proposta de regulació de les corregudes inclou controls antidopatge del bou i del matador, eliminació de la sort de matar, les corregudes de rallonejadors, banderilles, imposen assegurances impagables, es permet un màxim de tres toros per correguda, *porque yo lo valgo* i amb un màxim de 10 minuts per lídia. Es preveuen multes desproporcionades, es prohibeixen les vedellades i es regula el pes dels bous, entre moltes altres extravagàncies.

I promet no entrar en cadascuna d'aquestes qüestions, ja que han estat batejades ja com a toros a la balear i promet tampoc no frivoltzar sobre això, no ho faré, encara que sigui molt fàcil, o ganes en tenguí, que en tenc moltes. I no ho faré perquè, en definitiva, es tracta d'un discurs en el qual n'hi ha prou a invocar la llei, invocant la llei és suficient, invocant la llei n'hi ha prou, invocant l'Estat de dret és suficient i esmentant la sentència del Tribunal Constitucional, com dic, en tenim prou per defensar amb suficient solvència, no només la nostra posició respecte d'aquesta qüestió, sinó també la pròpia taumàquia en tot el seu conjunt i en tota la seva dimensió.

I en primer lloc els diré que existeix una llei de rang superior, la 18/2013, que declara la taumàquia bé d'interès cultural i fixa les competències estatals en aquesta matèria, no

podent cap institució directa o indirectament atribuir-se facultats prohibicionistes, que és el que persegueix aquesta nova regulació que avui ens porten aquí, sota una falsa regulació i amb un clar frau de llei. Aquesta llei en seu article 1 ja revela que no són els governants i vostè ho ha dit aquí Sra. Capellà, sinó la pròpia societat la que decideix com ha de ser la tauromàquia, clar que sí! És la mateixa societat la que ha de determinar si vol o no vol tauromàquia i si la vol, de quina manera precisament la vol, i això ho diu l'article 1 de la Llei 18/2013, que els vull recordar a alguns que no tenen memòria, que no és una llei del Sr. Wert, sinó que parteix d'una iniciativa legislativa popular.

I a vostès els van molt bé les iniciatives populars quan no són les iniciatives legislatives que són precisament sobre qüestions com aquestes. I això és el que els passa precisament a vostès. I recupero el discurs, article 1: *el arte de la lidia* és el que protegeix la llei, no és el que diguin els polítics que és, sinó el que digui la ciutadania que vol considerar com a cultura. I no menys expressiva és l'exposició de motius d'aquesta llei, qual alerta de les maniobres polítiques d'alguns, com vostès, que volen imposar-nos la seva visió exclusivista de la cultura. I diu l'exposició de motius de la 18/2013: *“La fiesta de los toros y los espectáculos taurinos populares son algo vivo y dinámico, sujetos a constante evolución. Sin que se puedan, -i escoltin bé-, hacer conjeturas sobre de qué manera se adaptarán a las sensibilidades cambiantes de tiempos u otros venideros. Esto dependerá de que se mantenga la afición popular y de que la misma sea capaz de renovarse en las nuevas generaciones de aficionados que lo son, que en su caso deberán mantener, actualizar y conservar la fiesta de los toros. Pero, en todo caso, será desde la libertad de la sociedad, la que opte mantener la fiesta de los toros”*.

I en segon lloc una altra llei, la de l'any 2015 i del mateix rang que l'anterior, declara la intangibilitat qualitativa i quantitativa del patrimoni immaterial que és la festa dels bous, i en seu article 3.h) diu que *“protegeix la sostenibilidad de las manifestaciones culturales inmateriales evitándose las alteraciones, evitándose las alteraciones cuantitativas y cualitativas de sus elementos culturales*, i vostès el que fan aquí és anar en contra d'aquesta llei perquè sí que fa una alteració quantitativa i qualitativa del que regula una llei superior que la que vostès avui porten a aquest parlament.

I finalment els he dir el que diu el Tribunal Constitucional, que estic segur que vostès perfectament ho recorden, en relació amb la tauromàquia, i diu que és una manifestació cultural i protegida, no només per la sentència que ja ho fa, sinó per la mateixa Constitució Espanyola. La sentència de 20 d'octubre, que els va parar a vostès els peus i la llei que encara dorm el son dels justos, diu que es declara nul·la la prohibició de les corregudes de bous a Catalunya, i acorda expressament que correspon a l'Estat, i escoltin bé, en exclusiva la competència de protegir i conservar la tauromàquia, patrimoni cultural de tots... els espanyols.

No obstant tot l'anterior, el que succeeix aquí és que vostès s'han cregut que tenen el dret diví de decidir allò que és cultura i allò que no és cultura. Vostès es creuen amb la potestat de, a més, dir què és cultura i quina és la cultura bona, i què no és cultura i quina és la cultura dolenta. I mirin, els agradarà

menys, no ho consideraran part del seu patrimoni cultural, que possiblement no ho considerin part del seu patrimoni cultural, perquè no han de fer, ningú no els obliga a fer-ho, però tenen tots vostès el dret i la llibertat de triar la cultura que volen apadrinar, però que els quedi clar que això no comporta com a fet substancial que ni vostès imposin als altres un altre tipus de cultura distinta o vulguin expulsar els bous del sentiment identitari d'una gran col·lectivitat social, i dic això perquè la festa dels bous és cultura viva d'una societat, arrossega una tradició, una història, una estructura i un contingut perfectament identificables, i són precisament aquests aspectes tan identificables i que la fan única el que vostès avui volen alterar de manera que el nucli essencial d'una disciplina artística i una disciplina cultura quedi tan desnaturalitzat que ni els mateixos aficionats s'hi sentin representats, condemnant-la a la desaparició o condemnant-la al seu desterrament.

En definitiva, el que pretenen és fer de la cultura taurina una cosa inviable, això és el que pretenen avui vostès aquí; la volen mutilar des del punt de vista artístic, des del punt de vista plàstic, des del punt de vista econòmic, i a més de fer-ho, al meu entendre, ho fan en frau de llei, amb un frau de llei absolutament inacceptable. Però no només això, sinó que pretenen utilitzar el de sempre: la seva superioritat moral per convèncer-nos a tots que existeix una gran majoria social que menysprea la cultura taurina. Fals!, no existeix un gran majoria social que menysprea la cultura taurina. Permetin-me que els negui la major i que els digui que l'única cosa que existeix és una majoria política que pretén exterminar la cultura que no li convé, la cultura que no li interessa, aquella que precisament no porta la seva bandera.

Senyores i senyors diputats, qui els parla està convençut que existeix una majoria d'espanyols als quals no els agraden els bous, n'estic convençut; que possiblement no hi hagin anat mai, als bous, i possiblement tampoc no hi vagin mai, però també estic convençut que són majoria els que s'oposen frontalment al fet que es prohibeixin les corregudes de bous. La societat, la nostra societat, l'espanyola, pot arribar a ser així de paradoxal, i ho ha estat fins als nostres dies, això sí, assumint amb gran respecte les seves diferències culturals, però també assumint amb gran respecte totes les seves pròpies contradiccions. I com que estic convençut de l'anterior, no menys convençut estic que la cultura i les tradicions s'esgoten, s'acaben i desapareixen quan deixen de fomentar-se o quan l'evolució social decideix que s'apaguin a poc a poc, que s'apaguin lentament, i no crec que hagi de ser el poder polític i una falsa majoria, que diuen que representen una immensa majoria, el que extermi per decret i ho faci precisament de la manera amb què vostès ho estan fent avui en aquest parlament de les Illes Balears.

I, senyors i senyores diputats, vaig acabant, i no ho puc fer de distinta manera que ho feia en altres ocasions. Crec que és el tercer debat que ens porta avui en aquest ple, i em veig en la necessitat de reiterar una vegada més la mateixa forma d'acabar el meu discurs que en altres ocasions. Resulta molt probable que avui els que són a aquesta banda de la bancada pensin que tenen una gran victòria al seu abast; és possible que molts s'hagin creat expectatives exagerades sobre la capacitat legislativa d'aquesta cambra i acabin una vegada més ballant a fora la conga, però considerem certament arriscat, i els ho dic sincerament, promoure aquesta eventual aprovació d'aquesta

lleï sense tenir presents les conseqüències jurídiques que aquest comportament temerari pot significar, tot per anar en contra de la normativa estatal de rang superior, que sense cap dubte provocarà, i estic segur que passarà, i ho veurem i ho veuran, un conflicte competencial que haurà de resoldre el Tribunal Constitucional per segona vegada. Però em sembla que a vostès això no els importa mica.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidente, señoras y señores diputados, público asistente, buenas tardes a todos, y un momentito...

El pasado 19 de octubre, hará pronto ocho meses, estaba yo sentado con algunos de ustedes, entre ellos el actual presidente de esta cámara, en la Sala Verde de este parlamento, los allí presentes constituíamos la ponencia que debía empezar a discutir las enmiendas de la llamada *proposició de llei per modificar la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears*, y digo "debía" porque allí empecé y terminó la ponencia; aunque todavía faltaba un día para que el Tribunal Constitucional hiciera pública la sentencia que anulaba una ley del Parlamento del Cataluña por la que se prohibían las corridas de toros en aquella comunidad el sentido de esa sentencia era ya conocido por todos los asistentes a aquella reunión.

Si consultan hoy en día la web de nuestro parlamento, y si tienen encima la suerte de que la web esté operativa, claro, verán que en el expediente de esa proposición de ley figuran dos indicaciones referidas a su situación y a su estado, respectivamente. En cuanto a la situación se lee que es tramitable; en cuanto al estado, se lee "trabajo en ponencia"; sobra añadir que ambas indicaciones son erróneas; la primera porque, si bien es cierto que es tramitable, está claro que sus promotores no la van ya a tramitar, ¿o sí?; y, la segunda, porque la ponencia, tal y como les he dicho hace un momento, dejó de trabajar hace un montón de meses.

Se me dirá que no es esta la proposición de ley que hoy debe ocuparnos. Es verdad, pero sólo hasta cierto punto, porque estamos hoy aquí precisamente por el fracaso de esta proposición de ley inicial a la que me he referido. Incluso la circunstancia de que según el expediente parlamentario siga tramitándose, y de que la ponencia en apariencia siga también con sus trabajos, demuestra, aunque sea por aquello que llaman la justicia poética, que continúan teniéndola presente, y es lógico, porque lo que ustedes perseguían con ella era eliminar de Baleares las corridas de toros, eso y nada más.

Había, claro, un contexto, el del supuesto bienestar animal por el que velaban o aseguraban velar, un bienestar animal que

chocaba frontalmente con determinadas tradiciones de esta tierra, la más notoria de las cuales, por cierto, es del *correbou* de Fornalutx, lo que no significa que las corridas de toros no puedan considerarse asimismo una tradición de esta tierra. En realidad es más antigua incluso que el *correbou* de Fornalutx si bien es cierto que se trata de una tradición -lo reconozco- en franco declive.

Y ese contexto representaba para ustedes un problema, ustedes querían acabar con las corridas de toros, tal como las hemos conocido siempre, pero querían mantener el *correbou*. Esto último podría no ser un propósito compartido, lo reconozco, pero sí era el propósito al parecer del grupo mayoritario, del partido mayoritario en el actual govern.

¿Qué han hecho pues durante esos siete meses que separan aquella ponencia y el registro de la presente ley? Muy sencillo, se han aplicado en lo uno y en lo otro, para lo segundo les ha bastado con eliminar del texto toda referencia explícita al festejo y, al haber eliminado de la ley de 1992 el requisito de que el espectáculo tenga cien años de celebración ininterrumpida, lo que no cumplía el *correbou*, al parecer, *fora problemes*.

Es verdad que entre los espectáculos que se prohíben con carácter específico en su proposición de ley están los que tengan como objeto o cuyo componente sea el maltrato, el sufrimiento o las burlas infringidos a los animales, pero claro, es posible que por ahí pueda prohibirse el *correbou*, estoy de acuerdo, pero será forzando el concepto de maltrato y de este modo igual también podrían prohibirse, claro, los *cavalls*, por ejemplo, *de les festes de Sant Joan*, y no creo que nadie, ninguno de ustedes al menos, esté por la labor.

Y en cuanto a lo primero, a las corridas de toros, la verdad es que la proposición de ley nos propone algo insólito: si estuviéramos en uno de esos talleres de creatividad que tanto abundan hoy en día no nos quedaría más remedio que puntuar a su autor con un notable alto, igual me quedo corto.

Esa regulación *sui generis* de las corridas de toros para que se parezcan a todo menos a una corrida de toros tal como la conocemos, se me antoja un verdadero prodigio, de verdad, algunos de ustedes se han molestado por la denominación de toros a la balear con que les han bautizado los medios de comunicación, no nosotros, ¿eh?, al menos yo me limito a repetir lo que los medios de comunicación han fijado y no sé por qué se molestan, es un honor, o debería serlo.

Figúrense, si se aprueba esta ley, y nada indica que no vaya a aprobarse dadas las mayorías y las minorías de este parlamento, ya no se nos conocerá únicamente en el mundo por ser la patria de Rafael Nadal, no sé si Baleares, pero sí Mallorca, lo que para el caso ya sirve, sino por haber inventado uno de los espectáculos más breves que jamás hayan existido: tres toros a diez minutos por toro, total media horita, visto y no visto.

Como es natural en la presente propuesta nadie ha hecho, que yo sepa, un cálculo para saber cuál es la relación coste beneficio, en otras palabras, qué puede costar la broma y qué

beneficios puede reportar, al fin y al cabo se trata de un espectáculo y de un negocio.

Me dirán que no es un problema de este parlamento. Hasta cierto punto, porque cuando uno se compromete en el nacimiento de una nueva modalidad de espectáculo, y eso es lo que hoy aquí vamos a hacer, y además lo hace por ley y aspira encima a que la otra modalidad de toros, ¿cómo la llamaríamos?, no lo sé, toros a la española, por ejemplo, supongo que es lo que a ustedes les pide el cuerpo, pues que esa otra modalidad de toros deje de existir, lo mínimo que cabe exigirle o exigirles ya que son ustedes los que proponen en este caso lo que hoy nos trae aquí es que hayan planteado si existe detrás un posible modelo de negocio, tanto más si tenemos en cuenta que la ley prescribe, en su artículo 1.2 que sólo podrán celebrarse corridas de toros con arreglo a esta ley. Por lo tanto hemos de imaginar que la otra, como mínimo o la otra modalidad de corridas, según ustedes, no va a celebrarse.

Es evidente, y no creo que haga falta precisarlo, que no se han planteado nada de eso en ningún momento. Lo diré de otro modo, esta es una ley virtual en todo lo que concierne a su parte propositiva, es evidente que no se va a aplicar, que no se va a aplicar nunca. Ustedes saben perfectamente que esa corridas a la balear no verán nunca la luz; la ley..., entre otras razones porque son absolutamente imposibles, la ley sólo se aplicará -y eso es lo que a ustedes en realidad les interesa- en su parte prohibitiva, porque es una ley para prohibir las corridas de toros, las de toda la vida, que es lo que ustedes pretendían hace un año con la modificación de la ley de 1992, y lo demás, perdonen ustedes, son cuentos, cuentos creativos, pero cuentos al fin y al cabo.

Tienen ustedes, señores del pacto, una extraña virtud, ya sea desde el gobierno, ya sea desde el Parlamento, ustedes elaboran leyes inaplicables, a veces por falta de pericia, a veces por exceso de confianza en sus capacidades, las dos cosas son posibles e incluso compatibles, pero el resultado es siempre el mismo: una ley inservible. Fíjense en el proyecto de ley que lleva el mismo camino de esta, el de alquiler turístico, no se podrá aplicar, porque tanto una como otra chocan con la realidad, o sea, contra la existencia... chocan con la existencia de leyes de rango superior que imposibilitan las que ustedes promulgan, pero me imagino que ustedes las promulgan conscientes de ello y con la voluntad de producir este choque. En fin, cada uno tiene evidentemente sus creencias y sus aficiones.

En la que nos ocupa podríamos encontrarnos en un futuro con algo insólito, olvidémonos por un momento de la virtualidad de su ley, imaginemos que pueden llegar a celebrarse corridas exprés como las que ustedes han diseñado, pues bien, mal que les pese también se celebrarían las otras y Baleares -y sería otra singularidad en nuestra tierra- sería el único lugar en el mundo donde convivirían dos clases de corridas de toros: las que ustedes se acaban de inventar y las de toda la vida, vivir para ver.

En definitiva, lo que ustedes se proponen con esta ley es un despropósito, uno más. Somos muchos aquellos a los que no nos gustan los toros, yo me cuento entre ellos, y sin embargo respetamos el derecho de determinados ciudadanos, sean más,

sean menos, a disfrutar de un espectáculo que está regulado y protegido por ley, creo que la presidenta del Govern se cuenta o se contaba al menos entre estos ciudadanos.

Es verdad que en Baleares la afición a los toros es menguante, como lo es en otras tierras, ¿por qué, dada esta situación, por qué no dejan que se vaya extinguiendo solita?, se va extinguiendo, les aseguro que además sería un buen negocio porque al final lo que no es negocio se extingue también mucho más rápidamente que lo que todavía lo es y sobre todo sería un buen negocio para todos nosotros y para los ciudadanos, porque así al menos todos los aquí presentes podríamos dedicarnos a legislar sobre lo que realmente importa a la gente, que es al fin y al cabo a quienes representamos aquí.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn de rèplica dels grups parlamentaris que han presentat la iniciativa, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bé, avui ha trigat el Sr. Jerez només un minut cinquanta segons a citar algun autor conegut de la literatura espanyola, ha citat Machado, a mi m'ha mancat Lorca o Hemingway que sempre utilitza per defensar temes que són espinosos i que necessiten d'alguna percepció poètica per tal de defensar-los, perquè saben que això de la tauromàquia és una barbaritat. Després ha utilitzat la fal·làcia de primer hem de fer les coses importants i després ja en farem d'altres, aquesta típica fal·làcia que no es poden tenir prioritats a la vegada, que no es poden defensar els drets dels animals, el dret a l'habitatge o altres drets a la vegada.

La vida dels animals per sobre de les persones, que m'ho digui el Partit Popular, a qui no importen ni els animals ni les persones, i que només els importen els seus, als que beneficien amb les seves polítiques. I sempre sorprèn...

(Alguns aplaudiments)

I sempre sorprèn aquesta relació tan estreta que guarda amb les institucions de l'Estat. Ja ens ho varen dir amb el REB, el que varen votar a favor; ens ho varen dir amb les prospeccions petrolíferes, que també varen votar a favor; però després diuen: "*Cuidado, que esto lo tumbarán*". Bé, aquesta relació tan estreta que tenen amb les institucions ens fa pensar que en realitat es pensen que les institucions són vostès i que tenen aquesta potestat divina, que ens atribueixen a nosaltres, per dir què és cultura i què no és cultura. Perquè què fa el Tribunal Constitucional llevant competències autonòmiques en matèria d'espectacles i en matèria de benestar animal, si no és dient el que es pot fer i el que no es pot fer i envaint competències i tenint aquesta potestat divina?

Fornalutx. En aquest pacte hi ha debat. M'imagin que a vostès els agrada amagar-se, no fer..., bé, no mostrar el que passa dins el seu partit, però m'imagin que hi ha gent al seu

partit que no està totalment d'acord amb el que proposen, m'imagín que això passa, el que passa és que no volen que això es vegi. Idò és el més normal del món, i és evident que nosaltres no estam d'acord amb el correbou de Fornalutx, però hem arribat allà on hem arribat, i no passa res, perquè encara queda un període d'esmenes. El que passa és que em sorprèn aquesta capacitat de dir que ningú no està content amb aquesta llei. Jo mai no he dit aquí, no he utilitzar l'argument aquest de: "ni tan sols els antiavortistes no estan d'acord amb les polítiques del Partit Popular"; em pareix ridícul! Vostès són aquí per defensar el seu programa, no el programa dels altres, ni d'entitats amb les quals vostès no estan d'acord.

Si nosaltres el que volíem és *abolir los toros porque yo lo valgo*, què va fer el Partit Popular de Castella-Lleó quan va dir que el toro de La Vega no havia de morir?, perquè això ho varen votar vostès; això no és eliminar aquesta festa o l'essència d'aquesta festa?, l'essència que diuen vostès que és aquesta festa, *porque yo lo valgo*, no?

Em preocupa el que preocupa al Sr. Jerez, una llei abandonada a la seva sort, als *chiqueros* de la plaça de toros. Doncs no, nosaltres el que no volem és que els bous estiguin abandonats a la seva sort, i la societat avança, i una altra vegada -i ho he dit abans- el Partit Popular es queda enrere.

I si tenen algun problema amb aquesta llei el que hem de fer és reformar el Tribunal Constitucional, perquè el que ha fet és un vertader nyap. Si tenen algun problema amb aquesta llei és que no estan d'acord amb el que va dir el Constitucional, que va dir que, u, es podia regular el desenvolupament de les representacions taurines i, dos, establir requisits per a l'especial cura i atenció del toro bravo. També sorprèn, per altra banda, l'atenció que fan a la cultura, a determinades nocions de cultura que tenen vostès, però després el menyspreu continu que ha tengut la cultura d'aquí i la llengua d'aquestes illes; això no ho defensen vostès i no ho han defensat mai.

(*Alguns aplaudiments*)

I, la veritat, no estic gaire preocupat, perquè aquesta batalla ja l'han perduda, com n'han perdut moltes altres. Vostès són un tap per al progrés i per a la història, però al final la història s'imposa, i d'aquí a uns anys, d'aquí a deu anys, vostès hauran d'acceptar aquestes lleis o la definitiva abolicció de la tauromàquia; fins i tot la dreta d'aquest país, *cuando pasen veinte años*, també acceptarà que la tauromàquia era una barbàrie, i per això no estic gens preocupat. Crec que això que volem convertir els toros en una cosa inviable quan ja ho són, quan és inviable moralment, inviable econòmicament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura, vagi acabant, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

...i inviable socialment, és un argument molt pobre.

Res més, seguim avançant en els drets dels animals i no aturarem. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Per una vegada he d'estar d'acord amb el Sr. Jerez, quan afirma que les cultures i les tradicions moren, "*Herido está de muerte el pueblo que con sangre se divierte*", Juan Ramón Jiménez.

(*Alguns aplaudiments*)

I si vol citaré també Machado, però el citaré bé: "*Castilla miserable, ayer dominadora, / envuelta en sus andrajos desprecia cuanto ignora*", açò són els versos de Machado; vostè els ha afaitat com afaiten els toros en el Partit Popular.

(*Alguns aplaudiments*)

I Castella és Castella i açò són les Illes, Sr. Jerez, i vostè s'ha equivocat de país, i s'ha equivocat de cultura i s'ha equivocat de tradicions, i miri que li he intentat explicar durant quinze minuts que Espanya és un país de distintes cultures, i o respectam totes les cultures, totes, o aquest país no té futur, com la *Castilla ayer dominadora*.

Per tant crec que des de la posició que vostè ha parlat de sentiment identitari, de quina identitat parla, quan parla de sentiment identitari?, de la gent que no vol més sang a les places de braus?, d'aquest país que té capacitat legislativa sobre benestar animal? O de la llei que ha fet el Parlament espanyol, en funció de les seves competències, ho accept, però que entenem nosaltres que trepitja capacitats d'aquest parlament? Però en tot cas, tinguem raó o no, vostè no és ningú per donar-nos aquí classes de constitucionalitat, perquè -jo no ho sé, m'ho han dit- al seu despatx no hi ha col·lecció completa d'Aranzadi sinó una muleta. Per tant, igual qui s'emboïca amb els sentiments és vostè i no els que defensen aquí l'abolicció de la mort a les places de braus.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Si és ver desmenteixi-ho, és igual. Una muleta o..., bé... No ho sé tot, Sra. Mercadal, em sap molt de greu...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, Sr. Borràs. Guardin silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

...però algunes coses sí que les sé, algunes coses sí que les sé, i sé que la dignitat d'aquest parlament està per damunt de segons quines afirmacions. Perquè vostè ha dit que aquí volem imposar una majoria; i què va fer el Partit Popular quan va votar la llei del patrimoni de toros? Imposar la seva majoria, faltaria més, senyor... eh? Amb la nostra abstenció, sí, sí, sí. Però, Sra. Prohens, li he dit..., li he dit, Sra. Prohens, que sí,

allà on es cultura i tradició els toros, jo no tenc cap inconvenient que es facin si als ciutadans d'allà els sembla bé. Els ciutadans d'aquí hem decidit, la majoria d'aquest parlament, que no en volem, i per tant crec que també haurien de respectar aquesta nostra voluntat.

Han dit que la llei és ridícula, han dit que passam la llei aquesta per davant de l'habitatge... Supòs que sap que la Llei de l'habitatge és una llei estatutària i és al Consell Consultiu, i per açò no ha entrat encara a aquest parlament. No posam per damunt els animals de les persones, però ja ho he dit a la primera intervenció, que no avançarem en la igualtat i en la defensa de la dignitat de les persones si no som capaços d'avançar en la defensa i la dignitat dels animals, i açò és importantíssim.

I he dit també que el correbou de Fornalutx, com a tradició que és, ha d'evolucionar si no vol morir com totes les festes i els pobles que moren perquè s'ho passen bé amb la sang, i per tant ha d'evolucionar i s'ha d'adaptar per poder seguir fent-se un altre tipus de correbou més just, més equitatiu i que també respecti el toro. Aconseguirem posar-nos d'acord en com ho hem de fer, n'estic convençut, però en tot cas allò important és que la tradició sàpiga evolucionar amb el temps. Però, com li he dit, en aquesta terra els toros, les *corridas* de toros, no són tradició.

No hem fet, Sr. Pericay, cap estudi de mercat de si són rendibles o no les corrides de toros; açò és el problema de qui les vulgui fer. Aquest parlament regula i condiona, creim que d'acord amb les nostres competències, el que són les corrides de toros. Evidentment si un privat es vol arriscar amb les nostres condicions, endavant, i si no, paciència. I si el Constitucional limita encara més les nostres condicions nosaltres com a mínim haurem defensat els nostres compromisos amb els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears, que és aconseguir que no morin animals a una plaça, perquè açò és el nostre compromís i el compromís que volem defensar. Si el Constitucional considera que d'acord amb la llei que va aprovar el PP, amb l'abstenció del PSOE, ho accept, és possible que amb el pas del temps, molt prest, hi hagi noves majories a Madrid que sí que canviïn -que esper que no amb l'abstenció sinó amb el vot a favor del PSOE- que canviïn aquesta qüestió, perquè és cert que els toros a la plaça estan en vies d'extinció, s'està acabant aquesta festa, però seria molt més raonable que els toros acabessin la seva vida per vellesa, que es morissin al camp lliures abans de morir a la plaça per satisfer un espectacle que fa molts d'anys ha passat a la història en aquesta terra d'aquelles coses que no tendrien cap sentit dins la nostra cultura i la nostra tradició.

Estan vostès amb tota llibertat de dur aquesta llei també al Tribunal Constitucional, ja els ho he dit, quan sigui, és igual, acaba, no acabarà pitjor que la Llei Montoro, no acabarà aquesta amnistia fiscal, nosaltres no posam per davant els animals davant les persones, vostès sí que posen determinades persones per davant de la dignitat del país.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, president. Sr. Pericay, gràcies per les seves observacions, jo, si em permet, crec que no ho ha entès, la regulació dels espectacles taurins és autonòmica, eh?, aleshores, és per això que la volem fer aquí, no és que hi haurà toros a l'espanyola i toros a la balear, és que només hi podrà haver toros a la balear. I jo li agrairia que no utilitzàs aquesta dicotomia de toros a la balear o toros a l'espanyola, és que ja no són a l'espanyola, és el que els he volgut explicar. Ara mateix hi ha toros a l'andalusa, toros a l'aragonesa i també, perquè no hi ha d'haver toros a la balear? És que fins i tot si jo com ens han demanat, bé, i vostès què han estat fent tots aquests mesos, idò jo m'he estudiat els reglaments taurins i la Llei taurina, no tenia altra cosa a fer que m'he especialitzat en això. Vostè sap que fins i tot a Andalusia s'han regulat els indults, els indults, no tot el que fem aquí és un indult sistemàtic a tots els toros. No sé si ho han entès, és a dir, els toros que es toregin, però nosaltres per llei els indultam tots, perquè sí, perquè s'ho mereixen, i punt. Això és un indult sistemàtic...

(Alguns aplaudiments)

... perquè no ho fa un torero ni tampoc ho decideix el president de la plaça, ho decidim nosaltres en aquest Parlament.

Per exemple, a Andalusia, abans els indults només es podien fer segons la normativa estatal, el reglament a places de primera i segona categoria i ara també es poden fer a tercera categoria, perquè? Perquè ho han decidit amb un reglament, ho ha decidit el Govern, no el Parlament. Nosaltres ho volem fer aquí. Han modificat moltes coses, fins i tot s'han dedicat a regular quantes orelles s'han de tallar per sortir al coll de la plaça per la porta gran, aleshores depèn de la plaça, però fins i tot a Andalusia ho tenen diferent. Per exemple, per sortir de la plaça de Còrdova i de Màlaga n'hi ha prou amb dues orelles, no?, i per sortir de Sevilla tres. Bé, ells ho decideixen, idò, nosaltres també. És que és una cosa senzillament que no hi veiem el problema.

Respecte de la proposició de llei anterior pensam retirar aquesta proposició de llei una vegada es prengui en consideració aquesta, per això no ho hem dut ara. M'estranya, de totes maneres li volia dir, que Ciutadans voti en contra perquè vostès han presentat en el Congrés una proposició no de llei interessantíssima que farà avançar el benestar animal perquè vostès han proposat que en el Codi Civil es modifiqui la consideració de l'animal com a objecte i perquè sigui un ésser sensible, aleshores, si és un ésser sensible, pateix quan el maltracten i, per això, consideram que s'hauria de canviar.

Respecte de les consideracions del Sr. Jerez, li agraeix el que ens ha comentat, em sap greu que no hi estiguem d'acord. Li contest només una sèrie de qüestions que vostè ens ha dit. De Fornalutx seguim dient el mateix, nosaltres dèiem i diem que així com se celebra el correbou és un maltractament animal

i hem proposat unes modificacions i esperam que en la tramitació legislativa d'aquesta proposició es pugui avançar.

Ara ens diu que tenim presa, bé, si tenim presa és senzillament per culpa seva, eh?, és a dir, hi havia aquesta llei catalana que varen ser vostès, vostès, el Partit Popular, que va presentar un recurs davant del Tribunal Constitucional que ha estat sis anys i, què hem de fer? Hem de seguir esperant? És a dir, haguéssim tengut la llei balear l'any passat, però ens vàrem haver d'aturar pel Tribunal Constitucional i pel recurs que vostès varen presentar.

Una altra cosa, la Llei de 2013 no declara la tauromàquia bé d'interès cultural, ja els hagués agradat, ja els hagués agradat, són les comunitats autònomes les que tenen la competència per fer la declaració de bé d'interès cultural. Això és una "xapussa" que volien incloure els taurins i varen intentar colar-ho en el Congrés de Diputats i no es va aconseguir. És patrimoni cultural, punt, no és bé d'interès cultural.

Extravagàncies. L'extravagant és una festa on es mati públicament els animals. *Libertad de la sociedad que decidirá qué hacer con los toros*, com que tenim llibertat en aquesta comunitat autònoma, ho decidim en aquest parlament.

Estam sols. No estam sols, tenim 34 municipis que són antitaurins i més de 300 signatures recollides contra les corregudes de bous.

Iniciativa legislativa popular a Espanya, perfecte, perfecte, però és que n'hi va haver una a Catalunya que va aconseguir adoptar una proposició, una llei. Quina val més la iniciativa legislativa a nivell espanyol o a nivell català? Ja ens ho ha dit el Tribunal Constitucional.

Jo no sé què els ha passat a vostès amb els toros, vostès varen donar una lliçó en el 92 aprovant una llei que va promoure un govern del Partit Popular, una llei pionera. A Canàries es va dictar la primera llei abolicionista, el PP també ha prohibit matar el toro de La Vega. Hi ha consens en el Partit Popular balear sobre aquesta qüestió?

Vostè un dia, Sr. Jerez, em va dir que nosaltres no parlàvem amb els afectats, se'n recorda? Jo li vaig dir, vostè ha parlat mai amb un toro? I se'n va riure tothom. Bé, idò, a mi no em fa gràcia, i jo els duc avui aquí als toros, perquè ho sentin...

(La intervinent reproduceix, mitjançant un mòbil, un enregistrament de so al micròfon, amb crits inintel·ligibles)

... perquè a una correguda de toros se sent la música..., no se sent això. Això és un toro, i ja l'han sentit.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies. Jo seré molt breu. Només un parell de qüestions que m'han cridat l'atenció del Sr. Jerez, la seva reivindicació respecte de la participació ciutadana. Benvinguda sigui la participació ciutadana, però que vengui de vostè precisament, del Partit Popular, que és qui rebutja totes les ILP, menys una, la declaració de BIC de la tauromàquia, perquè li interessava, que després va desenvolupar la Llei 18/2013.

Parla de la sentència del Tribunal Constitucional, és molt curiós, és molt curiós que apliqui retroactivitat en segons quins casos, per a l'amnistia no s'aplica retroactivitat, per la llei de Catalunya s'havia d'aplicar retroactivitat.

(Alguns aplaudiments)

Parla vostè del dret diví de decidir què és cultura i què no és cultura, precisament el que vostès fan sempre respecte de tot allò que no soni... no sé, com vostès ho troben correctament, és el que varen fer una altra vegada amb la llei de l'any 2013.

Bé, no sé, fa poquet he trobat que a Galícia varen recollir 360.000 signatures en contra dels toros, un petit exemple que sí que hi ha gent en aquest país que està en contra d'aquesta tortura.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn d'intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra de la... no, m'he equivocat ara. Contrarèpliques dels grups parlamentaris que hagin intervingut en contra. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em sap greu, em sap greu que vostès no reconeixin les sentències d'un òrgan com és el Tribunal Constitucional i el qüestionin...

(Remor de veus)

... i el qüestionin constantment quan precisament les sentències no són favorables al que vostès propugnen. Em sap greu, en aquest cas, que els hagin aturat la llei que promovien aquí i ha quedat abandonada a un calaix. Però la democràcia s'accepta de la manera que s'ha d'acceptar i aquesta sentència és una sentència de l'estat de dret que vostès avui aquí en aquest Parlament estan qüestionant, però no només la sentència i els fonaments de dret del que parla la sentència, vostès estan qüestionant la legitimitat de tot el Tribunal Constitucional perquè hi ha una sentència que no els va bé...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...i que no els agrada. Això és no creure en l'estat democràtic i de dret.

(Continua la remor de veus)

Miri, quan vulguin vostès que parlem seriosament...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin silenci!

EL SR. JEREZ I JUAN:

...de benestar animal o maltractament, ho fem, ho fem. Abordini vostè de front, de cara el benestar animal i el maltractament dels animals a les Illes Balears, i no s'aturin només en els bous, no s'aturin només als braus. Hi ha moltíssim de maltractament animal a tot arreu i a les Illes Balears també. I què em fa pensar precisament que vostès s'aturin als bous? Que és un tema estrictament ideològic, que és un tema estrictament de confrontació el debat que vostès volen portar avui aquí.

Mirin, vostès saben perfectament, jo no els ho he de dir, però el tema el trauré damunt d'aquest faristol, com es produeixen les matances en aquesta terra de forma artesanal, ho sap vostè. Jo li ho diré, agafen amb un ganxo el porc, l'enganxen al nas i (...) i l'estiren fins que es mor. Si vol vostè de veritat contrastar benestar animal, sigui clara, sigui directa, ho dugui aquí, hi estic disposat. Al que no estic disposat és que portem versions esbiaixades de benestar animal i es facin vostès els propietaris del que significa o no el benestar animal. Això és una proposició de llei absolutament ideològica i no té altre contingut més que la ideologia...

(Remor de veus)

Miri Sr. Borràs, parla vostè que cadascú faci el que vulgui en el seu indret, però jo li record que la Llei 12/2013, la que precisament declara patrimoni cultural la tauromàquia, va ser aprovada en el Congrés dels Diputats. Però és que resulta que en el Congrés dels Diputats hi havia diputats del Partit Socialista de les Illes Balears, n'hi havia, i que varen tolerar precisament l'aprovació d'aquella llei que avui protegeix la tauromàquia. Per tant, no ens faci dobles discursos, ni ens vengui aquí amb dobles morals, que gent de la seva va aprovar a Madrid també, amb la seva abstenció i ho va permetre, la llei que avui aquí discutim.

En relació amb el que deia el Sr. Pericay, hi estic d'acord i no ho negaré, els bous a les Illes Balears es troben en una situació decadent, és cert que cada dia costa més omplir les places; és veritat que l'empresari corre moltíssim de risc quan vol fer una correguda a les Illes Balears, i és cert que possiblement a les Illes Balears els bous tinguin data de caducitat. Però torni al que deia abans, deixin que la cultura acabi tota sola, no l'exterminin, ni la segreguin, ni la robin per decret, perquè hi ha moltes persones que possiblement amb vostès no coincideixin, però se senten representats amb la cultura dels bous a les Illes Balears.

Parlam de Fornalutx si volen, molt han hagut de canviar les coses des que fa uns mesos vostès deien el que deien de Fornalutx, i avui vénen aquí a defensar que el bou de Fornalutx torni sortir, amb altres condicions, possiblement, però també

torni passejar pels carrers de Fornalutx. Per tant, nosaltres pensam que han donat un cop, no sé amb quin sentit ni per què, però sí que és cert que aquest cop que han donat a la llei, ve propiciat i vostè m'ho negarà, de totes aquelles esmenes que nosaltres i a vostès els han criticat per això, vàrem aportar a la llei anterior. Nosaltres vàrem aportar a la llei anterior en relació a Fornalutx, la protecció de l'animal. Per tant, no són vostès els que ens han de donar lliçons a nosaltres de protecció i de benestar animal, quan vostès varen proscriure i de quina manera, el bou de Fornalutx fa uns mesos damunt d'aquest precisament faristol.

Per tant, permeti'm que avui des d'aquest faristol li digui el que pens en relació al bou de Fornalutx. I permeti'm, sense que sigui això un crim, que jurídicament discrepi, permeti'm'ho, permeti'm aquesta llibertat, i permeti'm que li digui que entenc, de la mateixa manera que ho entenia abans, que es trepitgen competències que empara la Llei 18/2013, que correspon exclusivament a l'Estat, i això, defensar la llei d'aquesta manera i tenir visions distintes en relació a qüestions estrictament jurídiques, ni a mi em fa un criminal en relació a la qüestió de benestar animal que avui aquí ho han insinuat, ni a vostè la fan més llesta.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, President, intervindrà des d'aquí perquè és molt breu el que he de dir. El Sr. Borràs em retreia això de l'estudi de mercat, jo crec que hem de ser una mica responsables, quan posem en marxa un nou negoci per llei i és el que vostès fan aquí, hem de pensar si efectivament això és aplicable o no i, per tant, hem de pensar el que pensa qualsevol empresari, si efectivament, hi haurà gent que tingui bous que vulgui invertir-los en això, gent que vulgui llogar una plaça de toros per fer el que vostès proposen, públic per assistir-hi. En fi, coses que tenen a veure amb la realitat, no?, amb aquesta mena d'entelèquia que vostès han creat.

I respecte la Sra. Capellà, que també m'ha dit un parell de coses. La regulació autonòmica clar que la tenen, la tenen per llei, jo no en tenc cap dubte, però també no tenc cap dubte que això tindrà un recorregut curt, és a dir, aquell del xoc, que és el que vostès persegueixen aquí. Però després d'això vostès hauran d'acceptar que una llei superior s'imposi sobre això. Això és simplement el que jo els he intentat dir i que per a aquest viatge, francament, no fa falta tota aquesta tramoia que han muntat. Però en fi, allà vostès, jo sé que això els agrada. Facin, facin el que els agrada.

Respecte que vostès indulten els toros, em sembla molt bé. Vostès indulten els toros de lídia aquí, és a dir, desapareixerà la raça, ho saben perfectament, els indulten tant que deixarà d'haver-hi toros de lídia. Molt bé, però, en tot cas, normalment

s'indulta i ho sap perfectament vostè que es dedica al dret, quan això té un determinat recorregut i és dona una situació en la qual, davant la possibilitat que hi hagi una sentència determinada, una determina pena, o no, s'indulta al reu o a qui sigui. No és el cas, el que vostès proposen no té res a veure amb això.

I mirin, nosaltres el que vàrem fer és una modificació del Codi Civil perquè les mascotes deixin de considerar-se coses, què té a veure això amb el que estem dient aquí? Però vostè mescla ous amb caragols. La meua intervenció no ha anat en absolut en aquest sentit i jo si vol, li torn a dir, però el President no m'ho permetrà. Però jo no he parlat d'aquestes coses i ho han fet amb plena consciència, clar que sí. Però és que la seva llei no és una llei de benestar animal. Avui ho ha dit el Sr. Jerez amb tota la raó, no és una llei de benestar animal, és una altra cosa i per tant, crec que és absurd que vostè incorpori diguem en el seu discurs coses que sí poden tenir a veure amb el benestar animal.

I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn de fixar posicions dels grups parlamentaris que no hagin intervingut ni en contra ni a favor de la llei. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Avui duen una nova proposició de llei relacionada amb els animals, que en el nostre parer demostra que no varen entendre res del que va passar durant la fallida tramitació de la modificació de la Llei de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà. La sentència del Constitucional sobre el recurs en contra de la llei que prohibia les corregudes de bous a Catalunya, no va ser l'únic motiu pel qual varen paralitzar la llei, la varen paralitzar també perquè no varen saber escoltar.

Es varen fer els sords davant les opinions dels municipis i no volgueren entendre que dins aquestes illes hi conviuen diferents sensibilitats, opinions i creences. I es toparen amb el bou de Fornalutx, que va ser la demostració perfecte del seu fracàs amb el municipalisme. Quan el PSIB es va topar amb els seus propis companys de Fornalutx, que no podien entendre la gestió que s'estava fent contra la seva festa, varen haver d'aturar màquines. Volien vetar una festa històrica d'un poble, sense tenir en compte el poble i com era d'esperar, varen fracassar.

Avui ens presenten una altra proposició de llei per regular les corregudes de toros. En aquesta deixen de banda el correbou de Fornalutx perquè han vist que no té altra sortida. És un dia històric perquè les forces d'esquerra fan una llei per modificar l'anterior per protegir aquest correbou.

Però tornaran ficar el dit dins l'ull de la gent de Muro, d'Alcúdia, de Palma i d'Inca. Vostès no escolten ni parlen, i en El Pi ens agradaria saber on s'ha ficat el Govern del diàleg, on

han perdut aquest tarannà que tan varen reclamar la legislatura passada. El que va passar durant la legislatura passada va ser molt trist; canviïn de rumb, perquè van camí de repetir les mateixes errades, passar corró.

Nosaltres avui, com ja férem a la presa en consideració de la modificació de la Llei 1/1992, ens abstenem, perquè si tenim una virtut és la coherència. Però, sincerament, se'ns fa difícil perquè ara s'han aficionat a ficar-se en bullits i a fer, com és aquest cas, una proposició que prohibeix indirectament, restringeix la normativa i posa totes les traves possibles a les corregudes de toros. Des d'El Pi farem les esmenes per intentar millorar-la.

Torn repetir el que aquell dia 19 d'abril de 2016 els va dir el meu company Jaume Font: deixin que cada poble decideixi i escoltin la gent. Tots som conscients que és una festa que a Balears va perdent adeptes i decau; avui són els toros, i demà? Perdonin, que a la llei també ja es fiquen amb els caçadors; també ja hi començarem. I no parlin d'iniciatives valentes, perquè aquesta és una iniciativa que no acontenta ningú, i no és ni seriosa, ni valenta, ni coherent.

Per acabar voldria aprofitar aquesta intervenció per dir que tant als meus companys de grup com a mi mateixa ens sembla una vergonya que hagin volgut ficar amb calçador aquesta proposició de llei a l'ordre del dia d'avui. Durant aquest període de sessions ordinari hem aprovat tres lleis: la proposició de llei de protecció de la mar Mediterrània; la de cambres de comerç, indústria, serveis i navegació; i la modificació del REB per als vols entre illes. Ara volem compensar aquesta inoperància convocant sessions per debatre vuit lleis en cinc setmanes; si això vostès ho troben normal... Perquè aquí som per fer lleis, i no nyaps; el problema és que ara volen fer en cinc setmanes el que no han fet mentre es barallaven per la presidència d'aquest parlament, pels despatxos i pels contractes, i això no és de rebut.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda.

Passam a la votació per saber si es pren o no en consideració la proposició de llei debatuda ara mateix. Passam a la votació. Votam.

32 vots a favor, 22 en contra i 3 abstencions.

Per tant es pren en consideració la llei.

I com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies a totes i a tots.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS